

NİHAYET YAŞIYORUM

Yeniden Doğduğumuzda Ne Olur?

John Piper

"Bu kitabın yayımlanışını ne kadar kutlasam az. Aklanma üzerine ve bir kişinin Tanrı'yla nasıl barıştığı üzerine onlarca yıl tartışmamız sebebiyle, Mesih'e dönmenin aynı şekilde önemli olan diğer yönünü bir bakıma ihmal etme eğiliminde olduk. Yeni antlaşma açısından Mesih'e dönme, Mesih'teki pozisyonumuz ve statümüzden daha fazlasıdır ancak daha azı değildir; Ruh tarafından verilen mucizevi dönüşümü içerir ve bu, basit insan kararlılığının çok daha ötesinde bir şeydir. Bu yeni doğuştur; bizi yeni yaratıklar yapar; Müjde'nin Tanrı'nın gücü olduğunu sergiler. Dünyadaki hiçbir inanç bildirgesi onun yerini alamaz. 'Yeniden doğmalısınız' cümlesinin o denli önemli olmasının sebebi, gerçekten yeniden doğmanızın gerekmesidir."

D. A. Carson,
Trinity Evangelical Divinity School, Deerfield, Illinois

"John Piper'ın burada zamanımızın önemli ihtiyaçlarından birini ele alıyor olmasından dolayı birçok kişi minnettar olacak. Her uyanış, Mesih'in yeni doğuşa ilişkin öğretilerinin yeni baştan keşfedilmesiyle başlar. O öğretiler anlaşılır ancak aynı zamanda kapsayıcı bir şekilde işte bu kitapta ve üstelik dünya genelindeki okuyuculara hitap ediyor."

Iain H. Murray

"Çocukken anneannem bana sordu: 'Yeniden doğdun mu?' O zaman ne dediğini anlamasam da, o soru benim Mesih'e dönüşüme öncülük etti. Pastör John Piper bu harika kitapta 'yeniden doğmuş' tabirini, günümüzün suiistimalinden ve yersiz sıklıktaki kullanımından kurtarıyor. Bu kitap müjdeci akımın yeni doğuş doktrininin yeni, canlı bir sunumudur. Teolojik içgörü ve pastörel bilgelikle dolu bir eser."

Timothy George,
Beeson Divinity School, Samford University, Birmingham, Alabama
ve *Christianity Today*'de Baş Editör

"Yeni Antlaşma öğretisini açıklayıcı ve uygulamalı olarak zengin bir şekilde baştan sona ele alan bu kitap, yeni doğuşun doğasını ve o doğuştan akan yaşamı irdeliyor. Tam bir yenilik ve teşvikle Mesih'in yüceliğini ve Müjde'yi derin biçimde ortaya koyuyor ve bu iyi haberi yaşama geçirmek ve başkalarıyla paylaşmak için de kişiyi yeni bir adanmışlıkla motive ediyor."

David Jackman,
The Proclamation Trust, Londra, Birleşik Krallık

"Yeniden doğuş *doktrini*, ucuzlaştırılmış ve gizlenmiştir çünkü Hristiyan inancının ikrar eden birçok kişi aslında yeniden doğuş *gerçekliğini* tecrübe etmemiştir. Yeniden doğuş *gerçekliği* görünüşte çok az kutlanmaktadır çünkü çok az kişi muazzam yeniden doğuş *doktrini*ni anlamaktadır. *Nihayet Yaşıyorum* kitabı, birçok kafa karışıklığını ortadan kaldırıyor ve okuyucularına, Tanrı'nın kendi sevgili Oğlu İsa Mesih aracılığıyla gerçekleştirdiği kurtuluş işinden dolayı sevinçle dolmak için bolca sebep sunuyor. Tanrı halkının yeniden doğuşun nasıl göründüğünü, nasıl hissettirdiğini, nasıl bir tadı olduğunu, nasıl arzuları olduğunu, nasıl konuştuğunu, nasıl yürüdüğünü ve nasıl düşündüğünü anlamasından daha hayati olan bir şey yoktur. Sonsuzlukta Hristiyanlar için Kutsal Kitap'ın yeni doğuş hakkında ne öğrettiğini ve bunu bizzat tecrübe ettiklerini bilmek kadar önemli olan bir şey yoktur. İnsan yeni doğuş üzerine bir kitap yazılmasının neden bu kadar zaman aldığını açıkçası merak ediyor! Ama artık yazılmış durumda ve duam her okuyucunun, Mesih İsa'nın bu kitabın sayfalarında etkileyici şekilde paylaşılan zengin güzelliklerinden dolayı Tanrı'da sevinç bulmasıdır."

Thabiti Anyabwile,
First Baptist Kilisesi Grand Cayman, Cayman Adaları

"John Piper 'yeniden doğmuş' tabirini, günümüzdeki o yersiz, klişeleşmiş durumundan kurtarıyor ve bu tabiri Kutsal Kitap'ın anlayışıyla tekrardan bütünleştiriyor. Teolojik açıdan dikkatli ve bunun yanında bir de pastörel ve uygulamalı olan bu önemli kitap, Tanrı'nın halkının

'yeniden doğmuş' olmanın harika statüsünü ve sorumluluğunu tüm değeriyle görmesine yardımcı olacaktır."

Richard Cunningham,
Universities and Colleges Christian Fellowship (UCCF), Birleşik Krallık

"Yeniden doğuş veya yeni doğuş, yani kısaca Mesih aracılığıyla, Mesih'te ve Mesih'in altında olan yeni 'sen', günümüzde büyük oranda ihmal edilen bir konudur ama Yeni Antlaşma'daki bulguları büyük bir titizlikle bağlayan bu güzel vaazlar buradaki bu boşluğu fazlasıyla dolduruyor. Şiddetle tavsiye ediyorum."

J. I. Packer,
Regent College, Vancouver, Canada

"Müjdeci kilise, sosyal faaliyetlere –muhtaç kültüre ve dünyaya iyi işler yapmaya– yönelik canlanmış bir bağlılıkla karşı karşıya. Bu her ne kadar birçok sebeple doğru ve övgüye değer olsa da, her zaman olduğu gibi buradaki bir tehlike de 'iyi işler'in 'iyi haber'in yerini alması. İsa'nın söylediği gerçeği sürekli olarak hatırlamaya ihtiyacımız var: 'İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?' (Mat. 16:26). John Piper'ın *Nihayet Yaşıyorum* kitabı, Kutsal Kitap'ın yeniden doğmanın ne anlama geldiğine ilişkin öğretilerinin canlı ve coşkulu bir tarifidir. Müjde'nin iyi haberi –Tanrı'nın lütfu sayesinde ve Mesih'e ve O'nun kefaret eden ölümünün tümüyle yeterli olduğuna iman aracılığıyla, kişinin tümüyle kurtulabileceği ve asla son bulmayacak yeni bir yaşama yeniden doğabileceği haberi– gerçek bir yaşam dönüşümünün olabilmesi için anlaşılması, inanılması, benimsenmesi ve duyurulması gereken bir mesajdır. 'Yeniden doğmalısınız' (Yu. 3:7), kaçıramayacağımız bir gerekliliktir. *Nihayet Yaşıyorum* kitabı yeni doğuşun gerçeğini, gerekliliğini ve sürecini net ve güzel bir şekilde ortaya seriyor. Hristiyan inancını merak edenlerden Mesih'e ve yollarına derinden bağlı olanlara kadar, herkes gelip bu kitabı okusun ve her günahkârın sahip

olduğu o tek umudun yüceliğini görsün. Bu umut, Mesih'te son bulmayacak yeni bir yaşam getiren yeni doğuş mucizesidir."

Bruce Ware,
The Southern Baptist Theological Seminary, Louisville, Kentucky

"*Yeniden doğdum mu?* sorusu, aceleye getirilecek bir soru değildir. Piper bu kitapta gönül rahatlığımızı ortadan kaldırıyor, birçok insanın aslında Hristiyan olduklarını düşünerek yanılgıya düştüklerini iddia ediyor. Bundan daha önemli bir başka konu olmadığından, Piper'ın bugüne dek yazmış olduğu kitaplar arasında en önemli kitabın bu olduğunu düşünüyorum."

Adrian Warnock
blogger

NİHAYET YAŞIYORUM

Yeniden Doğduğumuzda Ne Olur?

John Piper

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanisiga.com
www.karanliktanisiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Nihayet Yaşıyorum
Özgün Adı: Finally Alive
Yazar: John Piper
Çevirmen: Samet Şahin
Çeviri Editörü: Göksel Erdoğdu
Mizanpaj: Aysun Alsancak

ISBN: 978-605-72785-7-9
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2009 by The Desiring God Foundation. All rights reserved. Originally published by Christian Focus Publications Ltd. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Şubat 2023

İçindekiler

GİRİŞ
Augustinus, Lewis, Barna ve Kutsal Kitap 11

I. YENİDEN DOĞUŞ NEDİR?
1 Ruhsal Yaşamın Doğaüstü Yaratılışı 29
2 Siz Hâlâ Sizsiniz Ama Yenisiniz 41

II. NEDEN YENİDEN DOĞMAMIZ GEREKİYOR?
3 Ruhsal Olarak Ölüyüz 53
4 Günaha ve Şeytan'a Gönüllü Köleleriz 64
5 İman, Aklanma, Evlat Edinilme, Pak Kılınma, Yüceltilme 75

III. YENİDEN DOĞUŞ NASIL GERÇEKLEŞİR?
6 Fidyeyle Kurtulmuş, Diriltilmiş ve Çağrılmış 91
7 Yeniden Doğuş Yıkaması Aracılığıyla 104

8 İsa Mesih'e İman Aracılığıyla 117
9 Anlaşılır İyi Haber Aracılığıyla 130

IV. YENİDEN DOĞUŞUN SONUÇLARI NELERDİR?
10 Dünyayı Yener 143
11 Sırasıyla Yeniden Doğuş, İman ve Sevgi 155
12 Günah Alışkanlığından Özgürlük 167
13 Başkalarını Tanrı'nın Sevgisiyle Sevmek 180

V. BAŞKALARININ YENİDEN DOĞMASINA NASIL YARDIMCI OLABİLİRİZ?
14 İnsanlara İsa Mesih'in İyi Haberini Anlatın 195
15 Seni Onların Gözlerini Açmak İçin Gönderiyorum 207

SONUÇ: YENİ DOĞUŞ VE YENİ DÜNYA 221

Sana, "Yeniden doğmalısınız" dediğime şaşma. Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir.

Yuhanna 3:7-8

Giriş

Augustinus, Lewis, Barna ve Kutsal Kitap

İsa'nın yeniden doğmamız gerekliliğine ilişkin duyurusu (Yu. 3:7) ya aldatıcı bir duyurudur ya da kendi canının efendisi olacak kişi için yıkıcı bir duyurudur. Kutsal Kitap'ta bizim günahımızın içerisindeki çaresizliğimizi bu denli iyi bir şekilde açığa çıkarmak üzere tasarlanmış sınırlı sayıda gerçeklik vardır. "Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir" (Yu. 3:8). Cana hükmeden şey nihayetinde Rüzgâr'dır, biz değil.

Tanrı Ruhu'nun özgürlüğü (serbestliği) hakkındaki iki hikâye, Ruh'un nasıl işlediğine ilişkin yüzeysel basmakalıp fikirleri önlememize yardımcı olacaktır. Aziz Augustinus, İ.S. 386 yılında Mesih'e döndü ve C. S. Lewis, 1931 yılında Hristiyan oldu. İkisi için de, imansızlıkla uzun süren mücadeleler sonrasında bu olmuştu. Ama Rüzgâr'ın nihayetinde imana döndüren gücüyle esme şekli, her ikisi için de farklıydı.

Augustinus'un Hikâyesi

Augustinus için, onu Mesih'ten alıkoyan put seksti. Öncesindeki on altı yıl boyunca kendisini tutkularına vermişti. On altı yaşındayken evi terk etmişti ama annesi Monica dua etmeyi asla bırakmamıştı. Şimdi neredeyse otuz iki yaşındaydı. "Senden [ey Rab] zevk alabilmek için ihtiyaç duyduğum gücü bulabilmek adına yollar aramaya başladım ama bu yolu bulamadım; ta ki, Tanrı ve insan arasındaki aracı olan İsa Mesih'i benimseyene dek."[1]

Sonrasında kilise tarihindeki en önemli günlerden biri geldi. 386 yılı, Ağustos ayı sonlarıydı. Augustinus neredeyse otuz iki yaşına girmişti. En iyi arkadaşı Alypius'la birlikte, Mısırlı bir keşiş olan Antony'nin şaşırtıcı fedakârlığı ve kutsallığı hakkında konuşuyordu. Başkaları Mesih'te özgür ve kutsalken, Augustinus şehvete olan hayvani tutsaklığının pençesindeydi.

> Bulunduğumuz eve bitişik olan küçük bir bahçe vardı... Kendimi burada yüreğimdeki patırtıyla bulmuştum. Kendi kendimin rakibi olduğum o şiddetli mücadeleyi kimsenin bölemeyeceği bir yer olan bu bahçeye sığınmak istiyordum... Delilikle kendi yanı başımdaydım ve aklımı bu başıma getirecekti. Bir ölüm yaşıyordum ve beni yaşama bu döndürecekti... Zıvanadan çıkmış, senin isteğini kabul etmediğim ve antlaşmana girmediğim için kendime yönelik yoğun bir öfkeyle altüst olmuştum... Saçımı yırttım ve alnımı yumrukladım; parmaklarımı kenetledim ve dizlerime sarıldım.[2]

[1] Aurelius Augustine, *Confessions*, 152 (VII, 18).

[2] A.g.e., 170-171 (VIII, 8).

Ama kazancın kayıptan çok daha büyük olduğunu daha net bir şekilde görmeye başlamıştı ve bir lütuf mucizesiyle Mesih'in huzurundaki güzelliği ve saflığı görmeye başlamıştı. Savaş artık Mesih'in paydaşlığında özdenetimin güzelliğine karşı kendi bedenine asılan "değersiz şeyler" arasındaydı.

> Kendimi bir incir ağacının altına attım ve gözlerimden boşalan yaşlara artık kapı açtım... Birden yakındaki bir evden gelen bir çocuğun tekdüze sesini işittim. Bu bir erkek çocuğunun sesi mi yoksa kız çocuğunun sesi mi anlayamıyordum ama tekrar tekrar şöyle dedi: "Al ve oku, al ve oku."[3]
>
> Sonra aceleyle Alypius'un oturduğu yere gittim... [Pavlus'un mektuplar kitabını] elime aldım ve açtım. Sessizce gözümün iliştiği ilk metni okudum: "Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin" (Rom. 13:13-14). Daha fazlasını okumak istemedim ve bunu yapmaya ihtiyacım da yoktu. Bir anda, o cümlenin sonuna geldiğimde, sanki güven ışığı yüreğime hücumla dolu ve şüphenin tüm karanlığı yok oldu.[4]

Augustinus yeniden doğmuştu. Eski yaşayışına asla geri dönmedi. Rüzgâr bir bahçede esmişti. Bir çocuğun sesiyle esmişti. Kutsal Yazılar'ın bir sözü aracılığıyla esmişti. Ve Augustinus'un yüreğinin karanlığı yok olmuştu.

[3] A.g.e., 177–178 (VIII, 12).

[4] A.g.e., 178 (VIII, 12).

Lewis'in Hikâyesi

1925'ten itibaren Lewis, Oxford'daki Magdalen College adlı okulda bir öğretim üyesi olarak çalışmıştı, İngiliz Dili ve Edebiyatı dersini veriyordu. Lewis belki de bugün en çok *Narnia Günlükleri* adlı eseriyle tanınmaktadır.

1931 Eylül ayının bir akşamında Lewis, J. R. R. Tolkien (*Yüzüklerin Efendisi*'nin yazarı) ve Hugo Dyson'la birlikte Hristiyanlığı tartışıyordu. Geriye baktığımızda, Tanrı'nın bir sonraki gün gerçekleşecek olan imana dönüş için ortamı hazırladığını söyleyebiliriz.

Ancak Augustinus'tan farklı olarak, buradaki iman anı duygusallıktan ve gözle görülür bir bocalamadan uzaktı. Tüm bocalama öncesinden gitmişti. Lewis hayvanat bahçesine giderken otobüste kavuştuğu kurtuluşunun hikâyesini şöyle anlatıyor:

> Son adımın ne zaman atıldığını çok iyi biliyorum ama nasıl atıldığını pek bilmiyorum. Güneşli bir sabahta otobüsle Whipsnade'e gidiyorduk. Yola çıktığımızda, İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunda inanmıyordum ama hayvanat bahçesine vardığımızda, inanıyordum. Yine de, yolculuk sırasında düşüncelere dalmış falan değildim. Büyük duygular içerisinde de değildim. "Duygusal" kelimesi, en önemli olayların bazılarına atfedebileceğimiz belki de son kelimedir. Daha çok sanki uzun bir uykudan uyanmış ancak hâlâ hareketsiz olarak yatakta uzanmaya devam eden bir adamın, uyanmış olduğunun farkına varması gibiydi. Otobüsün tepesinde olduğu gibi, muğlaktı. Tecrübe ettiğim

> şey özgürlük müydü? Ya da zorunluluk muydu? Ya da bu ikisi nihayetinde farklı mıydı?[5]

Kişi yeniden doğuş anında ister deliliğe kapılsın, isterse de hayvanat bahçesine giden bir otobüste bunu sessizce tecrübe etsin, buradaki gerçeklik aslında muazzamdır. İki insanın, iki canın gerçek anlamda şunu söylemelerinden daha önemli olan bir şey yoktur: "Ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz" (1.Yu. 3:14). Bu kitap bu gerçeklikle ilgilidir.

Yeniden Doğmuş Tabirinin Lekelenişi

Ancak günümüzde bu mucizevi şeye aynı şekilde değer biçme konusunda her insan aynı hassasiyette değil. Eğer internetteki araştırmalara göz atarsanız, şu gibi şeyler okuyabilirsiniz: "Yeniden Doğmuş Hristiyanlar Bugün Hristiyan Olmayanlarla Aynı Oranda Boşanıyorlar." Aynı istatistikleri Ron Sider, *The Scandal of the Evangelical Conscience: Why Are Christians Living Just Like the Rest of the World?* (Grand Rapids: Baker, 2005) adlı kitabında ve Mark Regnerus da *Forbidden Fruit: Sex and Religion in the Lives of American Teenagers* (Oxford University Press, 2007) adlı kitabında işliyor.

Bizi bu kitapta en çok ilgilendiren şey, *yeniden doğmuş* tabirinin nasıl kullanıldığıdır. Özel olarak ifade etmek gerekirse, bir Hristiyan araştırma topluluğu olan Barna Group bu tabiri kullanmıştır. "Yeniden Doğmuş Hristiyanlar Bugün Hristiyan Olmayanlarla Aynı Oranda Boşanıyorlar" adlı raporda Barna, *evanjelik* (müjdeci akım içerisindeki Hristiyanlar) ve *yeniden doğmuş* kelimelerini birbirleri yerine kullanıyor ve şunu rapor ediyorlar:

[5] C. S. Lewis, *Surprised by Joy: The Shape of My Early Life* (New York: Harcourt Brace and World Inc., 1955), 237.

- Evanjeliklerin yalnızca yüzde 9'u ondalık veriyor.
- Evliliği bekleyeceğine söz vermiş olan 12,000 gencin yüzde 80'i devam eden yedi yıl içerisinde evlilik dışı cinsel ilişki yaşıyor.
- Geleneksel evanjeliklerin yüzde 26'sı evlilik öncesi cinsel ilişkinin yanlış olduğuna inanmıyor.
- Beyaz evanjelikler, siyahi komşulara sahip olma konusunda Katoliklere ve genel akım Protestanlara kıyasla daha çekimserler.[6]

Bir başka deyişle, tüm Amerika ve tüm Batı şeklinde genel ifadeyle tanımlanan müjdeci kilise, göründüğü üzere dünyadan pek de farksız değil. Pazar günü kiliseye gidip bir din süsüne bürünüyor ama bu kilisenin dini, dünyanın yaşayış şekline yalnızca bir eklentiden ibaret, dönüştürücü bir güç değil.

Ciddi Bir Hata

Yüksek sesle ve net bir şekilde şunu söylemek istiyorum: *Yeniden doğmuş* tabirini, yaşamları dünyadan ayırt edilemeyen, dünyayla aynı miktarda günah işleyen, başkaları için ancak dünyanın bulunduğu kadar fedakârlıkta bulunan, dünya gibi aynı adaletsizliği benimseyen, dünya gibi aynı açgözlülükle başka şeylere göz diken ve Tanrı'yı ihmal eden eğlenceleri dünyanınki gibi bir hevesle benimseyen kilise katılımcılarını tarif etmek için kullandığında, *yeniden doğmuş* tabirini Hristiyan olduğunu söyleyen bu kişileri tarif etmek için kullandığında, Barna Group ciddi bir hata ediyor. Kutsal Kitap'taki

[6] Raporlayan kaynak: Ron Sider, *The Scandal of the Evangelical Conscience* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2005), 18–28.

yeniden doğmuş tabirini, İsa'nın ve Kutsal Yazı yazarlarının asla tanıyamayacağı bir hâle getiriyor, o şekilde kullanıyorlar.

Araştırmacıların kendi araştırmalarında *yeniden doğmuş* tabirini tanımlayış şekilleri şöyle:

> "Yeniden doğmuş Hristiyanlar" bu anketlerde "İsa Mesih'e karşı kişisel ve yaşamlarında hâlâ önemli olan bir bağlılık" gösterdiklerini söyleyen ve ayrıca öldükleri zaman cennete gideceklerini çünkü günahlarını itiraf etmiş ve İsa Mesih'i kurtarıcıları olarak kabul etmiş olduklarını belirten Hristiyanlar olarak tanımlanmıştır. Katılımcılardan kendilerini "yeniden doğmuş" olarak tanımlamaları istenmemiştir. "Yeniden doğmuş" sınıflandırması, kiliseye, mezhepsel bağlılığa veya katılıma dayanmamaktadır.[7]

Bir başka deyişle, bu araştırmada *yeniden doğmuş* tabiri *söylemlerde bulunan* kişileri kastetmektedir. "İsa Mesih'e kişisel olarak bir bağlılığım var. Bu benim için önemli" diyorlar. "Öldüğümde cennete gideceğimi biliyorum. Günahlarımı itiraf ettim ve İsa Mesih'i Kurtarıcım olarak kabul ettim" diyorlar. Sonra Barna Group bu kişilerin söylediklerini olduğu gibi kabul ediyor, sonsuz öneme sahip olan yeniden doğuş gerçekliğini onlara doğrudan atfediyor ve sonra da yeniden doğmuş yüreklerin yeniden doğmamış yüreklerden farksız olarak günah üzerinde hiçbir zafer kazanmadıklarını söyleyerek, Kutsal Kitap'ın değerli gerçekliğini karalıyor.

[7] www.barna.org/FlexPage.aspx?Page=BarnaUpdate&BarnaUpdateID=170 (Erişim tarihi: 05/05/2008).

Yeni Antlaşma Ters Yöne Gidiyor

Onların araştırmalarının yanlış olduğunu söylemiyorum. Dikkat çekici biçimde doğru görünüyor. Kilisenin, onların raporladıklarının aksine dünyadan farklı olduğunu söylemiyorum. *Şunu* söylüyorum: Yeni Antlaşma yazarları, yeniden doğmuş olmak konusunda tamamen ters yönde düşünüyorlar. İman ikrarından hareket etmek, oradan *yeniden doğmuş* etiketine ulaşmak, sonrasında sözde *yeniden doğmuş* insanların dünyasallığına geçmek ve sonunda da yeniden doğuşun insanları radikal biçimde değiştirmediği sonucunu çıkarmak yerine, Yeni Antlaşma ters yöne gidiyor.

Yeniden doğuşun insanları radikal biçimde değiştirdiğinin mutlak kesinliğiyle hareket ediyor, oradan Hristiyan olduğunu söyleyen kişilerin (Barna Group'un da söylediği gibi) radikal biçimde değişmedikleri gözlemine ulaşıyor ve sonunda da onların yeniden doğmuş olmadıkları sonucunu çıkarıyor. Yeni Antlaşma, Barna Group'un aksine, yeniden doğuşu yeniden doğmamış, Hristiyan olduklarını iddia eden Hristiyanların dünyasallığıyla lekelemiyor.

Örneğin, Yuhanna'nın 1. Mektubu'nun ana noktalarından biri tam da bu gerçeği anlatmaktır:

- 1. Yuhanna 2:29: "O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz."
- 1. Yuhanna 3:9: "Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez."
- 1. Yuhanna 4:7: "Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır."

- 1. Yuhanna 5:4: "Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır."
- 1. Yuhanna 5:18: "Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz."

İleriki bölümlerde bu metinlere tekrardan döneceğiz. Cevaplanacak çok soru var ve kendimizi mükemmeliyetçilikten iyice geri tutacak ve sahici Hristiyanların günaha düşüşlerini de gerçekçi bir biçimde ele alacağız.

Ama şimdilik, bu sözler sanki Barna Group'un iddialarını göz önünde bulundurarak yazılmış gibi durmuyor mu? Bu metinler yeniden doğmuş insanların ahlaki açıdan dünyadan ayırt edilemez oldukları yönündeki yanlış iddiaya ithafen yazılmış değil mi? Kutsal Kitap kilisedeki böyle insanların tümüyle farkındadır. 1. Yuhanna'nın yazılmasının bir sebebi de budur. Ama Kutsal Kitap, Barna Group'u izlemek yerine bize araştırmaların şu sonucu verdiğini söylüyor: Yeniden doğmuş insanlar dünyasallıkla dolu değildir; kilise yeniden doğmamış insanlarla doludur.

Yeniden Doğmuş Tabirinin Kutsallığını Bozmak

Bu giriş kısmında, nereye gittiğimizin ve neden oraya gittiğimizin genel ve kısa açıklamasını sunacağım. Bu konuya odaklanmak istememin sebeplerinden birini zaten görebiliyorsunuzdur. *Yeniden doğmuş* tabiri Barna Group'un onu kullandığı şekilde kullanıldığında, kutsallığı bozulur. Ve elbette, bu Kutsal Kitap teriminin yanlış kullanımı tek yanlış kullanım değil.

Yeniden doğmuş tabirinin çoğu insan için anlamı, bir kimsenin veya bir şeyin yaşamda yeni bir soluk almasından ibaret olmuştur. Bu nedenle internete hızlıca bir göz gezdirildiğinde, Cisco Systems adlı iletişim şirketi yeniden doğmuştur; Montreal'daki Davie Shipyard adlı gemi inşa şirketi yeniden doğmuştur; Boston eyaletinin batı ucu yeniden doğmuştur; Ortodoks Yahudiler için caiz olan Koşer yiyecekler yeniden doğmuştur ve liste uzayıp gider. Dolayısıyla Amerikalıların yüzde 45'inin dini anlamda yeniden doğduklarını okurken dikkatli olmamız gerekmesi de şaşırtıcı değildir.

Yeniden doğmuş tabiri Kutsal Kitap'ta çok değerli ve çok önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle de temel amacımız Tanrı'nın, Kutsal Kitap'ta bu tabirin kullanımıyla neyi amaçladığını bilmektir; öyle ki, O'nun lütfuyla bu doğuşu tecrübe edebilelim ve başkalarına da bu yolda yardımcı olabilelim. Yeniden doğmuş olmanın gerçekten ne anlama geldiğini bilmemiz, sonuçları açısından muazzam önemdedir.

Bize Gerçekte Ne Oldu?

Yeniden doğuşla ilgili bir kitap yazmanın bir başka sebebi de, Mesih'in takipçilerinin biz imanla Mesih'e döndüğümüz anda bize gerçekte ne olduğunu bilmelerine yardımcı olmaktır. İman anı birçoklarının düşündüğünden daha görkemlidir. Benim düşündüğümden de daha görkemlidir. İnsan kavrayışının çok ötesinde bir harikalığa sahiptir. Ancak bu gizemin sebebi, Kutsal Kitap'ta bununla ilgili pek az şey olması değildir. Kutsal Kitap'ta bunula ilgili pek çok şey vardır. Gizem sebebi, her şey anlayabildiğimiz kadarıyla anlaşılsa dahi, bu çağda bizim "aynadaki silik bir görüntü" şeklinde görüyor olmamızdır (1.Ko. 13:12); hâlâ daha fazlası vardır. Dolayısıyla

umuyorum ki kitabın sonuna geldiğimizde, yeniden doğduğumuzda bize ne olduğunu daha dolu ve daha doğru bir şekilde biliyor olacağız.

Yeniden Doğmak İçin Ne Olmak Zorunda?

Yeniden doğuşu burada işlememizin bir diğer sebebi de, Mesih'i henüz takip etmeyen milyonlarca insan olmasıdır. Yeniden doğmamışlardır. Tanrı bu kitabı onların yeniden doğuşunda bir araç olarak kullansın diye dua ediyorum. Bu insanların bazıları kiliseye gidiyorlar, kilise üyesi konumundalar ve hatta kilisede önderler. Ama yeniden doğmuş değiller. Kültürel Hristiyanlar sadece. Din sadece resmi, dışsal bir şey onlar için. İçlerinde gerçek bir uyanış, ruhsal ölümden ruhsal yaşama geçiş olmamıştır.

Bu insanlara ne olması gerektiğini göstererek, onlara hizmet etmek isteğindeyim. Ve Söz'le, imanlıların duasıyla ve Tanrı'nın Ruhu'yla, umuyorum ki bu kitap birçoklarının yeniden doğuşunda bir araç olur. Hiçbir insan yeniden doğuşu olduramaz. Hiçbir vaiz veya hiçbir yazar bunu olduramaz. Bunu kendi başınıza olduramazsınız. Bunu Tanrı oldurur. Bize olan bir şeydir, bizim tarafımızdan oldurulan değil.

Ama bu her zaman Tanrı Sözü'nün aracılığıyla olur. Elçi Petrus bunu şu şekilde ifade ediyor: "Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz... İşte size müjdelenmiş olan söz budur" (1.Pe. 1:23-25). Dolayısıyla çocuklarını doğduran Tanrı'nın kendisi olsa da, bunu yaparken kullandığı tohum Tanrı Sözü'dür, vaaz ettiğimiz Müjde'dir. Bu yüzden duam, beşer elinden çıkan bölümler olsalar dahi, bu kitabın bölümlerinin

yapacağı en büyük etkilerden birinin işte o doğaüstü mucize olmasıdır. Hedefim Kutsal Kitap'a dayanarak yeniden doğuşu yapabildiğim kadar açıklıkla anlatmaktır ki, okuyucular bunu bizzat görebilsinler.

Hristiyan olarak sizin yeniden doğduğunuz zaman size ne olduğunu bilmenizi istememin üç sebebi var:

1. Gerçekten yeniden doğduğunuzda ve Rab'bin sizin için yapmış olduklarının lütfunda ve bilgisinde büyüdüğünüzde, Tanrı'yla olan paydaşlığınız zevk dolu olur ve O'nun sizin Babanız olduğuna dair güvenceniz derin olur. Sizin için bunu istiyorum.
2. Eğer yeniden doğuşunuzda size gerçekte ne olduğunu biliyorsanız, Tanrı'ya, O'nun Ruhu'na, O'nun Oğlu'na ve O'nun Sözü'ne hiç olmadığı kadar değer verirsiniz. Bu şekilde, Mesih yüceltilmiş olur.
3. İmanlıların kendilerine gerçekte ne olduğunu keşfetmeleri sürecinde, tövbe ve imanla Mesih'e dönme anının ciddiyeti ve doğaüstü doğası belirginlik kazanır ve bu, duam da o ki, Hristiyan kilisesinde sahiciliğin daha genel düzeyde canlanmasına hizmet eder. Böylece dini ikiyüzlülük azalabilir ve dünya Mesih'in hizmetindeki gerçek sevgiyi, fedakârlığı ve cesareti görebilir.

Soruyor olacağımız birçok elzem soru var. Bunlardan biri şudur: *Yeniden doğuş nedir?* Yani, gerçekte olan şey nedir? Neye benzer? Ne değişir? Önceden var olmayıp da varlık kazanan şey nedir?

Bu süreçte, Tanrı'nın bizi kurtarmak için yaptığı diğer şeylerle yeniden doğuş arasındaki bağlantıyı açıklamaya çalışacağız. Örneğin, yeniden doğmanın şunlarla bağlantısı nedir:

- Tanrı'nın etkin çağrısı ("Çağırdıklarını akladı," Rom. 8:30),
- Yeni yaratılış ("Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır," 2.Ko. 5:17),
- Tanrı'nın bizi Mesih'e çekmesi ("Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez," Yu. 6:44),
- Tanrı'nın insanları Oğlu'na vermesi ("Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek," Yu. 6:37),
- Tanrı'nın bizim yüreklerimizi açması ("Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun [Lidya'nın] yüreğini açtı," Elç. 16:14),
- Tanrı'nın bizim yüreklerimizi aydınlatması ("Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı," 2.Ko. 4:6),
- Tanrı'nın taştan yüreği çıkarması ve bize etten bir yürek vermesi ("İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim," Hez. 36:26),
- Tanrı'nın bizi yaşama döndürmesi ("Suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, [Tanrı] bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu," Ef. 2:5),
- Tanrı'nın bizi kendi ailesine evlat edinmesi ("Oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, 'Abba, Baba!' diye sesleniriz'" Rom. 8:15).

Tanrı'nın bizi yeniden doğdurma eylemi, Tanrı bizi kurtardığı zaman olan şeyleri tarif eden bu harika gerçeklerle nasıl bağlantılıdır?

Soracağımız diğer bir soru da şudur: *Yeniden doğuş neden gereklidir?* İsa, Yuhanna 3:7'de Nikodim'e şöyle dedi: "Yeniden doğmalısınız." "Yeniden doğmanı öneririm" demiyor. Ya da "Bir de bu deneyimi yaşasan, yaşamın daha iyi olur" demiyor. Neden "bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez" (Yu. 3:3)? Bu, yeniden doğuşa ilişkin doğru bir anlayışın peşinden gitmekteki birçok büyük nedenden biridir. Yeniden doğmamız gerektiğini ve neden yeniden doğmamız gerektiğini anlayana dek, muhtemelen kurtuluştan yoksun şekilde durumumuzun ne olduğunu anlamayacağızdır.

Birçok insan kendilerinde neyin yanlış olduğunu bilmez. Onların doğru, dehşet verici ve umut dolu bir teşhis koymalarına yardımcı olmanın bir yolu, onlara Tanrı'nın sunmuş olduğu çareyi, yani yeni doğuşu göstermektir. Eğer bileğinizde bir yara varsa ve doktor testlerini yaptıktan sonra gelip, "Çetin haberlerim var: Diz altından itibaren bacağınızı kesmemiz gerekiyor" derse, doktorun sunduğu bu çare size oradaki yarayla ilgili birçok bilimsel tıbbi sözcükten çok daha fazlasını söyler. Aynı şey İsa'nın sunduğu çare için de geçerlidir: "Yeniden doğmalısınız."

Ne? ve *Neden?* sorularından sonra *Nasıl?* sorusunu soracağız. Bu nasıl gerçekleşir? Yeniden doğuşta Tanrı ne yapar? O, tarihte bunu mümkün kılmak için ne yapmıştır? Eğer yeniden doğuş kesin suretle Tanrı'nın işiyse (ki öyledir), bunu nasıl tecrübe edebilirim? Bunun olmasını sağlamak için benim yapabileceğim bir şey var mıdır? Bunun oluşunda bana düşen pay nedir?

Ne?, *Neden?* ve *Nasıl?* sorularından sonra da *Ne amaçla?* sorusunu soracağız. Yeniden doğuşumuzun amacı nedir? Ne gibi sonuçları vardır? Yaşamda ne gibi değişimler meydana

gelir? Yeniden doğmuş bir kişi olarak yaşamak nasıl bir şeydir?

Ve son olarak da şunu soracağız: *Biz başkalarının yeniden doğmasına yardımcı olmak için ne yapabiliriz?* Eğer buradaki büyük Fail bizzat Tanrı'ysa, biz ne yapabiliriz? Bizim yaptığımızın gerçekten bir önemi var mıdır? Uygulamalı bir konu olarak kişisel müjdeleme konusuna ve bunun yeniden doğuşla bağlantısında da değinerek kitabı sonlandıracağız.

En Büyük İhtiyaç ve Araçların Kullanımı

Yeniden doğuşu Kutsal Kitap ışığında görmemiz hayatidir. Mevzubahis olan şey cennet ve cehennemdir – ve de dünyada *şu anda* çevresindeki kültür gibi değil, daha çok İsa gibi yaşayan bir kilisedir.

Bu da bizi başladığımız yere, yani yeniden doğmuş Hristiyanların onları yeniden doğmamış insanlardan ayırt edilemez hâle getiren dünyasal yaşam tarzlarına ve günaha sahip olabileceği iddiasına getiriyor. Ben böyle düşünmüyorum. 1. Yuhanna 5:4 şöyle diyor: "Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır." Ama buradaki kanım kilise için toz pembe bir haber değil. Bu, yeniden doğmamış milyonlarca kilise katılımcısının olduğunu ima ediyor.

Yine de, bu kanıma rağmen, kendimi mükemmeliyetçilikten geri tutacağım. Bir başka deyişle, yeniden doğuşun bizi bu yaşamda mükemmel yaptığına inanmıyorum. Günah yer etmeye devam ediyor ve iman mücadelesi de günlük bir gereklilik. İnanmayan bazı kişiler, imanlılara kıyasla daha iyi insanlarmış gibi duruyorlar. Ama bunun sebebi bazı oldukça

kötü insanların yeniden doğmuş olmaları ve dönüşüm sürecinin de her zaman bizim arzu ettiğimiz kadar hızlı gerçekleşmemesidir.

Ayrıca bunun bir başka sebebi de bazı yeniden doğmamış insanların içsel olarak Tanrı'ya karşı kayıtsız veya düşman olmalarına rağmen, bazı kalıtımsal veya sosyal sebeplerle dışsal olarak ahlaka uygun hareket etmeleridir. Yeniden doğmuş ve yeniden doğmamış kişiler arasındaki çizgiyi Tanrı mükemmel bir şekilde görüyor. Bizse göremiyoruz. Ama böyle bir çizgi mevcuttur ve yeniden doğmuş olanlar alçakgönüllülük ve sevgide yavaş da olsa adım adım değiştirilmektedirler.

Bu önemlidir. Sonsuzluk açısından önemlidir ve bu yaşamda da Mesih'in yüceliği açısından önemlidir. Eğer insanlar sonunda Tanrı'nın egemenliğine girecekse (Yu. 3:3) ve eğer kilise insanlar Tanrı'yı yüceltsin diye bu dünyada ışığını parıldatacaksa (Mat 5:16), o hâlde yeniden doğuş tecrübe edilmek zorundadır.

Yeniden doğuş mucizesindeki yüce Fail bizzat Tanrı'dır. Ve kendisi bu konuda sessiz kalmış değildir. Bunun anlamı Tanrı'nın, bizim O'nun yeniden doğuşta ne yaptığı konusunda bilgisiz kalmamızı istemediğidir. Bunun anlamı, Tanrı'nın bize yeniden doğuş hakkında açıkladıklarını bilmenin bizim için iyi olduğudur. İsa, Nikodim'e "Yeniden doğmalısınız" dediğinde (Yu. 3:7), ilginç ve önemsiz bir bilgi paylaşmıyordu. Onu sonsuz yaşama yönlendiriyordu.

İsa'nın kelimelerinin yankılandığı bu kitabın yapmasını umduğum şey de budur. Yalnızca Tanrı insanları yeniden doğdurur. Ama O farklı araçlar kullanır. O'nun merhametiyle bu kitap da o araçlardan biri olsun. Eğer O bunu sizin için yaparsa (veya zaten yaptıysa), o hâlde gerçekten, yenilmez bir şekilde, nihayet yaşıyorsunuz (veya yaşıyor olacaksınız).

Birinci Kısım

Yeniden Doğuş Nedir?

Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi. İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir." Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu. İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun hâlde bunları anlamıyor musun?

Yuhanna 3:1-10

1

Ruhsal Yaşamın Doğaüstü Yaratılışı

İsa, Yuhanna 3:3'te Nikodim'e şöyle dedi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Bunu söylerken İsa hepimize sesleniyordu. Nikodim özel bir vaka değildi. Sizin ve benim yeniden doğmamız şarttır, aksi takdirde Tanrı'nın Egemenliği'ni göremeyiz. Bunun anlamı, kurtulmayacağımızdır; Tanrı'nın ailesinin bir parçası olmayacağızdır ve cennete gitmeyeceğizdir. Aksine, yeniden doğmamışsak cehenneme gideceğiz. İsa'nın sonradan bu bölümde Mesih'e inanmayan kişi hakkında söylediği şey budur: "Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır" (Yu. 3:36). Bu şaka konusu değildir. İsa çetin gerçeklikler için çetin sözler kullanır. Sevginin yaptığı şey budur. Bunun tersine yalnızca sömürü denir.

Nikodim o dönemin en dindar Yahudi önderlerinden olan Ferisiler'den biriydi. İsa onlara Matta 23:15 ve 33'te şöyle dedi:

"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız... Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?" Dolayısıyla yeni doğuş konusu kıyıda köşede kalan bir konu değildir. Merkezi bir konudur. Yeni doğuş söz konusu olduğunda, işin ucunda sonsuzluk vardır. Kişi yeniden doğmadıkça, Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez.

Yeni Doğuş Rahatsız Edicidir

Bu bölümde sorduğumuz soru şudur: *Yeniden doğuşta ne olur?* Bu soruyu cevap vermeye çalışmadan önce, bu bölümlerin okunma şekline ilişkin sahip olduğum oldukça içten bir endişemi dile getirmek isterim. Bu bölümlerin birçok kişi için rahatsız edici olacağının farkındayım – tıpkı İsa'nın sözlerinin de, onları ciddiye aldığımız takdirde bizim için tekrar tekrar rahatsız edici olması gibi. Bunun en az üç sebebi vardır.

İlk olarak, İsa'nın yeniden doğuşa ilişkin öğrettikleri bizi Tanrı'nın yeniden doğduran lütfu olmaksızın içinde bulunduğumuz ruhsal, ahlaki ve yasal açıdan çaresiz olan durumumuzla yüzleştirir. Yeniden doğuşu yaşamadan önce bizler *ruhsal olarak* ölü; *ahlaki olarak* bencil ve isyankâr ve *yasal olarak* da Tanrı'nın yasası önünde suçlu ve gazap altındayızdır. İsa bize yeniden doğmamız gerektiğini söylediğinde, bize mevcut durumumuzun çaresiz biçimde karşılık vermekten yoksun, yozlaşmış olduğunu söylemektedir. Yaşamlarımızdaki muhteşem lütuf olmaksızın, kendimize ilişkin bu değerlendirmeyi duymak istemeyiz ve bu sebeple de İsa'nın bize yeniden doğmamız gerektiğini söylemesi rahatsız edicidir.

İkinci olarak, yeniden doğuş hakkında öğretmek rahatsız edicidir çünkü bu, bize yapılan bir şeye gönderme yapmaktadır, bizim yaptığımız bir şeye değil. Yuhanna 1:13 bunu vurguluyor. Tanrı'nın çocuklarını şöyle tanımlıyor: "Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular." Yeniden doğuşu sağlayan Tanrı'nın; biz değilizdir. Petrus da aynı şeyi vurguluyor: "Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı" (1.Pe. 1:3).

Yeniden doğuşu biz sağlamayız. Yeniden doğuşu Tanrı sağlar. Yaptığımız her bir ruhsal iyilik, yeniden doğuşun bir sonucudur, yeniden doğuşun bir sebebi değildir. Bu da yeniden doğuşun bizim ellerimizden alındığı anlamına gelir. Bizim kontrolümüzde değildir. Ve böylece de bizi kendi çaresizliğimizle ve kendi dışımızdaki Biri'ne olan mutlak bağımlılığımızla yüzleştirir. Bu rahatsız edicidir. Bize yeniden doğmazsak Tanrı'nın Egemenliği'ni göremeyeceğimiz söyleniyor. Ve yine bize kendimizi de yeniden doğduramayacağımız söyleniyor.

Dolayısıyla, İsa'nın yeniden doğuşa ilişkin öğrettiklerinin rahatsız edici olmasının üçüncü sebebi de, bunun bizi Tanrı'nın mutlak özgürlüğüyle yüzleştiriyor olmasıdır. Tanrı olmadan kendi bencilliğimiz ve isyankârlığımızda ruhsal olarak ölü durumdayızdır. Doğamız gereği gazap çocuklarıydık (Ef. 2:3). İsyanımız öyle derindi ki, Müjde'deki Mesih yüceliğini fark edemez veya onu arzulayamazdık (2.Ko. 4:4). Bu nedenle, eğer yeniden doğacaksak, bu kesin suretle ve nihai anlamda Tanrı'ya bağlı olacaktır. Tanrı'nın bizi yaşama döndürme kararı O'nun bizim ruhsal cesetler olarak yaptıklarımıza verdiği bir karşılık olmayacaktır; bizim yaptıklarımız

O'nun bizi yaşam döndürmesine karşılık olacaktır. Birçok insan için en azından ilk başta, bu rahatsız edicidir.

Umudum: Denge ve Kurtuluş, Yalnızca Rahatsızlık Değil

Bunun katı yürek için olduğu kadar yumuşak vicdan için da nasıl rahatsız edici olabileceğinin farkında olarak, oldukça dikkati olmak istiyorum. Yumuşak canlarda gereksiz bir huzursuzluk yaratmak arzusunda değilim. Ve ahlakı veya dini gerçek ruhsal yaşamla karıştıran kişilere sahte bir umut verme arzusunda da değilim. Bu kitabı okurken, kitabın bu iki istenmeyen etkiyi hiçbir şekilde vermemesi için dua edin.

Sanki sonsuz canları ellerimde tutuyormuşum gibi hissediyorum. Ve yine de onlara yaşam verecek hiçbir gücün bende olmadığını da biliyorum. Ama Tanrı'da bu güç vardır. Ve O'nun Efesliler 2:4-5'te söylediklerini gerçekleştireceğinden de son derece ümitliyim: "Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz." Mesih'in gerçekle yukarı kaldırıldığı yerde, Tanrı kendi yaşam veren lütfunu yükselmeyi sever. Umudum budur: Bu bölümler yalnızca rahatsız edici olup sarsmakla kalmasın, aynı zamanda tekrardan denge kazandırsın ve kurtuluş getirsin.

Plan

Öyleyse şimdi soruya dönelim: *Yeniden doğuşta ne olur?* Cevabı üç ifadeyle vermeye çalışacağım. İlk ikisi bu bölümde, üçüncüsüyse bir sonraki bölümde ele alınacak: 1) Yeniden doğuşta olan şey yeni din bulmak değil, yeni yaşam bulmaktır. 2) Yeniden doğuşta olan şey, sadece İsa'daki doğaüstü yönü onay-

lamak değil, bu doğaüstü şeyi kendinizde deneyimlemektir. 3) Yeniden doğuşta olan şey, eski insani doğanızın geliştirilmesi değil, yeni bir insan doğasının, gerçekten *siz* olan, bağışlanmış ve arındırılmış olan, gerçekten *yeni* olan ve Tanrı Ruhu'nun içte yaşamasıyla şekillenen bir doğadır. Bunları birer birer ele alalım.

Yeni Yaşam; Yeni Din Değil

Yeniden doğuşta olan şey yeni din bulmak değil, yeni yaşam bulmaktır. Yuhanna 3'ün ilk üç ayeti şöyledir:

> Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi. İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

Yuhanna burada bizim Nikodim'in bir Ferisi olduğunu ve Yahudilerin bir önderi olduğunu bildiğimizden emin olmak istiyor. Ferisiler tüm Yahudi grupları arasında en katı dindarlığa sahip olan kişilerdi. Böyle birine İsa şunu diyor (3. ayet): "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Daha da kişisel biçimde, 7. ayette şunu diyor: "Yeniden doğmalısınız." Dolayısıyla Yuhanna'nın vurgulamak istediği şeylerden biri şudur: Nikodim'in tüm dini, O'nun tüm Ferisi eğitimi, disiplini ve yasa tutuculuğu, yeniden doğma ihtiyacının yerini alamaz.

Nikodim'in ihtiyacı olan şey ve sizin ve benim de ihtiyacımız olan şey, din değil, yaşamdır. Burada yeniden doğuşa değinmekteki maksat, doğumun bu dünyaya yeni bir yaşam getirmesidir.[8] Bir açıdan elbette Nikodim yaşamaktadır. Nefes almakta, düşünmekte, hissetmekte, eylemde bulunmaktadır. Kendisi Tanrı'nın benzeyişinde yaratılmış olan bir insandır. Ama aşikar ki, İsa'nın düşüncesine göre Nikodim ölüdür. Kendisinde hiçbir ruhsal yaşam yoktur. Ruhsal açıdan, o doğmamıştır. Yaşama ihtiyacı vardır, daha fazla dini etkinliğe veya dini gayrete değil. Kendisinde bunlardan zaten bolca vardır.

Luka 9:60'ta babasını gömmek için İsa'yı izlemekten vazgeçmeyi isteyen adama İsa'nın söylediklerini hatırlayın: "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur." Bunun anlamı şudur: Fiziksel olarak ölü olup gömülmesi gereken kişiler vardır. Ve onları gömebilecek durumda olup da ruhsal açıdan ölü insanlar vardır. Bir başka deyişle, İsa apaçık canlı bir şekilde etrafta dolaşmakta olup aslında ölü olan insanları kişileri düşünüyor. İsa'nın kaybolan oğulla ilgili benzetmesinde, baba şöyle diyor: "Benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü" (Lu. 15:24).

Nikodim'in dine ihtiyacı yoktur; yaşama, ruhsal yaşama ihtiyacı vardı. Yeniden doğuşta olan şey, öncesinde var olmayan yaşamın artık var olmasıdır. Yeni yaşam, yeni doğuşta

[8] Kitap boyunca, rahme düşme tasviri ve doğum tasviri arasında herhangi bir ciddi ayrımda bulunmayacağız. Bilim öncesinde yaşamış ilk yüzyıl insanları bile çocukların doğumdan önce canlı olduğunu ve tekmelediğini biliyorlardı. Ama Kutsal Kitap yazarları yeniden doğuşu tartışırken gebeliğin detaylarına girişmediler. Kişi ister rahme düşme anını isterse de doğma anını düşünsün, genel olarak onlar (ve bizler) yeniden doğuştan bahsettiğimizde, daha geniş düzeyde yeni bir yaşamın varlık kazanmasından bahsediyoruz.

olur. Bu dini bir etkinlik, disiplin veya karar değildir. Bu, yaşamın varlık kazanmasıdır. Yeniden doğuşta olan şeyi tarif etmenin ilk yolu budur.

Doğaüstü Olanı Deneyimlemek; Yalnızca Onaylamak Değil

İkinci olarak, yeniden doğuşta olan şey, sadece İsa'daki doğaüstü yönü onaylamak değil, bu doğaüstü şeyi kendinizde deneyimlemektir. Nikodim 2. ayette şöyle diyor: "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz." Bir başka deyişle Nikodim, İsa'nın hizmetinde sahiden ilahi bir etkinlik görüyor. İsa'nın Tanrı'dan geldiğini kabul ediyor. İsa, Tanrı'nın işlerini yapıyor. Nikodim'in bu sözüne karşılık İsa'nın cevabı, "Filistin'deki herkesin senin bende gördüğün gerçeği görmesini dilerdim" olmuyor. Bunun yerine, İsa şöyle diyor: "Yeniden doğmalısın, yoksa Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeyeceksin."

Belirtileri ve harikaları görmek, bunlar karşısında hayrete düşmek ve İsa'nın Tanrı'dan olduğunu söyleyerek mucizenin arkasındaki kişiye hakkını vermek kimseyi kurtarmaz. Belirtilerin ve harikaların en büyük tehlikesi budur: Onlar karşısında hayrete düşmek için yeni bir yüreğe sahip olmak gerekmez. O eski, düşmüş insan doğası belirtiler ve harikalar karşısında hayrete düşmek için tümüyle yeterlidir. Ve o eski, düşmüş insan doğası mucizeyi yapanın Tanrı'dan olduğunu söylemeye razıdır. Şeytan'ın kendisi İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu ve mucizeler yaptığını bilmektedir (Mar. 1:24). Hayır, sevgili Nikodim, İsa'yı Tanrı tarafından gönderilen bir mucize sergileyicisi olarak görmek Tanrı'nın Egemenliği'ne açılan kapı değildir. "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

Bir başka deyişle, önemli olan İsa'daki doğaüstü yönü onaylamak değil, bu doğaüstü şeyi kendinizde deneyimlemektir. Yeniden doğuş doğaüstüdür, doğal değildir. Bu dünyada mevcut olan şeylerle açıklanamaz. 6. ayet yeniden doğuşun doğaüstü doğasını vurgulamaktadır: "Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur." Beden, bizim doğamız gereği olduğumuz şeydir. Tanrı'nın Ruhu, yeniden doğuşu gerçekleştiren doğaüstü Kişi'dir.

İsa bunu 8. ayette tekrardan söylemektedir: "Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir." Ruh bu doğal dünyanın bir parçası değildir. Doğanın üzerindedir. Doğaüstüdür. Gerçekte, Tanrı'dır. Nereye isterse eser. Onu biz kontrol etmeyiz. Özgürdür ve her şeye egemendir. O, yeniden doğuşun doğrudan sebebidir.

Dolayısıyla İsa şöyle diyor: Nikodim, yeniden doğuşta olan şey, sadece bendeki doğaüstü yönü onaylamak değil, bu doğaüstü şeyi kendinde deneyimlemektir. Yeniden doğman gerek. Ve doğal bir şekilde (mecazi anlamda) değil, doğaüstü bir şekilde doğman gerek. Kutsal Ruh Tanrı'nın sana gelmesi ve yeni yaşam yaratması gerek.

Sonraki bölümde, 5. ayette geçen şu sözlere bakacağız: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez." Burada su ve Ruh neye gönderme yapıyor? Ve bu bizim yeni doğuşta ne olduğunu anlamamıza nasıl yardımcı olabilir?

Yeniden Doğuşta Aldığımız Yaşam, İsa'dır

Ancak bu bölümün geri kalan kısıtlı kısmında, Ruh'la yeniden doğmak ve İsa'ya iman aracılığıyla sonsuz yaşama sahip

olmak arasında hayati bir bağlantı oluşturmak istiyorum. Şu ana kadar şunu gördük: Yeniden doğuşta olan şey, öncesinde yaşamın var olmadığı yerde, Kutsal Ruh'un doğaüstü işleyişiyle yaşam var etmesidir. İsa bunu Yuhanna 6:63'te tekrar söylüyor: "Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz."

Ama Yuhanna'nın Müjdesi bir başka şeyi de açığa kavuşturmaktadır: İsa'nın kendisi, Kutsal Ruh'un verdiği yaşamdır. Ya da şöyle de diyebiliriz: Kutsal Ruh verdiği ruhsal yaşamı, İsa'yla bağlantılı hâlde verir. İsa'yla birlik bizim doğaüstü, ruhsal yaşamı deneyimlediğimiz yerdir. İsa, Yuhanna 14:6'da şöyle demiştir: "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im. Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez." Yuhanna 6:35'te şöyle demiştir: "Yaşam ekmeği Ben'im." Ve Yuhanna 20:31'de elçi şöyle diyor: "Yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır."

Dolayısıyla İsa'yla bağlantısız ve İsa'ya imansız hiçbir ruhsal yaşam –hiçbir sonsuz yaşam– yoktur. Yeniden doğuş ve İsa'ya iman arasındaki ilişki konusunda söyleyeceğimiz çok fazla şey olacak. Ama şimdilik bunu şu şekilde ifade edebiliriz: Yeniden doğuşta, Kutsal Ruh bizi yaşayan bir birlikle Mesih'e bağlar. Mesih yaşamdır. Mesih yaşamın aktığı asmadır. Bizlerse dallarız (Yu. 15:1-17). Yeni doğuşta olan şey, yeni ruhsal yaşamın doğaüstü şekilde yaratılışıdır ve bu, İsa Mesih'le birlik aracılığıyla yaratılır. Kutsal Ruh bizi yol, gerçek ve yaşam olan Mesih'le canlı bir bağlantı içerisine sokar. Yeniden doğuşta olan şeyin objektif gerçekliği budur.

Ve bizim tarafımızdan, bizim bunu deneyimleme şeklimiz yüreklerimizde İsa'ya imanın canlanmasıdır. Ruhsal yaşam ve İsa'ya iman birlikte var olur. Yeni yaşam imanı mümkün

kılar ve ruhsal yaşam her zaman imana can verdiğinden ve kendisini imanla dışa vurduğundan dolayı, İsa'ya iman olmadan yaşam yoktur. Dolayısıyla, yeni doğuşu asla İsa'ya imandan ayırmamalıyız. Tanrı'nın tarafından, yeniden doğuşta Mesih'le birleşiriz. Kutsal Ruh'un yaptığı şey budur. Bizim tarafımızdan, bu birliği İsa'ya imanla deneyimleriz.

Yeniden Doğuşu Asla İsa'ya İmandan Ayırmayın

Yuhanna bunları Birinci Mektubu'nda şu şekilde bir araya getiriyor: "*Tanrı'dan doğmuş* olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran *imanımızdır*" (1.Yu. 5:4). "Tanrı'dan doğmuş" olmak zaferin anahtarıdır. "İman" zaferin anahtarıdır. İkisi de doğrudur çünkü iman, bizim Tanrı'dan doğmayı deneyimleme şeklimizdir. Tanrı'dan doğmuş olmak beraberinde her zaman imanı getirir. Yeniden doğuşta verilen yaşam iman yaşamıdır. İkisi asla ayrı değildir.

Ya da Yuhanna'nın 1. Yuhanna 5:11-12'de bunu nasıl söylediğini düşünün: "Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur." Dolayısıyla İsa, "Yaşam veren Ruh'tur" (Yu. 6:63) ve "Ruh'tan doğmalısınız" (Yu. 3:5, 8) ve "iman ederek ... yaşama kavuşasınız" (Yu. 20:31) derken, şunu kastetmektedir: Yeniden doğuşta, Kutsal Ruh bizi iman aracılığıyla İsa Mesih'le bağlayarak bize doğaüstü biçimde yeni ruhsal yaşam verir. Çünkü İsa yaşamdır.

Bu nedenle, *Yeniden doğuşta ne olur?* sorusunu cevaplarken, İsa'nın Yuhanna 3. bölümdeki şu iki ifadesini asla birbirinden ayırmayın: "Bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Ege-

menliği'ni göremez" (3. ayet) ve "Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır" (36. ayet). Yeniden doğuşta olan şey, Mesih'le birlik sayesinde yaşamın yaratılmasıdır. Ve Tanrı'nın bunu yapma şeklinin bir kısmı da, bizim Mesih'le birliği deneyimleme şeklimiz olan imanı yaratmaktır.

Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi. İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir." Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu. İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun hâlde bunları anlamıyor musun?

Yuhanna 3:1-10

2

Siz Hâlâ Sizsiniz Ama Yenisiniz

Bu bölümde, 1. Bölümdeki *Yeniden doğuşta ne olur?* sorusunun cevabını devam ettireceğiz. İsa, Yuhanna 3:7'de Nikodim'e şöyle dedi: "Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma." 3. ayette Nikodim'e –ve de bize– sonsuz yaşamlarımızın yeniden doğmaya bağlı olduğunu söyledi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Dolayısıyla burada Hristiyan yaşamında kıyıda köşede kalan, keyfe kalmış veya yüzeysel bir şeyle ilgilenmiyoruz. Yeniden doğuş, cenaze görevlilerinin ölü bedenleri daha canlı göstermeye çalışırken kullandıkları makyaj gibi bir şey değildir. Yeniden doğuş ruhsal yaşamın yaratılmasıdır, taklit edilmesi (imitasyonu) değildir.

Yeniden doğuşta ne olur? sorusunu şu iki ifadeyle cevaplamaya başladık: 1) Yeniden doğuşta olan şey yeni din bulmak değil, yeni yaşam bulmaktır. 2) Yeniden doğuşta olan şey, sa-

dece İsa'daki doğaüstü yönü onaylamak değil, bu doğaüstü şeyi kendinizde deneyimlemektir.

Kutsal Ruh Aracılığıyla Yeni Yaşam

Nikodim bir Ferisi'ydi ve kendisinde bolca din vardı. Ama ruhsal yaşamı hiç yoktu. Ve Tanrı'nın İsa'daki doğaüstü işleyişini görmüştü ama Tanrı'nın doğaüstü işleyişini kendisinde deneyimlememişti. I. Bölümdeki iki noktayı bir araya getirecek olursak, Nikodim'in ihtiyacı olan şey, Kutsal Ruh aracılığıyla doğaüstü biçimde aktarılan yeni ruhsal yaşamdı. Yeni yaşamı *ruhsal* ve *doğaüstü* kılan şey, Ruh Tanrı'nın işleyişidir. Bu bizim fiziksel beyinlerimizin ve yüreklerimizin doğal yaşamından öte bir şeydir.

Yuhanna 3:6'da İsa şöyle diyor: "Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur." Bedenin bir tür yaşamı vardır. Her insan yaşayan bir bedendir. Ama her insan yaşayan bir ruh değildir. Yaşayan bir ruh olmak için veya ruhsal yaşama sahip olmak için, İsa bizim "yeniden doğmuş" olmamız gerektiğini söylüyor. Bedenin sebep olduğu bir tür yaşam vardır. Ruh'un sebep olduğu yaşamsa bir başka türdür. Eğer ikinci türden yaşama sahip değilsek, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeyeceğiz.

Kutsal Ruh'la, İsa'da

Sonra, önceki bölümün sonuna doğru gelirken, iki son derece önemli şeyi fark ettik: yeniden doğuşun İsa'yla olan ilişkisi ve yeniden doğuşun imanla olan ilişkisi. İsa şöyle dedi: "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" (Yu. 14:6). Elçi Yuhanna şöyle dedi: "Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam

O'nun Oğlu'ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur" (1.Yu. 5:11-12).

Dolayısıyla bir yandan, muhtaç olduğumuz yeni yaşam "Oğul'da" bulunan yaşamdır – İsa o yaşamdır. O'na sahipseniz, yeni ruhsal, sonsuz yaşamınız vardır. Ve öte yandan, Yuhanna 6:63'te İsa şöyle diyor: "Yaşam veren Ruh'tur." Ve Ruh'tan doğmadıkça, Tanrı'nın Egemenliği'ne giremezsiniz (Yu. 3:5).

Dolayısıyla yaşamımız olan Tanrı Oğlu'na bağlanarak yaşama sahip oluruz ve bu yaşama Ruh'un işleyişi sayesinde sahip oluruz. Böylece sonuç olarak da şunu çıkardık: Yeniden doğuşta Ruh'un yaptığı şey, bizi Mesih'le birleştirerek bize yeni yaşam aktarmaktır. John Calvin bunu şekilde ifade eder: "Kutsal Ruh, Mesih'in bizi etkin biçimde kendisiyle birleştirdiği bağdır."[9]

Sonrasında Yuhanna 20:31'de imanla olan bağlantıyı gördük: "Yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır." Ve bağlantıyı 1. Yuhanna 5:4'te gördük: "Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır." Böylece görmüş olduklarımızı şu şekilde özetledik: Yeniden doğuşta, Kutsal Ruh bizi iman aracılığıyla İsa Mesih'le bağlayarak bize doğaüstü biçimde yeni ruhsal yaşam verir.

[9] John Calvin, *Institutes of the Christian Religion* (Philadelphia: The Westminster Press, 1960), 538 (III, 1, 1).

Yeni Yaratılış; Eskinin Gelişmesi Değil

Bunlar da bizi yeniden doğuşta ne olduğunu tarif etmenin üçüncü yoluna getiriyor. Yeniden doğuşta olan şey, eski insani doğanızın geliştirilmesi değil, yeni bir insan doğasının yaratılmasıdır; bu doğa gerçekten *siz* olan, bağışlanmış ve arındırılmış olan, gerçekten *yeni* olan ve Tanrı Ruhu'nun içte yaşamasıyla şekillenen bir doğadır.

Bu saptamaya varırken çıktığım yolculuğun kısa bir hâline sizleri de götüreceğim. Yuhanna 3:5'te İsa, Nikodim'e şöyle diyor: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez." İsa burada "sudan ve Ruh'tan" ifadesiyle ne kastediyor? Bazı mezhepler burada Ruh'un bizi Mesih'le birleştirme şekli olarak vaftize gönderme yapıldığına inanıyorlar. Örneğin, bir web sitesi bunu şöyle açıklıyor:

> Kutsal Vaftiz, tüm Hristiyan yaşamının temelidir, Ruh'taki yaşama açılan geçittir ve diğer sakramentlere açılan kapıdır. Vaftiz aracılığıyla günahtan özgür oluruz ve Tanrı'nın çocukları olarak yeniden doğarız; Mesih'in üyeleri oluruz, Kilise'ye dahil ediliriz ve kilisenin misyonuna paydaş kılınırız: "Vaftiz sözdeki su aracılığıyla yeniden doğuş sakramentidir."[10]

Milyonlarca insana, vaftizlerinin onların yeniden doğma sebebi olduğu öğretilmiştir. Eğer bu doğru değilse, bu oldukça büyük ve küresel bir trajedidir. Ben bunun doğru olduğuna inanmıyorum. Öyleyse İsa, "Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça..." derken ne kastediyor?

[10] www.christusrex.org/www1/CDHN/baptism.html (Erişim tarihi: 30/04/2008).

"Su" Neden Vaftize Yapılan Bir Gönderme Değil?

Burada su kelimesiyle Hristiyan vaftizine gönderme yapılmadığını düşünmemin birkaç nedeni var.

İlk olarak, eğer bu Hristiyan vaftizine bir göndermeyse ve bazılarının söylediği derecede yeniden doğuş kadar önemliyse, bölümün geri kalanında İsa bize nasıl sonsuz yaşama sahip olacağımızı anlatırken konunun bahsinin kapanması biraz gariptir. 13. ayet: "O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun." 16. ayet: "O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın." 18. ayet: "O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır." Eğer vaftiz o kadar esas olsaydı, bölümün geri kalanında imanla birlikte hiçbir şekilde bahsinin geçmiyor olması garip olurdu.

İkinci olarak, yeniden doğmak su vaftiziyle o kadar bağlantılı olsaydı, 8. ayetteki ruh benzetmesi garip olurdu. İsa şöyle diyor: "Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir." Bu, Tanrı'nın yeniden doğuşu sağlama noktasında rüzgâr kadar özgür olduğunu ifade ediyor gibidir. Ama eğer yeniden doğuş bir bebeğe her su serpilişinde gerçekleşiyor olsaydı, rüzgâr benzetmesi doğru görünmezdi. Bu durumda rüzgâr, vaftiz sakramentiyle kısıtlı olurdu. Burada sanki İsa sakrament veya vaftiz penceresinden bakmıyor gibidir.

Üçüncü olarak, eğer İsa burada Hristiyan vaftizine gönderme yapıyorsa, Ferisi olan Nikodim'e 10.ayette, "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun hâlde bunları anlamıyor musun?" demesi garip görünmektedir. Eğer İsa burada Eski Antlaşma'da öğretilen ve Nikodim'in de bilip uygulaması gereken bir şeye gönderme yapıyor olsaydı bu mantıklı olurdu. Ama eğer İsa sonraları gelecek ve anlamını O'nun yaşamı ve ölümünden

alacak bir Hristiyan vaftizine gönderme yapıyorsa, İsa İsrail'deki bir öğretmenin bu sözleri anlamıyor olmasından ötürü Nikodim'i terslemezdi.

Son olarak, 10. ayetteki aynı ifade bizi arka planı görebilmek için Eski Antlaşma'ya yönlendirmektedir ve orada bulduğumuz şeyse, suyun ve ruhun özellikle de Hezekiel 36'daki Yeni Antlaşma vaatleriyle yakından bağlantılı olduğudur. Hezekiel'deki bu metin, bölümün geri kalanının temeli olacaktır.

Hezekiel 36'daki Su ve Ruh

Hezekiel, Tanrı'nın kendi halkını Babil'deki sürgünden toplayıp bir araya getirdikten sonra onlar için ne yapacağı hakkında peygamberlik ediyor. Buradan çıkan sonuçlar İsrail halkıyla sınırlı olamayacak kadar büyüktür çünkü İsa, gerçekleşecek Yeni Antlaşma'yı kendisine güvenen herkes için kanıyla güvence altına alacağını iddia etmektedir (Lu. 22:20). Ve Yeremya 31:31-34'te olan vaatler gibi Hezekiel 36:24-28 ayetleri de Yeni Antlaşma vaatlerinin bir versiyonudur.

> Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelerden toplayıp ülkenize geri getireceğim. Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim. Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım. Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacak, benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım. (Hez. 36:24-28)

Ben İsa'nın "Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez" sözlerinin bu metinden esinlendiğini düşünüyorum. Tanrı kime, "Benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım" diyor (28. ayet)? Cevap: "Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız" dediği kişilere (25. ayet); ve 26. ayet: "Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım" dediği kişilere. Bir başka deyişle, "Tanrı'nın Egemenliği'ne" girecek olanlar, eskinin *arındırıldığı* ve yeninin *yaratıldığı* türden bir yeniliğe sahip olanlardır.

Dolayısıyla Hezekiel 36'nın yeniden doğduğumuz zamanki yeniliğimizin iki yönüne gönderme yaptığı sonucu çıkarıyorum. Ve her ikisinin de önemli olmasının sebebi şudur: Bize yeni bir ruh (yeni bir yürek) verildiğini söylediğimizde, her zaman olduğumuz insan –ahlaki açıdan sorumlu– olmayı bıraktığımızı kastetmeyiz. Yeniden doğmadan önce de John Piper bireyiydim ve yeniden doğmamdan bu yana da aynı John Piper bireyiyim. Bir devamlılık var. Bu nedenle arındırılma olması gerekiyor. Eğer eski insan John Piper tümüyle yok edilseydi, bağışlanma ve arındırılma kavramları alakasız olurdu. Geçmişten gelen affedilecek veya arındırılacak hiçbir şey kalmazdı.

Kutsal Kitap'ın bize eski benliğimizin çarmıha gerildiğini (Rom. 6:6), Mesih'le öldüğümüzü (Kol. 3:3), kendimizi ölü saymamız (Rom. 6:11) ve eski benliği sıyırıp atmamız gerektiğini (Ef. 4:22) söylediğini biliyoruz. Ancak bunların hiçbiri, yaşam boyunca aynı insandan bahsedilmediği anlamına gelmez. Atılması gereken eski bir benlik, eski bir karakter, ilke veya yatkınlık olduğu anlamına gelir.

Dolayısıyla yeni yüreğiniz, yeni ruhunuz, yeni doğanız hakkında düşünme şekliniz şöyle olmalıdır: Siz hâlâ sizsiniz

ve bu nedenle bağışlanmaya ve arındırılmaya ihtiyacınız var – suya yapılan göndermenin vurgusu budur. Suçumun yıkanıp temizlenmesi gerekiyor. Suyla arındırma bunun bir resmidir. Yeremya 33:8 bunu şöyle ifade ediyor: "Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları da isyanlarını da bağışlayacağım." Dolayısıyla olduğumuz –var olmaya devam eden– kişi bağışlanmak zorundadır ve suç da yıkanıp temizlenmek zorundadır.

Yeni Olma İhtiyacı

Ama bağışlanmak ve arındırılmak yeterli değildir. Yeni olmaya ihtiyacım var. Dönüşüme ihtiyacım var. Yaşama ihtiyacım var. Yeni bir görme, düşünme ve değer verme şekline ihtiyacım var. Hezekiel'in 26 ve 27. ayetlerde yeni bir yürekten ve yeni bir ruhtan bahsetmesinin sebebi budur: "Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim. *Ruh*umu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım."

Benim bu ayetleri anlama şeklim şöyle: Şüphesiz, buradaki taştan yürek ruhsal gerçekliğe karşı hissiz ve karşılık veremeyecek durumda olan ölü yüreği kastetmektedir. Bu, yeniden doğuştan önce sahip olduğunuz yürektir. Birçok şeye tutku ve arzuyla karşılık verebilir. Ancak İsa Mesih'in ruhsal gerçeğine ve güzelliğine, Tanrı'nın yüceliğine ve kutsallık yoluna karşı bir taştır. Eğer Tanrı'nın egemenliğini göreceksek, değişmesi gereken şey budur.

Bu nedenle de yeniden doğuşta, Tanrı yaştan yüreği çıkarır ve etten bir yürek koyar. Buradaki et kelimesi, Yuhanna 3:6'da

("Bedenden doğan bedendir") olduğu gibi yalnızca "beşer" anlamına gelmez. Cansız bir taştan ziyade, yumuşak, canlı, karşılık verebilen ve hissedebilen anlamına gelir. Yeniden doğuşta, Mesih karşısındaki ölü, taştan usancımız gider ve yerine İsa'nın değerini hissedebilen bir yürek koyulur.

Hezekiel de 26 ve 27. ayetlerde, "İçinize yeni bir ruh koyacağım... Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi ... sağlayacağım" dediğinde, onun şunu kastettiğini düşünüyorum: Yeniden doğuşta, Tanrı yüreğimize yaşayan, doğaüstü, ruhsal bir yaşam koyar ve bu yeni yaşam –yeni ruh– bizzat Kutsal Ruh'un bizim yeni yüreğimize şekil ve karakter verdiği işleyişidir.

Kafamda canlanan resim, bu yeni sıcak, dokunulabilir, karşılık verebilen ve yaşayan yüreğin yumuşak bir kil topağı gibi olduğudur ve Kutsal Ruh da kendisini o kile bastırır ve ona kendi şekline göre ruhsal, ahlaki açıdan şekil verir. O'nun bizzat içimizde bulunmasıyla, yüreğimiz ve aklımız O'nun karakterini –O'nun ruhunu– alır (krş. Ef. 4:23).

O'nu Hazineniz Olarak Benimseyin

Şimdi geri adım atalım ve son iki bölümü özetleyelim. Yeniden doğuşta ne olur? Yeniden doğuşta, Kutsal Ruh bizi iman aracılılığıyla İsa Mesih'le bağlayarak bize doğaüstü biçimde yeni ruhsal yaşam verir. Ya da başka şekilde söyleyecek olursak, Kutsal Ruh bizi günahlarımızın arınma bulduğu (suyla tasvir edilir) Mesih'le birleştirir ve bizim katı, karşılık vermekten yoksun yüreğimizin yerine yumuşak bir yürek koyar. Bu yumuşak yürek, her şeyden çok İsa'ya değer vermektedir ve Ruh'un varlığı sayesinde Tanrı'nın isteğini yerine getirmeyi seven türden bir yüreğe dönüştürülmektedir (Hez. 36:27).

Yeniden doğuşta imanın rolüyle ilgili ve bir kişinin yeniden doğuşu nasıl arayacağı ve başkalarının bu doğuşu aramasına nasıl yardımcı olabileceğiyle ilgili söyleyeceğimiz daha çok şey var. Ama beklemeniz gerekiyor. Eğer yüreğiniz Mesih'in gerçeğine ve güzelliğine doğru çekildiyse, O'nu yaşamınız olarak benimseyin. Yuhanna şu harika vaadi taşıyor: "Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi" (Yu. 1:12).

İkinci Kısım

Neden Yeniden Doğmamız Gerekiyor?

Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık. Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı. İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.

Efesliler 2:1-10

3

Ruhsal Olarak Ölüyüz

Tanrı hakkında yazılmış en harika kitaplardan biri, John Calvin'in yazmış olduğu *Institutes of the Christian Religion* (*Hristiyan Dininin Temelleri*) adlı kitaptır ve şu cümleyle başlar: "Sahip olduğumuz bilgeliğin neredeyse tamamı, yani gerçek ve sağlam bilgelik, iki parçadan oluşur: Tanrı'ya ilişkin bilgi ve kendimize ilişkin bilgi."[11] Günümüzde hatırlamaya ihtiyaç duyduğumuz şey, Tanrı'ya ilişkin bilginin kavranmasının ve benimsenmesinin zor olduğu değildir – *kendimiz*e ilişkin bilginin de kavranmasının ve benimsenmesinin bir o kadar zor olduğudur. Hatta, daha bile zor olabilir çünkü ilk olarak, kendimize ilişkin doğru bilgi Tanrı'ya ilişkin doğru bilgiyi gerektirir ve ikinci olarak da kendimizi *gerçekten* bildiğimizi düşünürüz ama aslında, durumumuzun iç yüzü Tanrı'nın yardımı olmaksızın kavrayışımızı aşar.

[11] Calvin, *Institutes of the Christian Religion*, 35, (I, 1, 1).

İnsan Yüreğini Kim Bilebilir?

Peygamber Yeremya şöyle yazmıştır: "Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez; onu kim anlayabilir?" (Yer. 17:9). Davut, Mezmurlar 19:12'de şöyle demiştir: "Kim yanlışlarını görebilir? Bağışla göremediğim kusurlarımı." Bir başka deyişle, günahkârlığımızın özüne asla inemeyiz. Eğer bağışlanmamız bizim günahlarımıza ilişkin bilgimizin tamlığına bağlı olsaydı, hepimiz mahvolurduk. Kimse kendi günahkârlığının boyutunu bilemez. Bu kavrayışın çok ötesinde, çok daha derinlerdedir.

Ama Kutsal Kitap kendimizi tanımamız için bizi yardımsız bırakmıyor. Ne kadar günahkâr olduğumuzu tamamen bilemiyor olmamız, günahkârlığımızı derin ve doğru biçimde bilemeyeceğimiz anlamına gelmez. Kutsal Kitap'ın ruhlarımızın durumu konusunda açık ve yıkıcı bir mesajı vardır. Ve bunun olmasının ardındaki sebep, bizim neye ihtiyacımız olduğunu bilebilmemiz ve Tanrı bize bu şeyi verdiğinde sevinçle haykırmamızdır.

İsa'nın Yuhanna 3:7'de şöyle dediğini duyduk: "Yeniden doğmalısınız." Ve Yuhanna 3:3'te de şöyle dedi: "Bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Bir başka deyişle, yeniden doğmak sonsuz ciddiyette bir şeydir. Mevzubahis olan şey cennet ve cehennemdir. Yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremeyiz. Dolayısıyla, *Ne?* sorusuyla ilgilenmemizin ardından şimdi de *Neden?* sorusuna dönüyoruz.

Yeniden doğuş neden bu kadar gereklidir? Yeni bir sayfa açmak, ahlaken iyileşip gelişmek veya kişisel disiplin gibi diğer çareler neden yeterli değildir? Neden yeniden doğuş veya yeni doğuş denen bu radikal, ruhsal, doğaüstü şeye ihtiyacımız var? 3-5. bölümlerde bu soru ele alınıyor.

Teşhis: Ölü; Çare: Yaşam

Efesliler 2 metniyle başlıyoruz. İki kez, bir kere 1. ayette ve bir kerede 5. ayette, Pavlus bizim kendi suçlarımız içerisinde ölü öldüğümüzü söyler. 1. ayet: "İçinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü *ölüydünüz*..." 4-5. ayetler: "Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü *ölü olduğumuz hâlde*, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz." Dolayısıyla Pavlus bizi iki kez "ölü" olarak açıklıyor .

Ve 5. ayette bunun çaresi şudur: "Tanrı bizi yaşama kavuşturdu." Eğer Tanrı'nın sevgisini bizim önceki ölü durumumuzla bağlantılı şekilde görmüyorsak, O'nun sevgisinin büyüklüğünü tüm doluluğuyla asla deneyimleyemeyiz çünkü 4. ayet bize O'nun büyük sevgisinin tam da bu şekilde gösterildiğini söylüyor: O'nun sevgisi biz ölü hâldeyken bizi yaşama döndürür. "Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu." Tanrı, bize olan büyük sevgisinden ötürü bizi yaşama kavuşturdu. Eğer önceden ölü olduğumuzu bilmiyorsak, Tanrı'nın sevgisini tüm doluluğuyla da asla bilemeyiz.

Bu mucize ("[Tanrı] bizi ... yaşama kavuşturdu"), İsa'nın yeniden doğuş olarak adlandırdığı şeyle adeta aynıdır. Bir zamanlar ruhsal yaşamdan yoksunduk ama sonra Tanrı bizi ruhsal olarak ölü durumumuzdan uyandırıp diriltti. Ve şimdi yaşıyoruz. Bu, İsa'nın "Ruh'tan doğmamız" gerektiğini söylemesi (Yu. 3:5) ve "Yaşam veren Ruh'tur" demesiyle (Yu. 6:63) aynıdır.

Yeni Antlaşma Sevgisi

Öyleyse yeniden doğuş işinin, yeni doğuş işinin veya yaşama kavuşturulma işinin Tanrı'nın merhametinin zenginliğinden ve O'nun sevgisinin büyüklüğünden doğduğunu söyleyebiliriz. "Ama (I) *merhameti bol olan Tanrı* (2) *bizi çok sevdiği için*, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu." Bu, Yeni Antlaşma sevgisidir (2. bölümde gördüğümüz üzere). Tanrı'nın kendi gelinine beslediği sevgi budur. O, gelini ölü durumda bulur (Hez. 16:4-8),[12] onun yerine ölmesi için Oğlu'nu verir ve sonra onu yaşama kavuşturur. Ve onu sonsuza dek korur. İsa şöyle demiştir: "Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz" (Yu. 10:28).

Dolayısıyla soru şudur: Bunun anlamı nedir? Bu ölülük nedir? Yeni Antlaşma'da en az on cevap var. Eğer bunları dürüstçe ve duayla ele alırsak, bizi oldukça derinden alçaltacak ve yeniden doğuş armağanı karşısında hayrete düşmemizi sağlayacaklardır. Benim hedefim bunlardan yedi tanesini bu bölümde, üç tanesini de sonraki bölümde şu daha büyük soruyla ele almaktır: *Gerçekten değişmeye ihtiyacımız var mı?* Sadece bağışlansak ve aklansak olmaz mı? Bu bizi cennete götürmez mi?

[12] "Doğduğun gün göbek bağın kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla ovalamadılar, kundağa sarmadılar. Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için doğduğun gün seni kıra attılar. Yanından geçtim, senin kendi kanının içinde kımıldadığını gördüm. Kendi kanının içindeyken 'Yaşa!' dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. Kırda yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin, büyüdün, kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu, saçların uzadı. Ama çırılçıplaktın. Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun" (Hez. 16:4-8).

Yeniden doğuş olmaksızın içinde bulunduğumuz durumu ve bunun neden bu kadar gerekli olduğunu gösteren yedi Kutsal Kitap açıklaması şöyle:

1. *Yeniden doğuş olmaksızın, suçlarımız ve günahlarımız içerisinde ölüyüzdür (Ef. 2:1–2).*

Ölü demek, yaşamsız demektir. Fiziksel veya ahlaki olarak yaşamsız değil, ruhsal olarak yaşamsız. 1. ayet: Bu dünyanın "gidişine ... uymakta"yız. 2. ayet: "Benliğin ve aklın isteklerini" taşıyoruz ve bunları "yerine getirerek benliğimizin tutkularına" uyuyoruz. Dolayısıyla günah işleyememe açısından ölü değiliz. Mesih'in yüceliğini görüp tadamama açısından ölüyüz. Ruhsal olarak ölüyüz. Tanrı'ya, Mesih'e ve bu söze karşılık verebilmekten yoksunuz. Şimdi bunun bizim yeniden doğuş öncesindeki durumumuzu tarif eden dokuz farklı açıklamada nasıl daha da açığa kavuştuğuna dikkat edin (altısı bu bölümde, üçü sonrakinde).

2. *Yeniden doğuş olmaksızın, doğal olarak gazap çocuklarıydık (Ef. 2:3).*

3. ayet: "Doğal olarak ötekiler gibi biz de *gazap çocukları*ydık." Bunu söylemekteki amaç, sorunumuzun sadece ne *yaptığımız*da değil, ne *olduğumuz*da yattığını açıkça ortaya koymaktır. Yeniden doğuş olmaksızın, sorunum bizzat *ben*im. Siz benim temel sorunum değilsiniz. Ebeveynlerim benim temel sorunum değil. Düşmanlarım benim temel sorunum değil. Temel sorunum *kendim*im. Eylemlerim değil, içinde bulunduğum durumlar değil, yaşamımdaki insanlar değil; en derin kişisel sorunum *benim doğam*.

Önce iyi bir doğaya sahip olup da sonradan kötü bir doğaya sahip olmak için kötü şeyler yapmış değilim. "Nitekim suç içinde doğdum ben; günah içinde annem bana hamile kaldı" (Mez. 51:5). Ben buyum. Doğam bencil, benmerkezci, talepkâr ve sizi sorun sanki sizmişsiniz gibi hissettirme konusunda da oldukça yetenekli. Ve eğer sizin buna vereceğiniz ilk cevap *Böyle insanları tanıyorum* şeklindeyse, kendi yüreğinizin aldatıcılığına tümüyle kör hâlde olabilirsiniz. İlk cevabımız parmakla başkalarını göstermek olmamalı. Bu sorunun bir parçası. İlk cevabımız pişmanlık olmalı.

Pavlus yeniden doğuştan önceki doğamızı "gazap çocukları" olarak tarif ediyor. Bir başka deyişle, nasıl dünyaya doğarken bir ebeveyne sahip oluyorsak, Tanrı'nın gazabına da o şekilde sahip oluyoruz. Doğamız Tanrı'nın haşmetine karşı o denli bencil ve duygusuzdur ki, O'nun kutsal öfkesi bize karşı doğal ve haklı bir cevaptır.

3. *Yeniden doğuş olmaksızın, karanlığı seveririz ve ışıktan nefret ederiz (Yu. 3:19-20).*

Yuhanna 3:19-20:

> Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz.

İsa'nın bu sözleri, bizim yeniden doğuş olmaksızın doğamızın nasıl olduğuna ilişkin bazı şeyleri ortaya koymaktadır. Ruhsal ışık yaklaşırken nötr değilizdir. Ona direniriz. Ve ruhsal karanlık bizi sarmalarken de nötr değilizdir. Onu benimseriz.

Yeniden doğmamış yürekte sevgi ve nefret aktiftir. Ve tamamen hatalı yönde ilerlerler; sevilmesi gereken şeyden nefret edilir ve nefret edilmesi gereken şeyse sevilir.

4. *Yeniden doğuş olmaksızın, yüreklerimiz taş gibi serttir (Hez. 36:26; Ef. 4:18).*

Bunu önceki bölümde Hezekiel 36:26'da gördük. Orada Tanrı şöyle der: "İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim." Burada Efesliler 4:18'de, Pavlus durumumuzun kökenini araştırıyor; karanlıktan yabancılaşmaya, bilgisizliğe ve yürek katılığına vurgu yapıyor. "Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar."

Sorunumuzun temelinde bilgisizlik yoktur. Daha derin bir şey vardır: "Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden..." Bilgisizliğimiz suçlu bir bilgisizliktir, masum değil. Temelinde katı ve direnen yürekler vardır. Pavlus, Romalılar 1:18'de gerçeği haksızlıkla baskıladığımızı söylemektedir. En büyük sorunumuz bilgisizliğimiz değildir. Katılık ve direnmedir.

5. *Yeniden doğuş olmaksızın, Tanrı'ya boyun eğmekten veya Tanrı'yı hoşnut etmekten acizizdir (Rom. 8:7-8).*

Romalılar 8:7'de Pavlus şöyle diyor: "Benliğe dayanan düşünce [kelimesi kelimesine çeviri: benliğin aklı] Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, *eğemez*. Benliğin denetiminde olanlar [kelimesi kelimesine çeviri: benlikte olanlar] Tanrı'yı hoşnut *edemezler*." Devamındaki ayete bakarak Pavlus'un

burada "benliğe dayanan düşünce" ve "benliğin denetiminde olma" ifadeleriyle ne kastettiğini anlayabiliriz. 9. ayette şöyle diyor: "Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz." Bir başka deyişle, Pavlus burada yeniden doğmuş ve Ruh'a sahip olan kişilerle yeniden doğmamış ve dolayısıyla da ruha değil, yalnızca bedene (benliğe) sahip olan kişileri karşılaştırıyor. Ruh'tan doğan ruhtur ve bedenden doğan bedendir (Yu. 3:5).

Pavlus'un vurgusu şudur: Kutsal Ruh olmaksızın, akıllarımız Tanrı'nın yetkisine karşı o denli dirençlidir ki, O'na teslim olmayız, dolayısıyla olamayız da. "Benliğin aklı Tanrı'ya düşmandır çünkü Tanrı'nın yasasına boyun eğmez; hatta eğemez." Ve eğer O'na boyun eğemiyorsak, O'nu hoşnut da edemeyiz. "Benlikte olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler." Tanrı bizim yeniden doğmamızı sağlayana dek, biz Tanrı karşısında işte bu kadar ölü, karanlık ve katıyızdır.

6. *Yeniden doğuş olmaksızın, Müjde'yi kabul edebilmekten acizizdir (Ef. 4:18; 1.Ko. 2:14).*

1. Korintliler 2:14'te Pavlus bize bu ölülüğün ve katılığın, bizim yapmaktan aciz olduğumuz şeyler konusunda neler anlattığına dair bir başka bakış sunuyor. Şöyle diyor: "Doğal kişi [yani doğası gereği yeniden doğmamış kişi], Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları *anlayamaz*." Sorun Tanrı'ya dair şeylerin bu kişinin entelektüel seviyesini aşması değildir. Sorun o kişinin bu şeyleri saçma bulmasıdır. "Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona *saçma* gelir." Gerçekte, ona öyle saçma gelirler ki, onları kavramaktan *acizdir.*

Dikkat ederseniz, burada bir ahlaki "acizlik" söz konusudur, fiziksel bir "acizlik" değil. Pavlus, "Doğal kişi ... bunları anlayamaz" derken, şunu kasteder: Yürek bunları alma konusunda o kadar dirençlidir ki, akıl bunları saçma görerek, yüreğin isyanını haklı çıkarır. İsyan o denli büyüktür ki, yürek Ruh'a dair şeyleri gerçekten alamaz. Bu gerçek bir acizliktir. Ama zoraki bir acizlik değildir. Yeniden doğmamış kişi bunları yapamaz çünkü yapmayacaktır. Günah tercihi o kadar güçlüdür ki, iyiyi seçemez. Bu gerçek ve korkunç bir tutsaklıktır. Ama masum bir tutsaklık değildir.

7. Yeniden doğuş olmaksızın, Mesih'e gelmekten ve O'nu Rab olarak benimsemekten acizizdir (Yu. 6:44, 65; 1.Ko. 12:3).

1. Korintliler 12:3'te Pavlus şöyle söylüyor: "Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın da kimse, 'İsa Rab'dir' diyemez." Pavlus burada sahnedeki bir aktörün veya kilisedeki ikiyüzlü bir kişinin Kutsal Ruh olmaksızın "İsa Rab'dir" sözlerini sarf edemeyeceğini kastetmiyor. Ruh'tan doğmadıkça hiç kimsenin bu sözleri gerçekten kastedemeyeceğini vurguluyor. Yeniden doğmadıkça ölü, karanlık, katı ve dirençli yürek için İsa'nın onun yaşamı üzerindeki Rabliği'ni kutlamak ahlaken imkânsızdır.

Ya da İsa'nın da Yuhanna 6'da üç kez söylediği gibi, Baba bir kişiyi çekmedikçe hiç kimse İsa'ya gelemez. Ve o çekiş bir kişiyi İsa'yla yaşayan bir bağ içerisine soktuğunda, buna yeni doğuş diyoruz. 37. ayet: "Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam." 44. ayet: "Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez." 65. ayet: "Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez." Tüm bu harika çekme, verme ve yöneltmeler,

Tanrı'nın yeniden doğuştaki işidir. Bunlar olmadan Mesih'e gelmeyiz çünkü gelmeyi tercih etmeyiz. Kendi kendimize bel bağlamayı o kadar güçlü bir şekilde tercih ederiz ki, gelemeyiz. Yeniden doğuşta değişmesi gereken şey budur. Yeni bir tercih, yeni bir yeti verilir.

İki Cevap Türü

Bu bölümü, Efesliler 2:4-5'teki harika umut dolu sözlere geri dönerek sonlandırıyoruz: "Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz."

Bu sözlere cevap vermenin iki yolu var: Biri teorik ve genel; diğeriyse kişisel ve acil. Biri geri durur ve şöyle der: Şu nasıl olabilir, bu nasıl olabilir? Diğeri şöyle der: Tanrı beni bugün bu bölüme yönlendirdi. Tanrı bana bugün bu metinlerde konuştu. Tanrı'nın merhameti, sevgisi ve lütfu bana bugün fena hâlde gerekli ve güzel görünüyor. Ey Tanrı, bugün, beni buraya getiren, beni uyandıran, beni yumuşatan ve beni açan harika lütfuna boyun eğiyorum. Tanrı'ya merhametinin zenginlikleri, sevgisinin büyüklüğü ve lütfunun gücü için şükürler olsun.

Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz. Yaşam açıkça göründü, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz. Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu İsa Mesih'ledir. Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz. Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur. O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz. Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır. Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve doğru olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır. Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

1. Yuhanna 1:1-10

4

Günaha ve Şeytan'a Gönüllü Kölelerİz

Önceki bölümde, *Neden yeniden doğmamız gerekiyor?* sorusuna verdiğimiz cevaba giriştik. Efesliler 2:4-5 ayetleriyle başladık: "Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz." "[Tanrı] bizi ... yaşama kavuşturdu" gerçeğinin yeniden doğuşla adeta aynı olduğunu söyledim. Pavlus bizim bu mucizeye muhtaç olmamızın nedenini ölü olmamız olarak açıklıyor. "Suçlarımızdan ötürü *ölü olduğumuz* hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu."

İhtiyacımız olan şey budur; yüreklerimizde ruhsal yaşamın yaratılma mucizesidir. Ve buna muhtaç olmamızın nedeni de ruhsal olarak ölü olmamızdır. Mesih'in güzelliğini ve değerini olduğu gibi görüp bundan zevk almaktan aciziz. Yeniden doğmamış olanlar Pavlus'a şu sözlerinde eşlik etmezler:

"Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum" (Flp. 3:8).

Sonrasında bu ölülüğün anlamını açmaya başladık. Bu durumu Yeni Antlaşma'ya dayanarak tarif etmenin on yolu olduğundan bahsettim. Bunların yedi tanesine bakmış durumdayız:

1 Suçlarımız ve günahlarımız içerisinde ölüyüzdür (Ef. 2:1–2).

2 Doğal olarak gazap çocuklarıydık (Ef. 2:3).

3 Karanlığı severiz ve ışıktan nefret ederiz (Yu. 3:19-20).

4 Yüreklerimiz taş gibi serttir (Hez. 36:26; Ef. 4:18).

5 Tanrı'ya boyun eğmekten veya Tanrı'yı hoşnut etmekten acizizdir (Rom. 8:7-8).

6 Müjde'yi kabul edebilmekten acizizdir (Ef. 4:18; 1.Ko. 2:14).

7 Mesih'e gelmekten ve O'nu Rab olarak benimsemekten acizizdir (Yu. 6:44, 65; 1.Ko. 12:3).

Şimdi yeniden doğuş olmaksızın içinde bulunduğumuz durumun kalan son üç tarifine geçiyoruz. Bu listedeki amaç bize hastalığımızın doğru şekilde teşhisini sunmak ve böylece Tanrı bizzat büyük bedel ödeyerek bize çareyi sunduğunda, sevinçle coşmamız ve O'na hak ettiğini yüceliği vermemizdir. Eğer "perişanlığımızın" doğasını bilmiyorsak, "Yüce lütuf, ne tatlıdır sesi; benim gibi bir perişanı kurtardı"* sözlerini de gerçek bir hayretle söyleyemeyiz. John Newton kendi yüreğini biliyordu. Bu ilahiyi yazmasının nedeni de buydu.

* *Ç. N.* Yazar burada John Newton tarafından yazılan "Amazing Grace" adlı ilahiye atıfta bulunmaktadır.

8. *Yeniden doğuş olmaksızın, günaha köleyizdir (Rom. 6:17).*

Pavlus bizim günaha kölelikten özgür oluşumuzu *Tanrı*'ya bunun için şükrederek kutluyor. Romalılar 6:17'de şöyle diyor: "Ama *şükürler olsun Tanrı'ya*! Eskiden *günahın köleleri* olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız." Eskiden günaha öylesine sevdalıydık ki, onu terk edemez veya onu öldüremezdik.

Sonra bir şey oldu. Yeniden doğuş oldu. Tanrı bizim günahtan nefret eden ve doğruluğu seven yeni bir ruhsal yaşam, yeni bir doğa sahibi olmamızı sağladı. Pavlus da bu nedenle bu özgürleşme için insana değil, Tanrı'ya şükrediyor: "Şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız." Tanrı bizi ruhsal ölümden uyandırana ve bize günahı öldürmekten ve kutsal olmaktan sevinç bulan yaşamı verene dek, köleyizdir ve özgürleşemeyiz. Bu nedenle yeniden doğuş gereklidir.

9. *Yeniden doğuş olmaksızın, Şeytan'a köleyizdir (Ef. 2:1-2; 2.Ti. 2:24-26).*

Ruhsal ölülükle ilgili korkunç şeylerden biri de budur. Ölülüğümüz, Şeytan'a karşılık vermekten yoksun değildir. Şeytan'la mükemmel biçimde uyum içerisindedir. Pavlus'un ölülüğümüzü Efesliler 2:1-2'de nasıl tarif ettiğine bakın: "Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve *havadaki hükümranlığın egemenine*, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız." Bir başka deyişle, yeniden doğmamış insanların işareti, onların arzularının ve seçimlerinin havadaki hükümranlığın egemenine "uymakta" olmasıdır. Ye-

niden doğmamış kişi, bizzat şeytan fikriyle alay edebilir. Ve elbette, yalanların babasına onun var olduğunu inkâr etmek kadar uyan bir şey yoktur.

Ancak Şeytan'a tutsaklık en açık şekilde 2. Timoteos 2:24-26 ayetlerinde ifade edilmektedir. Bu ayetler, insanların Şeytan'a tutsaklıktan nasıl özgür kılınacağına dair kilise hizmetkârlarına bir nasihat niteliğindedir.

> Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır. Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar. Böylelikle ayılabilir, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

Pavlus, "Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar" derken, burada adeta yeniden doğuşta olan şey anlatılmaktadır. Ve insanları Şeytan'ın tutsaklığından özgür kılmanın anahtarı da işte buradadır. Tanrı tövbe bahşeder; yani, Tanrı günahın çirkinliğini ve tehlikesini, Mesih'inse güzelliğini ve değerini gören yaşamı uyandırır. Bu gerçek, tutsak kişiyi özgür kılar.

Karanlıktaki bir kişi boynuna sarkan abanoz broşa dokunurken ışıklar birden açılır ve kişi onun bir broş değil, bir hamam böceği olduğunu görür ve onu fırlatıp ondan kurtulur. Olan şey işte budur. İnsanlar Şeytan'dan böyle özgür kılınır. Ve Tanrı o yeniden doğuş mucizesini yapana dek, yalanların babasına tutsak olmaya devam ederiz çünkü bu şekilde, kendimize bizi hoşnut eden her şeyi söylememiz mümkündür. Karanlıkta pürüzsüz hamam böceklerini ve sıcak, tüylü tarantulaları okşamaya devam ederiz.

10. *Yeniden doğuş olmaksızın, içimizde hiçbir iyi şey yoktur (Rom. 7:18).*

Şimdi, bu cümle kendisinin birçok iyi şey yaptığını ve yapabilecekleri çok daha fazla kötü şey olduğunu bizzat bilen yeniden doğmamış kişilere akılsızca gelecektir. Bu cümle –yeniden doğuş öncesinde içimizde hiçbir iyi şeyin bulunmaması– şu kanaate sahip olunmadığı sürece mantıksızdır: Tanrı'nın yaratmış olduğu ve devam ettirdiği her iyi şey, yapılan şeyler Tanrı'nın lütfuna tam bir bağımlılık göstererek ve Tanrı'nın yüceliği aranarak yapılmadıkça, bozulur.

Dolayısıyla elbette bir açıdan insan (ruh, akıl, yürek, beyin, göz, el) ve insani sosyal yapılar (evlilik, aile, devlet, işletme) iyidir. Bunları Tanrı yaratmıştır ve O belirlemekte, O devam ettirmektedir. Bunların var olması meşrudur. Ama bunların hepsi, Tanrı'nın yüceliği için vardır. Tanrı bize O'nu tüm yüreğimizle, tüm canımızla ve tüm aklımızla sevmeyi buyurmaktadır (Mat. 22:37). O, yaratmış olduğu her şeyi bizim O'nun lütfuna tam bir bağımlılık göstererek ve O'nun değerini göstermek amacıyla kullanmamızı buyurmaktadır (1.Pe. 4:11). İnsanlar, Tanrı'nın yaratmış olduğu şeyleri O'nun lütfuna tam bir bağımlılık göstererek ve O'nun değerini göstermek amacıyla kullanmadıklarında, Tanrı'nın yaratılışını layık olmayan şekilde kullanmış olurlar. Yaratılışı inançsızlığın aracı hâline getirirler. Ve onu bozarlar.

Dolayısıyla Pavlus Romalılar 7:18'de, "İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum" derken, "yani benliğimde" açıklamasını da bu nedenle ekler. Pavlus'un içerisinde yeniden doğuştan sonra iyi olan bir şey vardır. İman iyidir. Kutsal Ruh iyidir. Yeni ruhsal doğa iyidir. Gelişen kutsallık iyidir. Ama onun benliğinde, yani yeniden doğuş

olmaksızın doğası gereği olduğu kişi içerisinde, iyi bir şey yoktur. İyi yaratılan her şey, Tanrı'ya dair kaygıların değil de insana dair kaygıların aracı hâline getirilerek bozulur.

Yeniden doğuş olmaksızın içinde bulunduğumuz durum on farklı açıdan işte budur. Yeniden doğuş olmaksızın, Pavlus'un Efesliler 2:12'deki sözlerini kullanacak olursak, "Mesihsiz, İsrail'de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısız" hâldeyizdir. Bu nedenle yeniden doğmak zorundayız. Yeniden doğuş olmaksızın, durumumuz umutsuzdur ve onu ahlaki gelişimle düzeltemeyiz. Ölü insanların her şeyden önce bir şeye ihtiyaçları vardır: Yaşama döndürülmelidirler. Yeniden doğmalıdırlar.

Sorunun Diğer Yarısı

Şu ana kadar *neden* sorusunun yalnızca yarısını cevapladım. Bu sorunun aslında iki anlamı var. Bizim cevapladığımız kısım şu oldu: Neden ruhsal yaşamım yok ve neden bunu kendi başıma alamam? Cevabımız şu oldu: Bizler ruhsal şeylere karşı isyankâr, bencil, talepkâr, katı ve dirençliyiz; Mesih'in güzelliğini ve değerini görmekten aciziz ve dolayısıyla da yaşam bulmak üzere O'na gelmekten aciziz. Ve bu nedenle de bizi yaşama döndürmesi için Tanrı'nın doğaüstü işleyişine muhtacız. Yeniden doğmaya muhtacız. *Yeniden doğuş neden gereklidir?* sorusunu cevaplamanın ilk yolu budur.

Ancak başka bir yol daha var. Bu soru aynı zamanda şunu da kastediyor: Ne amaçla yeniden doğuşa ihtiyacınız var? Yeniden doğuş sizin gelecekte ihtiyaç duyacağınız neyi meydana getiriyor? Onsuz neye sahip olamazsınız? Soruyu ilk sorma şeklimiz geriye bakıyor ve yeniden doğuşu gerekli kılan

durumumuzun ne olduğunu soruyor. Soruyu ikinci sorma şeklimizse ileriye bakıyor ve sadece yeniden doğuşun meydana getirebileceği, gelecek sevincimiz için olması gereken şeyin ne olduğunu soruyor. Şimdi bu noktaya dönüyoruz.

Yeniden Doğuş Olmadan Neye Sahip Olmayacağız?

Bu bölümün geri kalanında bu yeni soruyu özet şeklinde cevaplamaya çalışacağım ve sonraki bölümde bunu pratik detaylarla işleyeceğim. Yeniden doğuş olmadan neye sahip olmayacağız?

İsa'nın cevabı basit, radikal ve yıkıcıdır: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez" (Yu. 3:3). Yeniden doğuş olmadan, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeyeceğiz. Yani, cennete gidemeyeceğiz. Sonsuza dek mahvolacağız. Yeniden doğuş olmadan neye sahip olmayacağız? Hiçbir iyi şeye sahip olmayacağız. Sonsuza dek bizi bekleyen şey yalnızca acı olacak.

Ama bunun neden böyle olduğunu göstermemiz de önemli. Tanrı'nın bizi yeniden doğuş aracılığıyla kurtarma şeklini –bizi egemenliğine alma şeklini– açmamız gerekiyor. Yeniden doğuş ile Tanrı'nın İsa'nın ölümü ve dirilişi aracılığıyla bizi kurtarmak için yapmış olduğu şey arasındaki bağlantıyı görmemiz gerekiyor.

Bu nedenle bu soruya birbirleriyle ilişkili, önce olumsuz biçimde ve son olarak da olumlu biçimde beş cevap vereceğim. Yeniden doğuş olmadan neye sahip olmayacağız? İlk olarak olumsuz biçim:

1 Yeniden doğuş olmaksızın, kurtaran imana sahip olamayız, yalnızca imansızlığa sahip oluruz (Yu. 1:11–13; 1. Yu. 5:1; Ef. 2:8–9; Flp. 1:29; 1.Ti. 1:14; 2.Ti. 1:3).

2 Yeniden doğuş olmaksızın, aklanmaya sahip olamayız, yalnızca mahkûmiyete sahip oluruz (Rom. 8:1; 2.Ko. 5:21; Gal. 2:17; Flp. 3:9).

3 Yeniden doğuş olmaksızın, Tanrı'nın çocukları olamayız, Şeytan'ın çocukları oluruz (1.Yu. 3:9-10).

4 Yeniden doğuş olmaksızın, Kutsal Ruh sayesinde sevgi meyvesini veremeyiz, yalnızca ölüm meyvesini veririz (Rom. 6:20–21; 7:4–6; 15:16; 1.Ko. 1:2; 2.Ko. 5:17; Ef. 2:10; Gal. 5:6; 2.Se. 2:13; 1. Pe. 1:2; 1.Yu. 3:14).

5 Yeniden doğuş olmaksızın, Tanrı'yla paydaşlıkta sonsuz sevince sahip olamayız, yalnızca Şeytan'la ve melekleriyle sonsuz perişanlığa sahip oluruz (Mat. 25:41; Yu. 3:3; Rom. 6:23; Vah. 2:11; 20:15).

Kendimizi bilmek, Tanrı'nın büyüklüğünü bilmek ve kurtuluşumuzun büyüklüğünü bilmek için, yeniden doğuşun bu beş sonuçla nasıl ilişkili olduğunu bilmemiz gerekiyor. Bu ilişki hakkında sonraki bölümde daha fazlasını göreceğiz. Ama burada bunları bir kez daha, ancak bu sefer olumlu biçimde ve Kutsal Yazılar'ın sözleriyle ifade ederek bölümü sonlandıracağım. Özellikle her birinin nasıl bir önceki üzerine inşa edildiğinde dikkat edin.

1 Tanrı bizim yeniden doğmamızı sağladığında, kurtaran *iman* canlanır ve Mesih'le birleştiririliz. 1. Yuhanna 5:1: "İsa'nın Mesih olduğuna *inanan* herkes Tanrı'dan *doğmuştur*." Tanrı'dan *doğacaktır* değil, *doğmuştur*. İlk imanımız, yaşamın yeniden doğuş aracılığıyla sıçrayan ilk ateşidir.

2 Yeniden doğuş imanı canlandırdığında ve bizi Mesih'le birleştirdiğinde, iman aracılığıyla *aklanırız*; yani doğru sayılırız. Romalılar 5:1: "Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz." Yeniden doğuş imanı canlandırır ve iman, doğruluk için Mesih'e bakar; Tanrı da yalnızca iman aracılığıyla yalnızca Mesih'e dayanarak doğruluğu bize sayar.

3 Yeniden doğuş imanı canlandırdığında ve bizi Mesih'le birleştirdiğinde, bizim Tanrı tarafından kabul edilmemizin önündeki tüm yasal engeller aklanma aracılığıyla kaldırılır. Böylece Tanrı bizi kendi ailesine evlat edinir ve bizi Oğlu'nun benzerliğine dönüştürür. Yuhanna 1:12: "Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi." İnsan isteğinden değil, Tanrı'dan doğarız; Mesih'e inanır ve O'nu benimseriz ve Tanrı da bizi kendi *yasal mirasçıları ve ruhsal çocukları* yapar.

4 Yeniden doğuş imanı canlandırdığında ve bizi Mesih'le birleştirdiğinde, tüm mahkûmiyetin yerini aklanma aldığında ve evlatlık Ruhu yaşamlarımıza girdiğinde, bu Ruh *sevgi meyvesini* verir. Galatyalılar 5:6: "Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır." 1. Yuhanna 3:14: "Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümde kalır." Yeniden doğuşun olduğu yerde, sevgi vardır.

5 Son olarak, yeniden doğuş imanı canlandırdığında, bizi doğruluğumuz olan Mesih'le birleştirdiğinde ve Kutsal Ruh'un kutsallaştırıcı gücünü açığa çıkardığında, cennete açılan dar yolda oluruz. Ve cennetin sevinçlerinin doruğu, sonsuzlarca *Tanrı'yla paydaşlık*tır. "Sonsuz yaşam, tek ger-

çek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır" (Yu. 17:3). Yeni yaşamımızdaki sevincin doruğu, Tanrı'nın kendisidir.

Yeniden doğmazsak kaçıracağımız şey budur. Yeniden doğmanın gerekliliği yalnızca onsuz ölü olmamız değil, iyi olan her şeyi onsuz sonsuza dek kaçırmamızdır. İsa bu nedenle, "Yeniden doğmalısınız" demiştir (Yu. 3:3, 7).

Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.

Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır. Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir. Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.

1. Yuhanna 3:1-10

5

İman, Aklanma, Evlat Edinilme, Pak Kılınma, Yüceltilme

Bu bölüm ilk olarak Doğuş zamanında oluşturuldu. Dolayısıyla, bu bölüm tek seferde iki şey yapmayı hedefliyor. Mesih'in beden alması ve yeniden doğuş arasındaki bağlantıyı kuruyor –ki bu Doğuş kısmıdır– ve bir önceki bölümdeki soruyu daha da ileriye götürüyor: *Yeniden doğmazsak neyi kaçırmış olacağız?* Eğer bölümü kafanızda bu sorularla okursanız, daha kolay ilerlerseniz.

Neden Doğuş?

1. Yuhanna 3:1-10'da, Doğuş'un neden gerçekleştiğini, yani ezeli, ilahi Tanrı Oğlu'nun bir insan olarak dünyaya neden geldiğini iki kere işitiyoruz. 5. ayette Yuhanna şöyle diyor: "Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz." Burada Mesih'in günah-

sızlığı onaylanıyor: "Kendisinde günah olmadığını bilirsiniz." Ve O'nun geliş sebebi de onaylanıyor: "Günahları kaldırmak için ortaya çıktı..."

Sonrasında, 8. ayetin ikinci kısmında Yuhanna şöyle diyor: "Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı." Ve Yuhanna'nın "İblis'in yaptıkları" derken özellikle odaklandığı şey, İblis'in teşvik ettiği günahtır. Bunu 8. ayetin ilk kısmında görüyoruz: "Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir." Dolayısıyla İsa'nın son vermek üzere geldiği İblis'in işleri, günah işleridir.

Yuhanna bize iki kez Doğuş'un –Tanrı Oğlu'nun insan oluşunun– günahı kaldırmak, yani Şeytan'ın yaptıklarına (günaha) son vermek üzere gerçekleştiğini söylemektedir. Bu nedenle, Şeytan'ın yaptıklarına son vermek, yani günahı ortadan kaldırmak için İsa, Kutsal Ruh aracılığıyla bir bakireden dünyaya geldi (Mat. 1:18, 20), "bilgelikte ve boyda geliş[ti], Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazan[dı]" (Lu. 2:52) ve yaşamı ve hizmeti boyunca ölüme dek, hatta bir çarmıh üzerinde ölüme dek kusursuz biçimde itaatkâr ve günahsızdır (Flp. 2:5-8; İbr. 4:15).

İsa'nın Beden Alması ve Bizim Yeniden Doğuşumuz

Bu bölümde sorduğumuz sorulardan biri şudur: İsa'nın doğuşuyla bizim yeniden doğuşumuz arasındaki bağlantı nedir? *İsa'nın beden almasıyla bizim yeniden doğuşumuz arasındaki ilişki nedir?* Bu soruyu cevaplamak için, bir önceki bölümle buradaki 1. Yuhanna 3:1-10 metni arasında bir köprü kuralım.

Geçen bölümde, neden yeniden doğmamız gerektiğini sorduğumuzda, cevabın ya geriye dönük olarak bizim günah

içerisinde perişan durumumuza bakacağını ya da ileriye dönük olarak yeniden doğmazsak kaçıracağımız harika şeylere (Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek gibi) bakacağını gördük. *İlk açıdan*, yani yeniden doğuş olmaksızın ne olacağımıza geriye dönük olarak beş cevap verdik ve yine ikinci açıdan, yeniden doğmazsak nelerin tadını çıkaramayacağımıza ileriye dönük olarak da beş cevap verdik.

Tanrı'nın Büyük Sevgisi

Geçen bölüm ve 1. Yuhanna 3'teki metin arasındaki köprü Tanrı'nın, O'na düşman olan ve suçlar ve günahlar içerisinde ölü olan kişilere yaşam veren *büyük sevgisi*dir. Efesliler 2:4-5 bunu şöyle ifade eder: "Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz." Böylece Tanrı'nın büyük sevgisi yükseltilmiş olur; şöyle ki, bu sevgi Tanrı'yla hiçbir alakası olmayan kişilere ruhsal yaşam –yani yeniden doğuş– verir. Ruhsal olarak ölüydük ve kendi ölülüğümüz içerisinde Tanrı'nın baş düşmanı olan Şeytan'la birlikte uygun adım marş hâlinde yürüyorduk (Ef. 2:2). İçinde bulunduğumuz o durumda sonsuza dek mahvolsak, Tanrı'nın adaleti açısından bu uygun olurdu. Ancak tam da bu nedenle, yeniden doğuşumuz –yeniden yaşama kavuşturulmamız– Tanrı'nın büyük sevgisinin muhteşem bir gösterisidir. Ruhsal yaşamımızı ve atan her ruhsal nabzı, Tanrı'nın sevgisinin büyüklüğüne ve özgürlüğüne borçluyuz.

1. Yuhanna 3:1-2'ye köprü teşkil eden şey budur; Tanrı'nın henüz O'nun ailesinde olmayanlara yönelik büyük sevgisidir.

> Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.

Bu metni Tanrı'nın Efesliler 2:4'teki büyük sevgisiyle ve önceki bölümdeki neden yeniden doğmamız gerektiğine ilişkin soruyla bağlayan şu dört saptamaya bakalım.

1. *Tanrı'nın Çocukları Yapılmak*

İlk olarak, 1. ayet bize Tanrı'nın çocukları "deniyor" diye belirtirken, bizim aslında öncesinde de Tanrı'nın çocukları olduğumuzu ama Tanrı'nın bizi sonradan bu şekilde çağırdığını kastetmemektedir. Hayır, bunun anlamı bizim eskiden Tanrı'nın çocukları *olmadığımızdır.* 1. ayetin bahsettiği gibi biz de dünyanın geri kalanı gibiydik. Ölüydük ve ailenin dışındaydık. Sonra Tanrı bizi çocukları olarak çağırdı. Ve Tanrı'nın çocukları olduk. "Gerçekten de öyleyiz" sözüne dikkat edin. 1. ayet: "Bize 'Tanrı'nın çocukları' deniyor! Gerçekten de öyleyiz." Buradaki nokta şudur: Tanrı bizi kendi çocukları *yaptı.* Bunu –Lazar'ı ölümden dirilttiği şekilde– kendi egemen çağrısıyla yaptı. Ona sadece seslenmişti. Ve bu çağrı yaşam aktardı (Yu. 11:43). Yeniden doğuş budur. Tanrı tıpkı Efesliler 2:5'te yaptığı gibi bizi yaşama kavuşturdu.

2. *Tanrı'nın Sevgisinin Büyüklüğü*

İkinci olarak, Tanrı'nın ailesine bu yeni doğuş tıpkı Efesliler 2:4-5'te olduğu gibi burada 1.Yuhanna 3'te de Tanrı'nın sevgisinin büyüklüğüne bağlıdır. "Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize 'Tanrı'nın çocukları' deniyor!" Pavlus gibi Yuhanna da şaşkındı –ve biz de öyle olmalıyız– çünkü bizim gibi isyankârlar, düşmanlar ve ölü, karşılık vermekten aciz günah köleleri canlandırılıyor, yeniden doğduruluyor ve Tanrı'nın çocukları olarak çağrılıyor. Yuhanna bunun harikalığını hissetmemizi istemiştir. Bu nedenle "Bakın!" diyerek söze başlıyor.

3. *Güvence Altındaki Nihai Kusursuzluğumuz*

Üçüncü olarak, Tanrı'nın biz ölüyken bize yaşam veren, bizim yeniden doğmamızı sağlayan ve bizi Tanrı'nın ailesine getiren o harika sevgisi, nihayetinde Tanrı huzurundaki sonsuz kusursuzluğumuzu güvence altına almaktadır. 2. ayetin üç şey arasında nasıl bağlantı kurduğuna dikkat edin: Tanrı'nın bize olan sevgisi, O'nun çocukları olarak şu anki yaşamımız ve umutla beklediğimiz gelecek. "Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz."

Yuhanna bizim şu an ne olduğumuzla Mesih geldiği zaman ne olacağımız arasında koparılamaz bir bağlantı görüyor. "Biliyoruz" diyerek bunu ifade ediyor. "Şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi [Mesih'e kusursuz benzeyişimiz O'nun gelişiyle olacak]. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz."

Bir başka deyişle, Tanrı çocuğu olarak kusursuz oluşumuz kesinlikle yolda, geliyor. Geldiğini biliyoruz. Nasıl? O'nun sevgisinden dolayı, şimdi O'nun çocuklarıyız. Ve evlat edinilişimizde geriye kalan tek şey, İsa'yı yüz yüze gördüğümüz zaman bizim dönüşümümüzün tamamlanmasıdır. O'nun varlığı bunu tüm Tanrı çocukları için tamamlayacaktır. Ve biz "şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız."

4. *Yeniden Doğuşun Gerekliliği*

Şimdi Yuhanna'nın bir önceki bölümümüzdeki soruyu ele almaya başladığını görüyoruz: Yeniden doğmazsak neyi kaçırmış olacağız? Dördüncü saptamamız da aslında şu ana dek söylediklerimiz içerisinde bariz olanı daha da aşikar kılmak için var: Yeniden doğuş bizim Mesih'in huzurundaki sonsuz kusursuzluğumuzun bir ön koşulu ve bir garantisidir. Ya da İsa'nın söylediği şekilde söylemek gerekirse, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez." Ama eğer yeniden *doğduysanız*, Tanrı'nın Egemenliği'ni *göreceksiniz*.. Ya da 1. Yuhanna 3'ün tabiriyle, Mesih'i yüz yüze *görecek*, kusursuz *kılınacak* ve sonsuzluğu O'nun huzurunda sevinçle *geçireceksiniz.*

Yuhanna'nın *Neden yeniden doğmamız gerekiyor?* sorusuna yönelik cevabıyla işte buradayız. Yuhanna'nın cevabı şudur: Çünkü eğer yeniden doğmamışsanız, günün birinde İsa'ya bakamaz ve göz açıp kapayıncaya kadar O'nun benzerliğine dönüştürülemezsiniz. Bunun yerine, Tanrı'nın gazabı altında kalırsınız (İsa'nın Yuhanna 3:36'da söylediği gibi). Ya da olumlu biçimde söyleyecek olursak, eğer Tanrı'nın ölçülemez sevgisi sizin yeniden doğmanızı sağlarsa ve sizi Mesih'le birleştirerek size yeni ruhsal yaşam verirse, Mesih göründüğünde

kendinizin de O'nun gibi olacağını bilirsiniz. Yeniden doğuşunuz sayesinde, Tanrı'nın Egemenliği'ne gireceğinizi bilirsiniz. Bu nedenle yeniden doğmak zorundayız.

İsa'nın Doğuşu ve Bizim Yeniden Doğuşumuz

Şimdi aynı zamanda da bu Doğuş odaklı bölümün sorduğu diğer soruyu da cevaplayacak noktadayız: İsa'nın doğuşuyla *bizim* yeniden doğuşumuz arasındaki bağlantı nedir? İsa'nın *beden alma*sıyla bizim *yeniden doğu*şumuz arasındaki ilişki nedir? Tanrı kendi Oğlu'nu dünyaya göndermeden, basitçe günahkârların yeniden doğmasını sağlayıp sonra da onları cennette Oğlu'nun benzerliğine dönüştüremez miydi? Tanrı Oğlu'nun beden almasına, kusursuz bir itaat yaşamı sürmesine ve sonra da çarmıhta ölmesine ihtiyaç var mıydı?

Cevap şudur: Yeniden doğuş ve iman, aklanma, pak kılınma ve sonunda cennette Mesih'in benzerliğine dönüştürülme dahil olmak üzere yeniden doğuşun getirdiği tüm sonuçlar, İsa'nın beden alması, yaşamı ve ölümü olmadan, yani Doğuş, Kutsal Cuma ve Diriliş olmadan mümkün olmazdı.

Bunu Yuhanna'nın Birinci Mektubu'nda bir an için görmekteyiz.

Tanrı-İnsan'a Bakmak ve İnanmak Üzere Yeniden Doğmak

İlk olarak, yeniden doğuşun amacının bizim özellikle *beden almış* İsa Mesih'e inanmamızı mümkün kılmak olduğuna dikkat edin. Eğer inanılacak bir beden almış İsa Mesih olmasaydı, bu durumda yeniden doğuş olmazdı. 1. Yuhanna 5:1'e bakın: "İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes [yani Nasıralı

olan bu beden almış Yahudi adamın vaat edilen ilahi Mesih olduğuna inanan herkes] Tanrı'dan doğmuştur." Bunun anlamı, Kutsal Ruh'un insanların yeniden doğmalarını sağlarken, bunu beden almış Tanrı-insan olan İsa Mesih'e iman yaratmak niyetiyle yaptığıdır (bkz. 1.Yu. 4:2-3). Yeniden doğuşun amacı budur. Ve bu nedenle de İsa Mesih'e iman, yeniden doğuşun gerçekleşmiş olduğunun ilk göstergesidir. "İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur." İman, yeniden doğuşun gerçekleşmiş olduğunun işaretidir.

Beden Almış Kişi'yle Birlik Aracılığıyla Yeni Yaşam

Ancak beden almanın yeniden doğuş için gerekli olmasının tek nedeni bu değildir. Tanrı Oğlu'nun beden alması gereklidir çünkü aynı zamanda yeniden doğuş aracılığıyla sahip olduğumuz yaşam, *beden almış Mesih'le birlik içerisindeki yaşamdır. İsa şöyle demiştir: "*Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir" (Yu. 6:51). Mesih'le birliğimizde sahip olduğumuz o yaşam, İsa'nın bedende kendi sürdüğü yaşamla ve kendi çektiği ölümle bizim için elde ettiği yaşamdır.

1. Yuhanna 5:10-12'ye bakın ve okurken, buradaki Tanrı Oğlu'nun beden almış Tanrı Oğlu olduğunu aklınızda tutun. "Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir... Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur."

Bir başka deyişle, yeniden doğuş bizi İsa Mesih'le ruhsal bir birlik içerisine sokarak bize yaşam verir. O, bizim yaşamımızdır. İsa'nın bizdeki yeni yaşamı, beraberinde getirdiği tüm değişimlerle birlikte Tanrı'nın, bizim O'nun çocukları olduğumuza dair tanıklığıdır. Ve bu yaşam, beden almış Tanrı Oğlu'nun yaşamıdır. "Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük... Hepimiz O'nun doluluğundan [beden alan Kişi'nin doluluğundan] lütuf üzerine lütuf aldık" (Yu. 1:14-16). Yeni doğuş, yeni yaşam budur.

Beden Alma Yoksa Yeniden Doğuş Da Yok

Beden alma yoksa –Doğuş yoksa– şu iki sebeple yeniden doğuş da olmazdı: 1) Eğer beden alma olmasaydı, gözlerimizi çevireceğimiz ve inanacağımız bir beden almış İsa Mesih olmazdı ve bu, yeniden doğuşun hedefidir. Dolayısıyla yeniden doğuş olmazdı. 2) Eğer beden alma olmasaydı, bizimle beden almış Mesih arasında hiçbir hayati birlik veya bağlantı olmazdı ve dolayısıyla da yeniden doğuş düşük verirdi çünkü hiçbir yeni kurtaran, bağışlayan yaşam kaynağı olmazdı.

Hristiyanlık çeşitli dinler aracılığıyla biçimsizce havada uçuşan bir tür ruhanilik değildir. Tarihsel olarak İsa Mesih kişisinde köklenir. Dolayısıyla, Kutsal Yazılar şöyle der: "Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur" (1.Yu 5:12). "Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz" (Yu. 5:23). "Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur" (Luk. 10:16). Beden alma olmasaydı, Oğul'la veya

Baba'yla hiçbir birlik olmazdı, yeniden doğuş olmazdı ve elbette, kurtuluş olmazdı.

Beden Alma ve Pak Kılınma

Dolayısıyla Tanrı Oğlu'nun Mesih olarak beden alması olmaksızın, yeniden doğuş ve kurtaran iman olmazdı. Ve akabinde kısaca şunu da ekleyebiliriz ki, aklanma ve pak kılınma da olmazdı. Aklanma ve pak kılınma arasındaki bağlantıları 1. Yuhanna 3:3-5 ayetlerinde görebilirsiniz:

> Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar. Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.

Burada hem aklanma hem de pak kılınmaya gönderme yapılmaktadır. Pak kılınma belirgindir. Yuhanna şunu der: Eğer yeniden doğuşu deneyimlemişseniz, Mesih'in tekrardan görüneceği güne sevgi besler ve O'nun kusursuz benzerliğine dönüştürüleceğiniz günü de umutla beklersiniz (2. ayetin dediği gibi, "Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz"). Ve sonrasında 3. ayette şöyle diyor: "Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini *pak kılar*." Bunun anlamı, nihai paklığa kavuşacağı güne sevgi besleyenler, şimdi paklığı sever, şimdi kirlilikten nefret eder ve şimdi günahla mücadele ederler.

Bu da şu anlama gelir: İmanı canlandıran ve bizi o son büyük pak kılınma gününe karşı sevgiyle dolduran yeniden doğuş, paklık için savaş üretir. Ve bu nedenle, beden alma

olmaksızın yeniden doğuş olmadığı için, şimdi pak kılınma olmaz ve beden alma yoksa, sonunda da hiçbir nihai Mesih benzeri paklık olmayacaktır.

Hristiyanlık birçok dini tanımlayan o ahlaki dönüşüm yolundaki genel program değildir. Çağrıda bulunduğu dönüşüm, tarihsel olarak İsa Mesih kişisinde köklenir. Yeniden doğuş kişide imanı canlandırır. Ve O –beden almış Olan– bizim nihai pak kılınışımızı güvence altına alır. Ve bizler de, O'ndaki o sarsılmaz umutla, O'nun pak olduğu gibi kendimizi pak kılarız.

Beden Alma ve Aklanma

Bu da geriye Mesih'in harika şekilde gerçekleştirdiği ve bizim de üzerinde durmamız gereken son bir nokta bırakıyor: aklanma. 1. Yuhanna 3:4-5'te buna dolaylı yoldan gönderme yapılıyor. Yeniden doğmuş olan kişinin Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılacağını söyledikten hemen sonra, Yuhanna günahla ilgili beklenmedik bir şey söylüyor. Şöyle diyor: "Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz."

Bize aniden, "günah demek, yasaya karşı gelmek demektir" demesinin ve dolayısıyla da tüm günahların yasaya karşı gelmek olduğunu söylemesinin ve sonrasında da Mesih'in "günahları kaldırmak için" ortaya çıktığını eklemesinin sebebi nedir? Bence şudur: Mesih'in bizi günahtan kurtarmasındaki büyük işinin, yalnızca bir pak kılma işi olmadığını bize net biçimde göstermek istiyor.

Arındırma ve pak kılma tabirleri, günahımızın devasa ve dehşet verici bir boyutunun, yani her günahın yasaya karşı gelmek olmasının icabına bakamıyor. Karşımızdaki yalnızca pak kılınması gereken bir kirlilik yoktur; bağışlanması gereken bir suçluluk, yatıştırılması gereken bir gazap ve Tanrı'nın talep ettiği doğruluktan yoksun kalmamız söz konusudur.

Bu nedenle Yuhanna 4 ve 5. ayetlerde şöyle diyor: "Günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını... bilirsiniz." Bu "günahları kaldırma" sadece bir arındırmadan ibaret değildir. Bu, Mesih'in günahların suçunu ve günahkârların hak ettiği Tanrı gazabını ortadan kaldırmasıdır. Mesih bunu nasıl yaptı? Mesih bunu beden almasıyla, yaşamıyla ve ölümüyle yaptı. Yuhanna'nın bu konu üzerinde nasıl düşündüğünü gösteren iki farklı 1. Yuhanna metni aşağıdadır.

İlk olarak, 1. Yuhanna 4:10: "Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur." Tanrı bizim yerimize ölmesi ve böylece hak ettiğimiz Tanrı gazabını karşılaması için –beden alma budur– Oğlu'nu gönderdi. Yatıştırma kavramı budur: Tanrı'nın kutsal gazabını tatmin etme eylemidir. Çarmıha gerilmiş Mesih sayesinde, Tanrı'nın cezalandırıcı gazabı yeniden doğmuş kişilerin üzerinden sonsuza dek kaldırılır.

İkinci olarak, 1. Yuhanna 2:1: "Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, doğru olan* İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur."

* *Ç. N.* Burada Türkçe Yeni Çeviri (YC2009) "adil" kelimesini kullanır ancak bunun bir diğer olası çevirisi ve ayetteki bağlam düşünülecek olursa daha uygun olan bir çevirisi "doğru" kelimesidir. Nitekim bu kelime, diğer

Göklerdeki İsa neden günahlarımızdan ötürü ihtiyaç duyduğumuz savunucu olarak tarif edilirken, açık biçimde "doğru olan" olarak adlandırılıyor? Çünkü Baba önünde ileri sürdüğü şey yalnızca O'nun kanı değil, aynı zamanda O'nun doğruluğudur. Nitekim 1. Yuhanna 3:5 bu nedenle şöyle diyor: "Kendisinde günah olmadığını bilirsiniz." Bizim sahip olmadığımız kusursuzluğu, mükemmelliği İsa sağladı. İstemediğimiz yargıyı İsa üstlendi.

Doğuş, Olmazsa Olmaz Bir Şeydi

Kelimelerle anlatılamayacak kadar harika olan tüm bu haberler, eğer Tanrı Oğlu insan olmasa, gerçekleşmezdi. Beden alma tüm bunların gerçekleşmesi için gerekliydi. Tanrı Oğlu, Tanrı-insan oldu. Söz beden aldı (Yu. 1:14). Eğer beden alma olmamış olsaydı, yeniden doğuş olmazdı, iman olmazdı, aklanma olmazdı, pak kılınma olmazdı ve nihai yüceltilme olmazdı.

Doğuş, olmazsa olmaz bir şeydi. Bu nedenle, Tanrı – merhameti bol olan, bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturan Tanrı– günahsız yaşamak ve yerimize ölmek üzere Oğlu'nu dünyaya gönderdi. Baba bize kadar büyük bir sevgi göstermiştir! Rab İsa bizim uğrumuza kadar büyük bir itaat ve fedakârlık sunmuştur! Ruh bizi imana ve sonsuz yaşama getirmek için içimizde ne kadar büyük uyanışlar gerçekleştirmiştir!

---

tüm Türkçe çevirilerde (bkz. Kitab-ı Mukaddes Çevirisi, Thomas Cosmades Çevirisi & Bünyamin Candemir Çevirisi) "doğru" veya "salih" şeklinde çevrilmiştir. Kitap boyunca bu ayette "doğru" kelimesi kullanılmıştır.

Üçüncü Kısım

Yeniden Doğuş Nasıl Gerçekleşir?

Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfa bağlayın. Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım." Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin. Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz. Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı. O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır. Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. Nitekim, "İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır." İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

1. Petrus 1:13-25

6

Fidyeyle Kurtulmuş, Diriltilmiş ve Çağrılmış

Yeniden doğuşla ilgili rahatsız edici olan şeylerden biri –ki İsa bunu deneyimlemediğimiz sürece Tanrı Egemenliği'ne giremeyeceğimizi söylüyor (Yu. 3:3)– bunu kontrol edemiyor olmamızdır. Bir bebek kendini doğdurmaya (veya daha doğrusu kendisini anne rahmine düşürmeye) ne kadar karar verebiliyorsa, biz de yeniden doğuşumuza ancak o kadar karar verebiliriz. Veya daha da doğrusu, ölü insanlar kendilerine yaşam vermeye ne kadar karar verebiliyorlarsa, biz de yeniden doğuşumuza ancak o kadar karar verebiliriz. Yeniden doğmaya ihtiyaç duymamızın sebebi, suçlarımız ve günahlarımız içerisinde ölü olmamızdır. Bu nedenle yeniden doğuşa ihtiyacımız var ve bu nedenle bunu kendimiz gerçekleştiremeyiz. Tanrı'nın *egemen* lütfundan bahsetmemizin bir sebebi budur. Ya da daha iyisi, Tanrı'nın egemen lütfunu *seviyor* olmamızın bir sebebi budur.

Yeniden doğuştan önceki durumumuz şöyledir: Günaha ve kendi kendimizi yüceltmeye o kadar değer veririz ki, Mesih'e üstün şekilde değer veremeyiz. Bir başka deyişle, düşmüş insan doğamızın özünde o kadar isyankârızdır ki, alçakgönüllülükle İsa Mesih'i görmek ve O'ndan her şeyden çok zevk almak kendi içimizde bulabileceğimiz bir şey değildir. Ve bundan ötürü suçluyuzdur. İçimizdeki gerçek bir kötülüktür bu. Bu ruhsal katılıktan ve ölülükten ötürü suçlanmayı hak ederiz. Mesih'e o denli direniriz ki, O'nu üstün çekiciliğiyle göremeyiz ve böyle olduğunda, vicdanlarımız mazeret üretemez.

Ateş ve Isı Ayrılmaz

Biz*e* bir şey olması gerekiyor. İsa yeniden doğmamız gerektiğini söyledi (Yu. 3:3). Kutsal Ruh'un yüreklerimizde bir mucize gerçekleştirmesi ve bize yeni ruhsal yaşam vermesi gerekiyor. Bizler ölüydük ve yaşama döndürülmeye ihtiyacımız var. Gerçeği her şeyden daha çok arzu edip işitecek kulaklara ve Mesih'i ve O'nun kurtuluş yollarını her şeyden çok daha güzel bulacak gözlere ihtiyacımız var. Yumuşak olan ve Tanrı Sözü'nü alan yüreklere ihtiyacımız var. Kısacası, yeni yaşama ihtiyacımız var. Yeniden doğmaya ihtiyacımız var.

Şu ana kadar da gördüğümüz üzere bunun olma şekli şudur: Ruh Tanrı bizi iman aracılığıyla İsa Mesih'le bağlayarak bize doğaüstü biçimde yeni ruhsal yaşam verir. Yeniden doğuşta aldığımız yeni ruhsal yaşam, İsa'yla birlikten veya imandan ayrı değildir. Merhameti bol, sevgisi büyük ve lütfu egemen olan Tanrı bizi yeniden doğdurmayı seçtiğinde, bizi Mesih'le birleştirerek bize yeni yaşam verir. "Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır" (1.Yu. 5:11).

Buna dair ilk deneyimimiz, İsa'ya olan, bu yaşamın getirdiği imandır. Burada bir zaman ayrımı yoktur. Yeniden doğduğumuzda inanırız ve inandığımızda da yeniden doğduğumuzu biliriz. Ateş varsa, ısı vardır. Yeniden doğuş varsa, iman vardır.

Şimdi De *Nasıl?* Sorusu

Şu ana dek iki soruya odaklandık: *Yeniden doğuş nedir?* ve *Neden yeniden doğmamız gerekiyor?* Şimdi üçüncü soruya geçiyoruz: *Nasıl yeniden doğarız?* veya *Yeniden doğma şeklimiz nedir?* Burada soruyu Tanrı tarafından ve bizim tarafımızdan soruyorum. Tanrı'nın bunu yapma şekli nedir? Ve bizim bunu yapma şeklimiz nedir? Tanrı bizi nasıl yeniden doğdurur? Biz nasıl buna katılırız ve buna nasıl dahilizdir?

Ruhsal olarak ölü olduğumuz için, burada hiçbir katılımımız olmadığını söyleyeceğimi düşünebilirsiniz. Ancak ölüler, dirilişlerinde oldukça müdahildirler; nitekim, ayağa kalkarlar! Kastettiğim şeye dair bir örnek vereyim. İsa dört gündür ölü olan Lazar'ın mezarı başında dururken, Lazar'ın kendisine yeni yaşam aktarmada hiçbir payı yoktu. Ölüydü. Yeni yaşamı Lazar değil, İsa yarattı.

Yuhanna 11:43'te, İsa ölü olan Lazar'a şöyle diyor: "Lazar, dışarı çık!" Ve sonraki ayet şöyle diyor: "Ölü... dışarı çıktı." Dolayısıyla Lazar kendi dirilişinde rol oynuyor. Dışarı çıkıyor. Mesih sebep oluyor. Lazar yapıyor. Ölümden dirilen burada Lazar! Mesih dirilişi gerçekleştiriyor. Lazar dirilişi davranışlarıyla ortaya koyuyor. Mesih, Lazar'a ayağa kalkma buyruğunu verdiği anda, Lazar ayağa kalkmayı yapıyor. Tanrı yeni yaşam verdiği anda, biz yaşamayı yapıyoruz. Ruh iman ürettiği anda, biz inanmayı yapıyoruz.

Dolayısıyla *Nasıl yeniden doğarız?* sorusunu sorarken, yalnızca bir değil de iki soru sormamın sebebi budur. Şunu soruyorum: Tanrı yeniden doğuşumuzda ne yapar? Tanrı tarafından nasıl yeniden doğarız? Ve ayrıca şunu soruyorum: Yeniden doğuşumuzda biz ne yaparız? Bizim tarafımızdan nasıl yeniden doğarız? Bu bölümde değinilecek olan soru ilk sorudur. Tanrı tarafından nasıl yeniden doğarız? Tanrı'nın bizi yeniden doğdurma şekli nedir?

Tanrı Bizi Nasıl Yeniden Doğdurur?

Bunun cevabı, 1. Petrus 1:3-25 ayetlerinde en az üç şekilde veriliyor:

- İlk olarak 3. ayet, Tanrı'nın "İsa Mesih'i ölümden diriltmekle" yeniden doğmamızı sağladığını söylüyor.
- İkinci olarak 23. ayet, Tanrı'nın "Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğmamızı sağladığını söylüyor. Ya da 15. ayetin ifade ettiği üzere, Tanrı bizi çağırdı.
- Ve üçüncü olarak da 18. ayet, Tanrı'nın bizi fidyeyle, atalarımızdan kalan boş yaşayıştan kurtardığını söylüyor.

Bozulmazlık Üçünü De Birleştiriyor

Bunlara daha detaylı bakmadan önce, bu üç olayı Tanrı'nın yeniden doğuşu gerçekleştirme şekli olarak neyin birleştirdiğine dikkat edin. Tanrı üç işinde de, *bozulmazlığa* yapılan bir vurgu vardır. 3 ve 4. ayetler şöyle diyor:

> Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden

> doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.

Dolayısıyla burada anlatılmak istenen şey, yeniden doğuşla Tanrı'nın bizim yalnızca yeni yaşama değil, sonsuz yaşama kavuşmamızı istediğidir. 3. ayet: "*Yaşayan bir umuda*... kavuşturdu." Burada vurgu, yeni yaşamımızın *umudu üzerinedir. Bu umu*t yaşıyor – ve de asla ölmeyecek. *Bozulmaz* bir mirası alıyor. Vurgu budur. Yeni doğuştaki yeni yaşamımız sonsuzdur. Asla ölmeyeceğiz.

Sonra, 18 ve 19. ayetlerdeki aynı vurguya bakın:

> Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz.

Mesih'in kanı (19. ayet) yaşamımız için ödenen fidye bedelidir ve bu kan, daha az değerli ve ödenebilecek olan gümüş ve altınla karşılaştırılıyor. Ve gümüşün ve altının daha az değerli olmasının sebebi bunların "geçici" (yani zamanla bozulur) şeyler olmasıd*ır.* 18. ayet: "altın ya da gümüş gibi *geçici şeylerle değil*..."

Dolayısıyla yine burada da anlatılmak istenen şey, İsa'nın kendi kanıyla fidyesini ödediği yeni yaşamın, tekrardan tutsaklığa geri dönme tehlikesi barındırmadığı çünkü O'nun bizim yeni yaşamımız (yeni doğuşumuz) için ödediği bedelin bozulmaz olduğudur. Mesih'in kanı sınırsız değerdedir ve bu nedenle, değeri asla son bulmaz. Bozulmaz bir değerdir. Bu şekilde fidyeyle kurtulduk. Yeniden doğuşta aldığımız yeni yaşamın bedeli budur. Ve İsa bunu bizim için ödemiştir.

Sonra, üçüncü olarak, 23. ayetteki bozulmazlık vurgusuna dikkat edin: "Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz." Sonrasında Petrus 24 ve 25. ayetlerde, Yeşaya 40:6-8 ayetlerinden alıntı yapıyor: "Nitekim, 'İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.' İşte size müjdelenmiş olan söz budur." Yani, burada da 3. ayetteki dirilişte ve 18. ayetteki fidyede olduğu gibi aynı vurgu vardır: Tanrı Sözü'nün tohumu bozulmaz ve bu nedenle, doğurduğu ve sürdürdüğü yaşam da bozulmaz.

Artık Petrus'un yeniden doğuştaki vurgusuna ilişkin özet niteliğinde genel bir taslağımız var. Bu vurgu, yeni bir umuda yeniden doğduğumuz yönündedir. Bir başka deyişle, Tanrı'nın yeniden doğuşta yarattığı yaşam sonsuz, bozulmaz yaşamdır. Yeniden doğuşta var edilen yeni doğa ölemez. Sonsuza dek kalır. Petrus'un yeniden doğuşa ilişkin vurguladığı şey budur. Bence Petrus bunu vurguluyor çünkü yazdığı mektubun genel bağlamında çekilen acılar var. Acılarınızdan ötürü yılmayın. Onlar sizin fiziksel yaşamınızı alsalar bile, yeniden doğuşla sahip olduğumuz yaşamı alamazlar. O yaşam bozulmazdır.

Fidyeyle Kurtulmuş, Diriltilmiş, Çağrılmış

Şimdi Tanrı'nın bu üç işine bir kez daha bakalım ancak bu sefer her birinin nasıl yeniden doğuşu gerçekleştirmenin bir şekli olduğunu görelim. Bunları birer birer ele alalım ve asıl gerçekleşme sıralarına göre dizelim: 1) Tanrı bizi İsa'nın kanı sayesinde fidyeyle kurtardı; 2) Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti; 3) Tanrı bizi kendi diri ve kalıcı Sözü aracılığıyla yaşama çağırdı.

18 ve 19. ayetler: "Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz." Yeniden doğuş açısından buradaki ana nokta yeni sonsuz yaşamın, tutsak günahkârlar için fidyeleri ödenmedikçe imkânsız olduğudur. Bu metin hepimizin bizi mahvedebilecek olan düşünce, duygu ve davranış şekillerine tutsak veya esir olduğumuzu ima etmektedir. Bizi bu boş yaşayışlara teslim etmiş olan Tanrı'nın gazabı altındaydık (Rom. 1:21, 24, 26, 28). Bu günahlı yaşayışlara tutsaklık, eğer bu tutsaklıktan fidyeyle kurtarılamasaydık, bizi mahvederdi. Kendi gazabını yüklenmesi için Oğlu'nu göndererek, bu fidye bedelini Tanrı ödedi (Rom. 8:3; Gal. 3:13).

Yeniden doğuşumuzu mümkün kılan ve kaya kadar sağlam olan tarihsel temel budur. Tanrı'nın bizi Mesih'le birleştirmesinin, iman yaratmasının ve bize yeni yaşam vermesinin bir temeli olarak, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in yaşamında bazı objektif, tarihsel olayların gerçekleşmesi gerekiyordu. İsa, Markos 10:45'te şöyle dedi: "İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi." Tarihsel bir olay olan beden almanın gerçekleşmesinin sebebi budur.

İnsanoğlu "canını birçokları için fidye olarak vermeye" geldi. Bizim gibi hak etmeyen günahkârlar için karşılıksız ve lütufkâr yeniden doğuş armağanının temeli olarak, bunun olması gerekiyordu. Ve yeniden doğuş yalnıza yeni yaşam değil, sonsuz yaşam armağanı olduğundan dolayı, fidye bedelinin de gümüş veya altın gibi olmaması, bozulmaz olması gerekiyordu. Mesih'in kanı sınırsız değerdedir ve bu nedenle asla fidyeyle kurtarma gücünü kaybedemez. Elde ettiği yaşam

sonsuza dek sürer. Dolayısıyla Tanrı'nın yeniden doğuşu gerçekleştirme şekli, bu doğuşun aktardığı sonsuz yaşam için bir fidye ödeyerek olmaktadır.

Sonsuz yaşamla yeniden doğabilmemiz için olması gereken ikinci bir objektif tarihsel olay İsa'nın ölümden dirilmesiydi. 1. Petrus 1:3-4:

> Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.

"Yeniden doğmamızı sağladı... İsa Mesih'i ölümden diriltmekle..." Tanrı'nın yeniden doğuşu gerçekleştirmesinin ikinci şekli İsa'yı ölümden diriltmesidir.

Yeniden doğuş, Kutsal Ruh'un bizim ölü yüreklerimizi aldığında ve Mesih'in yaşamı bizim yaşamımız olsun diye bizi imanla Mesih'e bağladığında bizim içimizde gerçekleşen bir şeydir. Dolayısıyla eğer O'nunla birleşip yeni yaşama sahip olacaksak, İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini söylemek akla yatkın olur. Yeniden doğuş, 5. bölümde gördüğümüz gibi, sadece beden almadan önceki ezeli Tanrı Oğlu'yla birleşmemizle değil, beden almış Mesih'le birleşmemizle olur. Yeniden doğuşta kavuştuğumuz yeni yaşam, tarihsel İsa'nın yaşamıdır. Bu nedenle, eğer O ölümden dirilmezse, sahip olunacak yeni bir yaşam da yoktur. Yani, Tanrı'nın yeniden doğuşu gerçekleştirmesinin ikinci şekli, İsa'yı ölümden diriltmektir.

Tanrı'nın bizi yeniden doğdurmasının üçüncü şekliyse O'nun bizi çağırmasıdır. 1. Petrus 1:14-15: "Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun." Petrus burada bize geçmişte olan bir şeyden dolayı şimdi farklı yaşamamızı söylüyor. 15. ayet: "Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun." Bu çağırma eylemi, Tanrı'nın bizi yeniden doğdurmasının yoludur. Bizi Mesih'in kanının fidyesiyle kurtarır. Mesih'i ölümden diriltir. Ve bizi Mesih'le birlik içerisinde yaşama çağırır.

Tanrı'nın bizi bu şekilde çağırmasıyla bize ne olduğunu anlamak için, bu çağrıyı Müjde'nin duyurulmasıyla herkese ulaşan genel çağrıdan ayırmamız faydalı olacaktır. 23-25. ayetlere bakın: "Ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz." Dikkat edin: Yeni doğuş Tanrı Sözü aracılığıyla oluyor. 25. ayet bu Tanrı Sözü'nün, "size müjdelenmiş olan söz" olduğunu söylüyor.

Ama Müjde tüm insanlara duyurulsa da, hepsi yeniden doğmuyor. Bu nedenle Müjde aracılığıyla Tanrı'nın genel bir çağrısı olduğundan bahsediyoruz. Genel çağrı –Tanrı'nın vaaz edilen Sözü, yani Müjde– ruhsal olarak ölü olan tüm dinleyicilerinin kulaklarından içeri giriyor. Ama hepsi yaşamıyor. Bazıları neden yaşıyor ve imana sahip oluyor? Neden bazı körler görüyor ve bazı sağırlar işitiyor?

Çağrı, Buyurduğu Şeyi Yaratıyor

Bunun cevabı Yeni Antlaşma'da birçok farklı şekilde belirtiliyor. Bir tanesi buradaki 23. ayette: Bazıları "ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden" doğuyorlar. Müjde hepsine vaaz ediliyor; ilahi tohum bazılarına ekiliyor. Bunu söylemenin bir yolu bu. Bunu söylemenin bir başka yoluysa, bazılarının *çağrılmış* olmasıdır. Ve bu çağrı, herkesin Müjde'nin vaaz edilmesiyle dışsal olarak aldığı genel çağrıyla aynı şey değildir. Bunun yerine, bu çağrı Tanrı'nın zaferle yaratan sözünün içsel, etkin çağrısıdır. Bu, İsa'nın Lazar'ın mezarındaki çağrısıdır. İsa ölü adama şöyle diyor: "Lazar, dışarı çık!" (Yu. 11:43). Ve çağrı, buyurduğu şeyi yaratıyor.

Müjde'nin vaaz edilmesiyle herkesin duyduğu dışsal, genel çağrı ve içsel, etkin çağrı arasındaki fark budur. İçsel çağrı Tanrı'nın egemen, yaratıcı, durdurulamaz sesidir. Buyurduğu şeyi yaratır. Tanrı burada yalnızca kulağa veya akla konuşmaz; yüreğe konuşur. O'nun içsel yürek çağrısı kör yüreğin gözlerini açar, sağır yüreğin kulaklarını açar ve Mesih'in olduğu gibi tüm üstün değeriyle görünmesini sağlar. Böylece yürek de Mesih'i olduğu gibi, Hazine olarak özgürce ve istekle benimser. Tanrı'nın bizi Müjde aracılığıyla çağırdığı zaman yaptığı şey budur (bkz. 1.Pe. 2:9; 5:10).

Tanrı'nın içsel, etkin çağrısının eşsiz gücüyle ilgili belki de en net olan metin 1. Korintliler 1:22-24 ayetleridir: "Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler'se bilgelik arar. Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar. Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için –ister Yahudi ister Grek olsun– Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir." Hepsi –hem Yahudiler hem de Grek-

ler– Müjde'yi duyuyor. Ama bazı Yahudiler ve bazı Grekler Müjde'de başka bir şey deneyimliyorlar: Mesih'i bir sürçme taşı olarak ve saçmalık olarak görmeyi bırakıyorlar. Aksine, artık O'nda "Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliği"ni görüyorlar. Ne oldu? "Mesih, çağrılmış olanlar için...Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir." Tanrı'nın egemen, yaratıcı çağrısı onların gözlerini açtı ve Mesih'i tüm gücü ve bilgeliğiyle gördüler.

Tanrı'nın bizi yeniden doğdurmasının üçüncü şekli de budur. 1) Bizi günahtan ve gazaptan Mesih'in kanı sayesinde fidyeyle kurtardı ve sonsuz yaşama sahip olmaları için günahkârların borcunu ödedi. 2) İsa'yla bir olmanın solmayan bir sonsuz yaşam vermesi için İsa'yı ölümden diriltti. 3) Müjde aracılığıyla bizi karanlıktan ışığa, ölümden yaşama çağırdı ve bize görecek gözler, işitecek kulaklar verdi. Müjde aracılığıyla Mesih'in yüzündeki Tanrı yüceliğinin ışığının bizim yüreklerimizde parlamasını sağladı. Ve biz inandık. Mesih'i olduğu gibi, Hazine olarak benimsedik.

Her Şey İyilik İçin Etkin

Keşke her inanan kişi, kendisine olan şeyin yüceliğini bilse! Siz Tanrı'nın sizin için ve sizin içinizde ne yapmış olduğunu biliyor musunuz? Mesih'in bozulmaz kanının fidyesiyle kurtarıldınız. Mesih'le birlikte ölümden diriltilip sonsuza dek yaşayan bir umuda kavuşturuldunuz. Lazar gibi ölümden yaşama çağrıldınız ve Mesih'i olduğu gibi, Hazine olarak gördünüz. Yeniden doğdunuz. O'nu benimsediniz ve kurtuldunuz.

Belki de Romalılar 8:28'i yaşamınızdaki bir zorluğa uygulayacağınız bir sonraki seferde, burada gördüklerimizden sonra ayetin yeni bir gücü olacak: "Tanrı'yı sevenler, O'nun

amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için etkin olduğunu biliriz." Eğer çağrıldıysanız –eğer yeniden doğduysanız– her şey sizin iyiliğiniz için işlemektedir. Her şey. Ve eğer henüz yeniden doğmadıysanız, çağrıyı işitin! Tanrı'nın Mesih'in bu Müjdesi'ndeki çağrısını işitin ve inanın. Eğer Mesih'i olduğu gibi benimserseniz, Tanrı'nın gazabından kurtulacaksınız ve O her şeyi sizin sonsuz iyiliğiniz için etkin kılacaktır.

Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davransınlar. Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.

Titus 3:1-8

7

Yeniden Doğuş Yıkaması Aracılığıyla

Titus 3:5'teki *yeniden doğuş* ifadesine dikkat edin: "{Tanrı] bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, *yeniden doğuş* yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı." *Yeniden doğuş, ikinci kez doğuşu* ifade etmenin bir başka yoludur.

Yeniden doğuşun ne olduğunu (1-2. bölümler) ve neden gerekli olduğunu (3-5. bölümler) tartıştık. Sonrasında bir önceki bölümde bunun nasıl gerçekleştiğini ele almaya başladık. Bu bölümde, şu soru üzerinde durmaya devam ediyoruz: *Tanrı yeniden doğuşu nasıl gerçekleştirir?* Ama öncelikle, bu ayetlerde yeniden doğuşun ne olduğuna ve buna neden muhtaç olduğumuza ilişkin bazı çok önemli yeni işaretler var. Her birine bakalım.

Yeniden Doğuşun Ne Olduğuna İlişkin Yeni Bir İşaret

Yeniden doğuşun ne olduğuna ilişkin alışılmadık bir işarete bakalım. 5. ayette *yeniden doğuş* için geçen Grekçe kelime ("[Tanrı] bizi kurtardı. Bunu…*yeniden doğuş* [*palingenesias*] yıkamasıyla…yaptı."), Kutsal Kitap'ta yalnızca bir başka yerde daha, yani yalnızca Matta 19:28'de kullanılmaktadır. İsa on iki elçiye şöyle der: "Size doğrusunu söyleyeyim. *Her şey yenilendiğinde* ("yeniden doğuşta" ifadesinin oldukça yüzeysel bir çevirisi [en t*ē* palingenesia]), İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardımdan gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız." Bu, yaratılışın yeniden doğuşuna yapılan bir atıftır. Bu, Yeşaya'nın Yeşaya 65:17 ve 66:22'de bahsettiği şekilde, "Yeni gök ve yeni yeryüzünde..." demek gibi bir şeydir.

İsa yeni doğuşu, yalnızca insanlara olacak bir şey olarak değil, tüm yaratılışa olacak bir şey olarak görmektedir. Düşmüş, lekelenmiş ve bozuk gerçekliğin tek parçası insanlar değildir. Tüm yaratılış böyledir. Neden? Çünkü en başta insanlar günah işlediğinde, Tanrı tüm yaratılışı günahın dehşetinin gözle görülür bir sergisi hâline getirdi. Hastalıklar, bozulmalar ve doğal afetlerin hepsi, ahlaki tecavüzün görülür, işitilir ve dokunulur resimlerinin birer parçasıdırlar ve anlattıkları şey de günahın dünyaya girdiğini ve dünyayı istila ettiğidir.

Yeniden Doğan Maddesel Yaratılış

Kutsal Kitap'ta bu konuyla ilgili en önemli metin Romalılar 8:20-23 ayetleridir. Ve bu metin buradaki bölümümüz açısından da önemlidir çünkü İsa'nın, tüm yaratılışın bir "yeniden doğuş" yaşamasıyla ilgili söylediklerini onaylamakta ve açıklamaktadır.

> Yaratılış [Tüm yaratılış! Sadece insanlar değil] amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. [Bir gün büyük bir yenilenme olacak ve bu, yaratılışın Tanrı'nın çocuklarına onların görkemli yenilenmelerinde eşlik etmesi için olacaktır.] Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. [Tıpkı İsa'nın söylediği gibi, burada yeni doğum tasviri vardır.] Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz.

Her şeyi birleştirirsek, önümüzdeki resim şuna benziyor gibidir: Tanrı'nın amacı, tüm yaratılışın yeniden doğmasıdır. Yani tüm evren amaçsızlığını, yozlaşmışlığını, hastalığını, bozulmasını ve felaketlerini, yeni bir düzenle –yeni bir gök ve yeni bir yeryüzüyle– değiştirecek. Bu o büyük, evrensel yeniden doğuş olacak.

Pavlus, Titus 3:5'te bu kelimeyi (yeniden doğuş, *palingenesias*) kullanırken, bizim kendi yeniden doğuşumuzu da bunun bir parçası olarak görmemizi istiyor. Yeniden doğuşumuz sayesinde şimdi sahip olduğumuz yenilik, bedenlerimizin evrenin yenilenmesiyle birlikte yenilenecekleri zaman sahip olacağı o daha büyük yeniliğin turfandasıdır; ön ödemesi ve garantisidir. Pavlus, Romalılar 8:23'te şöyle demiştir: "Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de [çünkü Ruh'la yeniden doğduk] evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz."

Dolayısıyla kendi yeniden doğuşunuzu düşünürken, bunu gelmekte olan şeyin ilk taksiti olarak düşünün. Bedeniniz ve tüm dünya bir gün bu yeniden doğuşta yerini alacak. Tanrı'nın nihai amacı ruhsal olarak yeniden doğmuş canların, hastalık ve felaketlerle bozguna uğramış bir dünyada, *çökmüş bedenler*de ikamet etmeleri değildir. O'nun amacı bizim tüm yenilenmiş duyularımızı Tanrı'dan zevk alma ve O'nu övmenin birer aracı hâline getiren yenilenmiş bedenlerin ve yenilenmiş ruhların olduğu yenilenmiş bir dünyadır.

Titus 3:5'te *yeniden doğuş* kelimesini duyduğunuzda, bunu bu kadar büyük şekilde duyun. "[Tanrı] bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı." Pavlus 7. ayette yeniden doğuşun amacını "O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım" diyerek açıklarken, o sonsuz yaşam*ın içerisindeki* her şeyin mirasçıları olmamızı kastetmektedir. Burada yeni gök, yeni yeryüzü, yeni beden, yeni mükemmelleştirilmiş ilişkiler, iyi ve görkemli olan şeylere dair günahsız bir bakış ve Tanrı'da hayallerimizin ötesinde bir zevk bulabilmek için yeni yetilere sahip olmak vardır.

Titus 3. bölümde yeniden doğuşun ne olduğuna ilişkin gördüğümüz yeni işaret budur: Yeniden doğuş; evrenin nihai, evrensel yeniden doğuşunun ilk taksitidir.

Yeniden Doğuşa Neden Muhtaç Olduğumuza İlişkin Yeni Bir İşaret

Sonrasında bu yeniden doğuşa *neden* muhtaç olduğumuza ilişkin açık bir işaret var. Bu, Titus 3:3'te bulunuyor: "Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik." Bu, maddesel yaratılışın bir tarifi değildir. Burada insan yüreği tarif ediliyor. Bunlar *ahlaki* kötülüklerdir, fiziksel kötülükler değildir. Anlayışsız. Söz dinlemez. Kolay aldanan. Günahlı zevklere köle. Kötü. Kıskanç. Nefret dolu. Hepimiz bu listenin belirli yerlerinde varız.

Yeniden doğuşa muhtaç olmamızın sebebi, Tanrı'nın kendi yeni yaratılışına bu tür yürekleri buyur etmeyeceğidir. İsa'nın dediği gibi, yeniden doğmadıkça, Tanrı'nın Egemenliği'ni göremeyiz (Yu. 3:3). Bu nedenle hepimizin yeniden doğması gerekiyor. Değişmemiz gerekiyor.

Lütfun Anlamı: Ama Tanrı...

Sonrasında Kutsal Kitap'ın en değerli ifadelerinden biri geliyor (4. ayet): *"Ama... Tanrı."* Bizler anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, günahlı zevklere köle olan, kötü, kıskanç, nefret edilen ve nefret eden kişilerdik. *Ama... Tanrı... "Ama* Kurtarıcımız *Tanrı* iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı."

Aynı harika sırayı Efesliler 2:3-5'te de görüyoruz: "Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocukla-

rıydık. Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz." Bizler ölüydük ama Tanrı bizi yaşama kavuşturdu. Lütfun anlamı budur. Ölüler kendilerini canlandırmak için hiçbir *şey* yapamazlar. Ama Tanrı...

Titus 3:3-5'te gördüğümüz de budur. Arzulara ve zevklere köleydik ve bunlar o denli güçlüydü ki, Rab'bin iyi olduğunu tadamıyor ve göremiyorduk. Tanrı'yı bilme, O'na güvenme ve O'nu sevme yetimiz açısından, ölüydük. Ama... Tanrı. 4-6. ayetler: "Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı."

Nasıl? Yıkama ve Yenilemeyle

Şimdi üçüncü soruya dönüyoruz: Tanrı bunu nasıl yapar? Yeniden doğuş nasıl gerçekleşir? Yuhanna 3'te İsa'nın sözlerinde gördüğümüz gibi, Pavlus da yeniden doğuşu bir *yıkama* ve *yenileme* olarak tarif ediyor. Titus 3:5'in sonunda Pavlus, Tanrı'nın bizi "*yeniden doğuş yıkamasıyla* ... ve ... Kutsal Ruh'un *yenilemesiyle*" kurtardığını söylüyor. Yeniden doğuş bir tür *yıkamadır*. Ve yeniden doğuş bir tür *yenilemedir*.

İsa'nın Yuhanna 3:5'te söylediğini hatırlayın: "Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez." Titus 3:5'teki paralel düşünceye dikkat edin: Yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kutsal Ruh'un yenilemesiyle kurtarıldınız.

İkinci bölümde Yuhanna 3'e ilişkin iddiam, buradaki su ve Ruh ifadelerinin Tanrı'nın kendi halkına vaatlerde bulunduğu Hezekiel 36:25-27 ayetlerinden geldiğiydi:

> Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım... Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım.

İsa şunun gibi bir şey söylüyordu: "Yeni Antlaşma'nın vaatlerinin zamanı gelmiş durumda. Hezekiel'in vaadi Ruh sayesinde benimle bağlantılı şekilde gerçekleşiyor. Ruh yaşam veriyor (Yu. 6:63). Ve yol, gerçek ve yaşam Ben'im (Yu. 14:6). Ve Ruh sizi imanla bana bağladığında, bir yeniden doğuş deneyimlersiniz. Ve buna en az iki şekilde bakılabilir: geçmişteki her şeyden *yıkanmak* ve gelecekteki her şey için *yenilenmek*."

Dolayısıyla Pavlus burada Titus 3:5'te Tanrı'nın bizi "yeniden doğuş yıkamasıyla ... ve ... Kutsal Ruh'un yenilemesiyle" kurtardığını söylerken, İsa'nın söylediği şeyle neredeyse aynı şeyi söylüyor: Yeni Antlaşma'nın vaatleri gelmiştir. Tanrı Egemenliği'nin başlangıcı buradadır. Nihai evrensel "yeniden doğuş" başlamıştır. Ve sizin yeniden doğuşunuz, işlemiş olduğunuz tüm günahlardan yıkanmadır, arındırılmadır. Ayrıca Kutsal Ruh'la içinizde yeni bir doğanın yaratılmasıdır. Yeniden doğuştan sonra siz hâlâ sizsiniz. Ama iki değişiklik var: Temizsiniz ve yenisiniz. Yeniden doğmanın anlamı budur.

Tanrı bunu nasıl gerçekleştirdi? Pavlus'un burada vurgulamak istediği şey, bunun Tanrı'nın nasıl biri olduğuyla ilgili olduğu, bizim yapmış olduklarımızla, hatta doğrulukla yapmış olduklarımızla dahi ilgili olmadığıdır. 4-6. ayetler

Tanrı'nın nasıl biri olduğunu üç şekilde tarif ediyor ve bunu bizim yeniden doğmak üzere yapmaya çalışabileceğimiz her şeye tezat olarak sunuyor. "Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı."

Kurtuluş bu metindeki büyük kapsayıcı fikirdir ("bizi kurtardı," 5. ayet). Ama Tanrı'nın bunu yapmasının spesifik yolu, yeniden doğuştur. Ve Pavlus bunların ikisini de Tanrı'nın "iyiliği", O'nun "sevgisi" (4. ayet) ve O'nun "merhametiyle" (5. ayet) bağdaştırıyor. Pavlus'un, Tanrı'nın günahkârları nasıl yeniden doğdurduğu sorusuna verdiği nihai cevap budur. Tanrı iyidir. Tanrı sevecendir. Tanrı merhametlidir.

Tanrı'nın İyiliğiyle

Eğer yeniden doğmuşsanız –eğer ruhsal ölümden canlandırılmışsanız ve size görecek gözler, işitecek kulaklar, İsa'nın tüm tatminin kaynağı olarak tadacak ruhsal duyular ve O'na güvenecek bir yürek verilmişse– bunun sebebi Tanrı'nın iyiliğidir. 4. ayetteki ilk anahtar kelime (*chrēstotēs*), *iyilik* veya *sevecenlik* anlamına gelmektedir. Pavlus bunu Efesliler 2:7'de kullanır: "[Tanrı bizi diriltti] Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği *iyilikle*, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı."

Tanrı bize iyilik yağdırmayı sever. Tanrı'ya ilişkin kavrayışınız ne kadar büyükse, bu da o kadar harikadır. Tanrı evrenin yaratıcısıdır. Galaksilerin varlığını O sürdürür. Dünyada

olan her şeyi, bir kuşun yere düşmesinden saçınızdaki tellerin sayısına kadar her şeyi O düzenler (Mat. 10:29-30). O sınırsızca güçlüdür, bilgedir, kutsaldır ve adildir. Ve harika şekilde, O iyilik doludur. "İyiliğini... açıkça göstererek..." (Tit. 3:4). Ve bu iyilik sayesinde, yeniden doğduk. Her günün her saatinde bir Hristiyan olarak yaşamanız bile size şunu anlatmalıdır: Tanrı size karşı iyidir.

Tanrı'nın İnsana Olan Sevgisiyle

Pavlus'un, Tanrı'nın bize yeniden doğuş vermesinde yatan doğasını tarif ederken kullandığı ikinci ifadeyse "insana olan sevgi"dir. Buradaki orijinal Grekçe kelime, *philanthrōpia* kelimesidir ve filantropi, yani insanlık sevgisi ifadesini de buradan almaktayız. Bu, Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın sevgisi için sıkça kullanılan bir kelime değildir. Hatta, Yeni Antlaşma'da tek geçtiği yer burasıdır. Pavlus, Tanrı'nın yüreğinin insanlığa iyilik yapmaya meylettiğini söylüyor. Tanrı en üst anlamda bir filantropisttir. Yani Pavlus şunu diyor: Eğer yeniden doğmuşsanız, bunun gerçekleşmesinin sebebi Tanrı'nın insanlığı bereketleme yönündeki meylidir.

Sonra Pavlus kesinlikle olmazsa olmaz olan ve Mesih'i yücelten bir şey söylüyor. 4. ayette bu iyiliğin ve insana sevginin "gösterildiğini" söylüyor. "Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu... yeniden doğuş yıkamasıyla... yaptı." Bunun anlamı nedir? Tanrı'nın iyiliği ve sevgisi görünmüştür. Bunun anlamı şudur: Eğer bu özellikler Tanrı'nın varlığı içerisinde kalsalardı, dünyaya inmeselerdi ve aramızda insan biçimine bürünmeselerdi, kimseyi kurtarmazlardı.

Bunlar nasıl göründü? Tanrı'nın iyiliği ve sevgisi nasıl göründü? Cevap 4. ayette Tanrı'nın "Kurtarıcımız" olduğu gerçeğini fark etmekte yatıyor ("Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek..."). Ve İsa'ya 6. ayette "Kurtarıcımız" deniyor: Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla [Tanrı'nın] üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh..." Bir başka deyişle, "Kurtarıcımız" Tanrı, "Kurtarıcımız" Mesih'te göründü. İsa'nın kendisi, Tanrı'nın iyiliğinin ve sevgisinin gösterimidir.

Bunun anlamı, yeniden doğuşumuzun Mesih'in tarihsel işi sayesinde olduğudur. Bunu bu kitapta tekrar tekrar gördük. Yeniden doğuş, tarihten bağımsız olarak gerçekleşen muğlak bir ruhsal değişim değildir. Ruh Tanrı'nın objektif, tarihsel eylemidir; İsa'nın şu anda çarmıha gerilmiş ve dirilmiş Kurtarıcı olarak sahip olduğu yaşam bizim O'nunla birleşmemizle birlikte bizim olsun diye, Ruh Tanrı'nın bizi tarihsel, beden almış –görünen– Rab İsa'ya imanla bağlamasıdır. Yeniden doğuş, İsa bu dünyaya Tanrı'nın iyiliği ve sevgisi olarak geldiği, günahlar için öldüğü ve dirildiği için gerçekleşir.

Tanrı'nın Merhametiyle; Bizim İşlerimizle Değil

Tanrı'nın bizim yeni doğuşumuzu açıklayan doğasının üçüncü yönü, O'nun merhametidir. Pavlus bundan bahsederken, bizim yeniden doğuşumuzun sebebi olarak kendi işlerimizle Tanrı'nın merhametini tezat tutmamız gerektiğini göstermektedir. 5. ayet: "*Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle*, yeniden doğuş yıkamasıyla... yaptı."

Eğer yeniden doğmuşsanız, bunu Tanrı'nın merhametine borçlusunuz. Tanrı merhametlidir. Yeniden doğmayı biz hak

etmedik. Bizler katı, dirençli ve ruhsal olarak ölü kişilerdik. Tanrı bizi es geçse, adil olurdu. "Ama merhameti bol olan Tanrı... suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz hâlde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu." (Ef. 2:4-5). Yeni yaşamımızı –yeni doğuşumuzu– merhamete borçluyuz.

En İyi İşlerimiz ve En İyi Niyetlerimiz Değil

Tanrı iyidir. Tanrı insanlara karşı sevgi doludur. Tanrı merhametlidir. Bu şekilde yeniden doğduk. Tanrı bunu yaptı. Pavlus bu ifadelerle konuyu kapatabilirdi. Yalnızca olumlu ifadeler kullanabilirdi. Ama böyle yapmadı. Olumsuz bir ifadeyle bir şeyin aksini göstermesi gerekiyordu. 5. ayette şöyle dedi: "Bunu *doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil*..." Pavlus bizim yatkınlıklarımızı biliyor. Eğer başımıza iyi bir şey geliyorsa, bunun bizim iyi bir şey yapmamızdan ötürü olduğunu düşünmeye yatkınızdır. Pavlus bizdeki bu yatkınlığı biliyor. Ve bizi buna karşı uyarıyor.

Söz konusu olan şey yeniden doğuş aracılığıyla kurtuluş olduğunda, bu şekilde düşünmeyin. Dikkat edin, Pavlus şöyle demiyor: Bu kurtuluş, yasacılıkla yaptığımız işlerden dolayı değildir. Ancak şöyle diyor: Bu kurtuluş –bu yeniden doğuş– doğrulukta yaptığımız şeylerden dolayı değildir. Yalnızca en kötü işleriniz ve en kötü niyetleriniz değil, ancak en iyi işleriniz ve en iyi niyetleriniz de konu dışıdır. Sizi bunlar yeniden doğdurmadı; yeniden doğmuş durumda kalmanıza bunlar sebep olmuyor. Tam tersi söz konusu. Yeniden doğmuş durumda kalmak, bunlara sebep oluyor.

5. ayetteki "yeniden doğuş yıkaması"nın vaftizle alakalı olduğunu düşünmememin bir sebebi budur. Söz konusu ister

Eski Antlaşma'daki sünnet, ister Yeni Antlaşma'daki vaftiz olsun. Bizim yeniden doğmamızı sağlayan şey, yaptığımız iyi şeyler değildir veya sakramentler de değildir. Tanrı'nın iyiliği. Tanrı'nın sevgisi. Tanrı'nın mutlak suretle özgür olan merhameti. Bunlar bizim yeniden doğuşumuzu açıklıyor. Sünnet değil. Vaftiz değil. Bizim tarafımızdan doğrulukla yapılan hiçbir iş değil. Yeniden doğuş gelir ve beraberinde doğruluk eylemleri getirir. Tam tersi olmaz.

Tanrı, sizi şu gerçekten daha alçakgönüllü ve daha mutlu kılabilecek hiçbir şey olmadığını görebilmenizi sağlasın: Yaptığınız herhangi bir şey sayesinde değil, Tanrı'nın merhameti sayesinde yeniden doğdunuz. Buna teslim olun ve memnun olun.

Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfa bağlayın. Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım." Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin. Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz. Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı. O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır. Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. Nitekim, "İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır." İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

1. Petrus 1:13-25

8

İsa Mesih'e İman Aracılığıyla

Bu kitabı yazmamdan hemen önce, Yüksek Mahkeme Yargıcı Clarence Thomas'ın *My Grandfather's Son: A Memoir* adlı otobiyografisini okudum. Kendisi bir Roma Katoliği olarak yetiştirilmiş ve Worcester, Massachusetts'teki Holy Cross College adlı üniversiteye gitmişti. Ama oradayken, sonsuza dek olmasa da, kiliseyle yollarını ayırdı. Şöyle demişti:

> Kampüsteki ikinci haftamda, ilk ve son kez Holy Cross'taki bir ayine katıldım. Neden gitme zahmetine girdim bilmiyorum –muhtemelen alışkanlıktan veya suçluluktan ötürüydü– ama nedenler ne olursa olsun, ayağa kalktım ve vaaz arasında ortadaki koridordan dışarı yürüdüm. Her şey Kilise dogmasından ibaretti, kilitlenip kaldığım toplumsal sorunlarla ilgili hiçbir şey yoktu ve bana ümitsizce alakasız geldi.[13]

[13] Clarence Thomas, *My Grandfather's Son: A Memoir* (New York: HarperCollins, 2007), 51.

Alakalılık Nedir?

Bir vaiz olarak, alakalılık üzerinde çokça düşünürüm. Neden biri benim söyleyeceğim şeyleri dinlemelidir? Neden biri bunu umursamalıdır? *Alakalılık* muğlak bir kelimedir. Alakalılık, bir vaazın oradaki dinleyicilere yaşamlarında önemli bir fark yaratacakmış gibi *hissettirmesi* anlamına gelebilir. Ya da alakalılık, bir vaazın oradaki dinleyicilerin, bunu hissetsinler veya hissetmesinler, yaşamlarında bir fark *yaratacak* olması anlamına gelebilir.

Benim vaazlarıma ve yazılarıma rehber olan, ikinci türden alakalılıktır. Bir başka deyişle, siz bunu bilin veya bilmeyin, sizin yaşamınız için gerçekten önemli olan şeyler söylemek isterim. Bunu yapma şeklimse, Tanrı'nın kendi Sözü'nde bizzat önemli olduğunu söylediği şeylere elimden geldiğince bağlı olmaya çalışmak, Tanrı Sözü'nden ayrı olarak bizim önemli olduğunu düşündüğümüz şeylere odaklanmamaktır.

Dolayısıyla herhangi bir ibadet zamanında, ırkçılık, küresel ısınma, kürtaj, çocuklar için sınırlı sağlık hizmetleri, evsizlik, yoksulluk, Irak'taki savaş, beyaz yakalı suçları, insan ticareti, küresel AIDS krizi, artan babasızlık, yüksek faizli ipotek krizlerinin ardındaki açgözlülük, yasadışı yabancıların karşılaştığı tavırlar veya hapisten yeni çıkan Hristiyanların kötü durumu gibi konularda öfkeyle dolu olan onlarca genç, idealist Clarence Thomaslar olabilir. Ve sonra da bir bakarlar ki, ben bugün bir insanın nasıl yeniden doğacağı hakkında konuşacağımızı söylüyorum. Ve Clarence Thomas'ın yaptığı gibi binayı terk edip, "Bunun, dünyanın yüzleşmekte olduğu gerçek sorunlarla hiçbir alakası yok" diyerek tepki gösterebilirler.

En Önemli Şeylerle İlgilenme

Bu tür kişiler hata ederler – iki açıdan hata ederler. İlk olarak, İsa'nın yeniden doğuşla kastettiği şeyin ırkçılık, küresel ısınma, kürtaj, sağlık hizmetleri ve günümüzün diğer tüm sorunlarıyla son derece alakalı olduğunu göremeyerek hata ederler. Devam eden bölümlerde yeniden doğuşla gelmesi gereken meyvelerin neler olduğunu göreceğiz.

Ve ikinci olarak da bu sorunların yaşamdaki en önemli sorunlar olduğunu düşünerek hata ederler. Öyle değildirler. Ölüm kalım meseleleridirler. Ama en önemli şeyler değildirler çünkü bunlarda söz konusu olan şey dünyadaki bu kısa yaşam süresince çekilen acıları ortadan kaldırmaktır ancak akabinde gelecek sonsuzlukta çekilecek acıları ortadan kaldırmak değildir. Ya da olumlu bir şekilde ifade edecek olursak, seksen yıl civarı bir süre için iyi oluşu en yükseğe çıkarmakla ilgilenirler ancak Tanrı'nın huzurunda seksen trilyon yıl ve daha da fazlası için iyi oluşu en yükseğe çıkarmakla ilgilenmezler.

Benim bir pastör olarak işim, en önemli şeylerle ilgilenmek, Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta açıklanan isteğine bağlı kalmak (ki bunu siz kendiniz görebilesiniz) ve Tanrı'nın lütfuyla kalabalığın arasındaki genç, idealist ve öfkeli Clarence Thomasların ve diğer herkesin, *Tanrı*'nın önemli olduğunu söylediği şeylerin büyüklüğünü görebilmeleri ve hissedebilmeleri için dua etmektir.

İsa'nın İhtişamını Görmek ve Tatmak

İsa, Yuhanna 3:3'te şöyle diyor: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göre-

mez." Tanrı'nın Egemenliği'ni görmemek, Tanrı'nın Egemenliği'nin dışında kalmaktır. İsa, Matta 8:11-12'de bu egemenliğin dışında, "karanlık" olduğunu söylüyor. "Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak." İsa oraya "sonsuz azap" demiştir (Mat. 25:46). Bunun alternatifi, Tanrı'nın Egemenliği'nde olmak ve sonsuzluğu evrendeki en büyük kişiyle sonsuz sevinç içerisinde geçirmektir (Yu. 18:24).

Hiçbir şey Tanrı'nın Egemenliği'nde Mesih'ın adına iman etmiş sayısız kişiyle bir arada olup Mesih'in yüceliğini kişisel olarak görmek ve tatmaktan daha önemli değildir. O yücelik bir gün tüm yeryüzünü esenlikle, adaletle ve her iyi şeyle dolduracaktır. Tüm bunların merkezi ve ışık kaynağı bizzat Mesih olacaktır.

Yeniden Doğuştaki Katılımımız Nedir?

Bu bölümdeki soru şudur: *Bizim katılımımız ne*? Yeniden doğuş olayında biz ne yapıyoruz? Buna nasıl dahil oluyoruz? Önce size benim Kutsal Kitap'ta gördüğüm cevabı aktarayım ve sonrasında size bu cevabın nerede bulunduğunu göstereceğim.

Yeniden doğuş olayındaki katılımınız, iman göstermektir; çarmıha gerilmiş ve dirilmiş Tanrı Oğlu olan İsa Mesih'e, yaşamınız*ın* Kurtarıcısı, Rabbi ve Hazinesi olarak iman göstermektir. Yeniden doğuşunuza dahil olma yolunuz, Mesih'e inanmaktır. Yeniden doğuşa dahil olursunuz çünkü bu doğuşta, Mesih'i olduğu gibi, evrenin üstün değere sahip Kurtarıcısı, Rabbi ve Hazinesi olarak benimsersiniz.

Cevap şu şekilde devam eder: Sizin inanma eyleminizle Tanrı'nın doğdurma eylemi eş zamanlıdır. O doğdurmayı ve

siz de inanmayı aynı anda yaparsınız. Ve –burası çok önemli– O'nun eylemi, sizin eyleminizin belirleyici sebebidir. O'nun doğdurması, sizin inanmanınız belirleyici sebebidir.

Eğer bir şeyin bir başka şeye sebep olması ama her iki şeyin de eş zamanlı olması düşüncesini anlamakta zorlanıyorsanız, ateşle ısıyı veya ateşle ışığı düşünün. Ateş olduğu anda, ısı vardır. Ateş olduğu anda, ışık vardır. Ama ateşe ısının sebep olduğunu veya ateşe ışığın sebep olduğunu söylemeyiz. Ateşin ısıya ve ışığa sebep olduğunu söyleriz.

Benim *Yeniden doğuşa nasıl katılıyoruz?* sorusuna yönelik olarak Kutsal Kitap'ta gördüğüm cevap budur. Şimdi beni bu düşüncelere yönlendiren bazı Kutsal Yazı metinlerine bakacağız.

"Gerçeğe İtaatle"

1. Petrus 1:22-23[*] ayetleriyle başlayacağız:

> Gerçeğe itaat ile, yapmacık olmayan kardeş sevgisi için canlarınızı paklamış olarak, temiz yürekten birbirinizi coşkuyla sevin. [Çünkü][**] çürüyücü tohumdan değil, ama çürüyücü olmayan Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz.

[*] *Ç. N.* Yazarın bu ayetlerdeki tartışmasında kullandığı çeviriyle Türkçe Yeni Çeviri (YC2009) arasında bazı edat farklılıkları olmasından dolayı, burada yazarın kullandığı çeviriye en yakın Türkçe çeviri olarak Bünyamin Candemir Çevirisi kullanılmıştır. Okuyucular incil.info adresine giderek sayfanın yukarısındaki "Çeviri" sekmesinden bu çeviriye ulaşabilirler.

[**] *Ç. N.* Buradaki "çünkü" bağlacı, Bünyamin Candemir çevirisinde olmayıp yazarın kullandığı çeviride yer alan bir ifadedir ve yazar sonraki paragraflarda bu bağlaç üzerinden açıklamalar yapacağından, bağlacın burada eklenmesi uygun görülmüştür.

Buradaki birkaç noktaya dikkat edin. İlk olarak, burada olan şeyin hedefinin sevgi olduğunu görüyoruz. "Gerçeğe itaat ile, yapmacık olmayan kardeş sevgisi için canlarınızı paklamış olarak." Bir başka deyişle, gerçeğe itaatle ruhun arındırılması belirli bir yere, kardeşler için içten bir sevgiye götürüyor. Buradan çıkan önemli bir sonuç, ruhun arındırılmasının kendi başına kardeşlik sevgisinin var olması olmadığıdır – henüz böyle değildir. Ruhun arındırılması "kardeş sevgisi için"dir. "Kardeş sevgisi hedefiyle"dir. Sevgi, Ruh'un oldukça temel bir meyvesidir. Dolayısıyla 22. ayet, "gerçeğe itaat ile, yapmacık olmayan kardeş sevgisi için canlarınızı paklamış olarak" derken, burada kardeş sevgisinden daha temel bir şeyin gerçekleştiğini kastediyor.

Bu nedenle burada "itaat", sevgi itaati değildir. Bu itaat, sevgi itaatine götürüyor. Öyleyse bu nedir? "Gerçeğe" verilecek uygun karşılık, gerçeğe itaattir. Bu itaate "gerçeğe itaat" deniyor (22. ayet). Peki bu gerçek nedir? Bu bağlamda, "gerçek" kavramıyla Tanrı'nın Sözü'ne atıf yapılmaktadır. 23. ayette öyle deniyor ("çürüyücü olmayan Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla"). Ve Tanrı'nın bu Sözü'ne de 25. ayette iyi haber, yani Müjde deniyor: "İşte size müjdelenmiş olan söz budur." Yani 22. ayette gerçeğe itaat etmek, Müjde'ye itaat etmek demektir.

Peki Müjde'ye itaat etmek ne anlama geliyor? İsa'ya inanmak anlamına geliyor çünkü Müjde'nin karşılıksız sunumunun yaptığı çağrı iman çağrısıdır: "Rab İsa'ya iman et, kurtulursun" (Elç. 16:31; 1.Ko. 15:1-2). Müjde'nin ilk ve temel buyruğu, "kardeşini sev" değildir. Müjde'nin ilk önce talep ettiği şey imandır. Yani bu en temel düzeyde Müjde'ye itaat etmek, iman sahibi olmak demektir.

Bunu 1. Petrus mektubunun üçüncü bölümünde tekrar görebilirsiniz. Mesih'e imanları olmayan kocalar, Söz'e itaatsizlik eden kişiler olarak tarif ediliyorlar. "Ey kadınlar, aynı şekilde kendi kocalarınıza tâbi olun; öyle ki, bazıları Kutsal Söz'e itaat etmezlerse bile, korku içindeki temiz yaşayışınızı görerek, karılarının yaşayışıyla sözsüz kazanılsınlar" (1.Pe. 3:1-2 – Bünyamin Candemir Çevirisi). Söz'e itaat etmemek, onların imanlı olmadıkları anlamına geliyor. Aynı şey 1. Petrus 2:8'de ("Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için") ve 4:17'de de ("Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanlar") dile getiriliyor. Dolayısıyla, Söz'e itaat etmemek Müjde'ye itaat etmemek, yani inanmamak demektir.

Pavlus 2. Selanikliler 1:8 ayetinde aynı şekilde konuştu: "Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak." Bir başka deyişle, Rab İsa'nın Müjdesi iman çağrısında bulunur ve bu insanlar buna itaat etmediler. İnanmadılar. "Gerçeğin bildirisini"[14] reddettiler.

Dolayısıyla Petrus "gerçeğe itaat ile, yapmacık olmayan kardeş sevgisi için canlarınızı paklamış olarak" derken (1.Pe. 1:22), şunu kastetmektedir: "İsa Mesih'in Müjdesi'ne iman sayesinde ruhlarınızı pakladınız ve bu iman, kardeş sevgisine götürüyor." İman, sevgi aracılığıyla işliyor (Gal. 5:6). Sevgi, içten imandan geliyor (1.Ti. 1:5).

[14] Efesliler 1:3: "*Gerçeğin bildirisini*, kurtuluşunuzun *Müjdesi*'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz." Koloseliler 1:5: "Bu umudun haberini *gerçeğin bildirisinden*, size daha önce ulaşan *Müjde*'den aldınız."

İnanmak: Yeniden Doğuşu Dışa Vurmak

Önceki bölümden hatırlarsanız, Yuhanna 3:5 ve Titus 3:5'te yeniden doğuş *pak kılınmayı* (*arındırılmayı*) içerir. Su ve yıkanma tasvirinde bu vardır. İsa şöyle demişti: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez." Ve Pavlus da, "[Tanrı] bizi kurtardı. Bunu ... yeniden doğuş *yıkaması*yla ... yaptı" demişti. Dolayısıyla Petrus, ruhlarımızın gerçeğe itaatle –yani Müjde'ye imanla– *paklanmış* olduğunu ve bu paklanmanın sevgiye *götürdüğünü*, ancak sevgiyle aynı şey olmadığını söylerken, bu paklanmanın yeniden doğuşta gerçekleşen paklanma olduğunu anlıyoruz. Bu, Yuhanna 3:5'te "su" kelimesiyle ve Titus 3:5'te "yıkama" kelimesiyle bahsi geçen paklanmadır. Bu yeni doğuştur.

Bunun anlamı da yıkandığımız yeni doğuşun ve "gerçeğe itaatle" olan paklanmanın, aynı olayın parçası olduğudur. Bu nedenle bizler bütün olarak yeni doğuşa katılıyoruz. Bu *bizim* yeniden doğuşumuz. İsa Mesih'in Müjdesi'ne bizim inanmamızı içeriyor. Bu nedenle yeniden doğuşun benim inanmam olmaksızın gerçekleşmediğini söylüyorum. İnanmamızla birlikte yeniden doğuşu dışa vuruyoruz, yeni yaşamda nefes alıyoruz.

Tanrı'nın Doğdurması Bizim İnanmamıza Sebep Oluyor

Şimdi 23. ayette, Petrus bunu bizzat yeniden doğmak tabiriyle açıklıyor. Ruhu paklamamız (bizim eylemimiz) ve yeniden doğmamız (Tanrı'nın eylemi) arasındaki bağlantıyı görebilmek adına şimdi bu ayetleri bir araya getirelim: "Gerçeğe itaat ile, yapmacık olmayan kardeş sevgisi için canlarınızı

paklamış olarak, temiz yürekten birbirinizi coşkuyla sevin. [Çünkü] çürüyücü tohumdan değil, ama çürüyücü olmayan Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz." Yeniden doğuşta bizim eylemimiz (22. ayet) ve Tanrı'nın eylemi (23. ayet) arasındaki ilişki bir neden-sonuç ilişkisidir. "*Çünkü*…yeniden doğmuş oldunuz."[15] Tanrı'nın eylemi bizim eylemimizin altında yatmaktadır. Müjde'ye itaatle ruhlarımızı paklarız; yani, yeniden doğuşumuzu dışa vururuz ve bunu yapabilir durumdayızdır çünkü Tanrı bizi yeniden doğdurur.

Belirleyici Sebep Tanrı'dır

Bu metinde, Tanrı'nın yeni doğuştaki etkinliğinin bizim yeni doğuştaki etkinliğimizin sebebi olduğuna dair üç ipucu vardır. Yani, O'nun doğdurması bizim inanmamıza sebep olmaktadır.

İlk ipucu basitçe ifadelerin dizilimidir. 22. ayet bir buyruk içerir: "Temiz yürekten birbirinizi coşkuyla sevin." Ve 22. ayet bu sevgi için bir ön koşul içerir: Yüreklerimizi Müjde'ye imanla paklamışızdır. Sonrasında da 23. ayet, son olarak bu her iki ifadenin de bir ön koşulu olarak gelir. Tanrı'nın doğdurmadaki işinden dolayı, yüreğinizi paklayan Müjde'ye inanabilecek ve sonra da birbirinizi sevebilecek durumdasınızdır. Yani bizim inanmamızın ve sevmemizin altında Tanrı'nın doğdurması yatmaktadır. Bu, inanmayı ve sevmeyi mümkün kılar.

[15] Kelimenin tam anlamıyla, bizim paklanmamız ve Tanrı'nın bizi doğdurması arasında ortaç açısından bir ilişki vardır (*anagegennemenoi*, "yeniden doğmuş olarak," 1. Petrus 1:23), ama bağlamsal olarak, bu ortacın bir önceki ifadenin temeli veya sebebi olarak işlev gördüğü açıktır.

Tanrı'nın doğdurmasının bizim inanmamızın sebebi olduğuna dair ikinci ipucu, 23. ayette Tanrı'nın kendi Sözü'nü yeniden doğuşun aracı yapmasıdır: "Çürüyücü tohumdan değil, ama çürüyücü olmayan Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz." Bazıları 23. ayetteki çürüyücü olmayan tohumu Kutsal Ruh olarak görüyorlar ve öyle de olabilir (bkz. 1.Yu. 3:9). Ama ben buradaki "çürüyücü olmayan tohumu" "Tanrı'nın Sözü" olarak almaya daha yakınım. Tohum burada "çürüyücü olmayan" şeklinde tarif ediliyor ve Söz de "diri ve sonsuza dek kalıcı" olarak tarif ediliyor. Bunlar hemen hemen aynı şeylerdir. Dolayısıyla ben çürüyücü olmayan tohumdan doğmuş olmayı, diri ve sonsuza dek kalıcı olan Söz aracılığıyla doğmak olarak görüyorum. 24-25. ayetlerdeki tüm odağın Ruh'ta değil de Söz'de olması da bunu doğruluyor.

Yani burada anlatılmak istenen şey, Tanrı'nın kendi Sözü'nü yeniden doğuştaki kendi aracı hâline getirdiği ve bu Söz'ün yeniden doğuşta çalışma şeklinin de imanı canlandırmakla olduğudur. Pavlus'un Romalılar 10:17'de söylediği şey budur: "İman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur." Dolayısıyla eğer yeni doğuş bizim inanmamızı içeriyorsa, eğer Söz bizim inanmamıza sebep oluyorsa ve 1. Petrus 1:24 de Tanrı'nın bizi "Söz aracılığıyla" yeniden doğdurduğunu söylüyorsa, o hâlde Söz'ün ve bizim inanmamızın ardında Tanrı'nın belirleyici işi vardır. Yakup'un Yakup 1:18'de söylediği şey budur: "Bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu." Bizleri kendi isteği uyarınca yaşama kavuşturdu. Tanrı bizim inanma isteğimizle mecbur kalmadı. Bizim inanma isteğimiz, O'nun isteği sayesinde mümkün oldu.

Bu metinle bağlantılı olarak Tanrı'nın doğdurmasının bizim inanmamızın sebebi olduğuna dair üçüncü ipucu, Petrus'un aynı tabiri Elçilerin İşleri 15'te Yeruşalim'deki toplantıda da kullanma şeklidir. Yalnızca Yahudilerin değil, hem diğer uluslardan olanların hem de Yahudilerin kurtarılmakta olduğunu söyler. Ve bunu söyleme şekli önemlidir: "[Tanrı] onların yüreklerini imanla temizleyerek onlarla bizim aramızda hiçbir ayrım yapmadı" (Elç. 15:9 – Bünyamin Candemir Çevirisi).

Burada Petrus, 1. Petrus 1:22'deki konuşma şekliyle aynı şekilde konuşuyor. Orada şöyle diyordu: "Gerçeğe itaat ile... canlarınızı paklamış olarak..." Yani, "imanla canlarınızı paklamış olarak..." Ama Elçilerin İşleri 15:9'da paklanma ve iman tabirlerini aynı şekilde kullanıyor ancak bu paklamayı imanla Tanrı'nın yaptığını özellikle belirtiyor. "[Tanrı] onların yüreklerini imanla temizleyerek onlarla bizim aramızda hiçbir ayrım yapmadı." Tanrı onların yüreklerini imanla arındırdı. Bu bize yeniden doğuşta, imanımız*ın* hem olmazsa olmaz bir unsur olduğunu hem de Tanrı'nın bizde gerçekleştirdiği arındırmanın temel bir aracı olduğunu göstermektedir. Ama nihai sebep iman değildir. İman kendi kendisinin sebebi değildir. İmanın sebebi Tanrı'dır.

Bunun Bizim İçin Anlamı

Öyleyse bunun bizim için anlamı nedir? Dört anlamı vardır ve hepsini sevinçle alasınız diye dua ediyorum.

1 Bu, kurtulmak için inanmamız gerektiği anlamına gelir. "Rab İsa'ya iman et, kurtulursun" (Elç. 16:31). Yeniden doğuş, imanın yerini almaz; yeniden doğuş imanı kapsar. Yeniden doğuş, imanın doğuşudur.

2 Bu, kendi başımıza bırakıldığımızda inanmayacağımız anlamına gelir. Ölülerin kendi başlarına nefes alacaklarına dair hiçbir umut yoktur.

3 Bu, merhameti zengin, sevgisi büyük ve lütfu egemen olan Tanrı'nın, imanınızın belirleyici sebebi olduğu anlamına gelir.

4 1. Petrus 1:22'ye göre, yeniden doğmuş yüreğin meyvesi sevgidir. Bu da yaşamdaki hiçbir şeyin yeniden doğuşla alakasız olmadığı anlamına gelir; buna ırkçılık, küresel ısınma, kürtaj, çocuklar için sınırlı sağlık hizmetleri, evsizlik, yoksulluk, Irak'taki savaş, beyaz yakalı suçları, insan ticareti, küresel AIDS krizi, artan babasızlık, yüksek faizli ipotek krizlerinin ardındaki açgözlülük, yasadışı yabancıların karşılaştığı tavırlar veya hapisten yeni çıkan Hristiyanların kötü durumu dahildir. Yeniden doğuşun dokunmadığı hiçbir şey yoktur. Ve en önemlisi, Tanrı'nın Egemenliği'ne girer ve sonsuza dek İsa'nın yüzünü görürsünüz.

Bu yüzden, size Mesih adına yalvarıyorum: Rab İsa Mesih'e inanın. O'nu yaşamanızın Kurtarıcısı, Rabbi ve Hazinesi olarak benimseyin. Eğer zaten bir imanlıysanız, Tanrı'nın lütufkâr eli altında kendinizi alçaltın ve Tanrı'nın sonsuz, yenilmez çocuğu olarak kendinizi acıları, özellikle de sonsuz acıları ortadan kaldırmaya adayın. Aramızdaki genç Clarence Thomaslara gerçek ve sevgi arasındaki, yani Müjde'deki yeniden doğuşla Müjde'deki özgürlük arasındaki bağlantıyı görmeleri için yardımcı olun.

Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi. Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı. O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular. Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük.

Yuhanna 1:1-14

9

Anlaşilir İyi Haber Aracilığiyla

Yakın zamanda Vishal Mangalwadi'nin "Bach'tan Cobain'e" dersinin bir kaydını dinliyordum ve bu ders, Vishal'in Must the Sun Set on the West? (Güneş Batı'da Batmalı Mı?) başlığı altında Minnesota Üniversitesi'nde verdiği bir ders serisinin bir parçasıydı. Bu derste, Doğu dinlerinde mantranın kullanımına ilişkin kısaca konuşuyordu. Söylediklerini duyduğumda, şöyle düşündüm: Bu benim bu kitap bölümündeki ana noktalarımdan birini oluşturmamda, yani "söz"ün yeni doğuşu meydana getirmede nasıl işlev gösterdiğini sunmamda oldukça yardımcı olacak.

Şimdi bir mantranın Müjde'den nasıl farklı olduğu üzerinde düşünerek, önceki bölümde 1. Petrus 1:23'e olan odağımızla bu bölümde Yuhanna 1:12-13'e olan odağımız arasında bir bağlantı kurmaya çalışayım. Birçok dini web sitenin mantranın anlamını Yuhanna 1:1'e bağlaması şaşırtıcıdır: "Başlan-

gıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı." Bu web siteleri bununla, gerçekliğin temelde ses olduğunu ve belirli kutsal sesleri, yani mantraları tekrar ederek bizim nihai gerçekliğe erişim sağlayabileceğimizi kastediyorlar.

Sözel Anlamı Olmayan Sözel Sesler

Bir web sitesi mantrayı şöyle açıklıyor: "Anlaşılamayanın anlaşılması için ismi tekrarlıyorsunuz ve görülemeyenin görülmesi için ismi tekrarlıyorsunuz."[16] Bir başka deyişle, bir mantranın çalışma şekli kelimelerin anlamlarının açıklığa kavuşturulması ve kelimelerin anlamlarının gerçekliğe nasıl karşılık geldiğini göstermek değildir. Bundan ziyade, bir mantra sözel anlamı olmayan sözel seslerin bir birleşimidir. Mantranın amacı düşünceleri netleştirmek değil, nihai gerçekliğe daha doğrudan bir erişim bulabilmek için düşüncelerin kaybolmasını sağlamaktır.

Bu noktada nerede durduğunuzu bilmek son derece önemlidir. Tanrı'nın akıl aracılığıyla bizimle nasıl iletişime geçtiği konusunda neye inandığını bilmeyen bazı Hristiyanlar, yönlerini kaybedip Doğu dinlerinin uygulamalarına sapıyorlar ve kendilerini Mesih'ten koparıyor olabileceklerinin hiç farkında olmuyorlar.

İsa Hakkında Anlaşılır Bir Anlatı

1. Petrus 1:23, son bölümde de gördüğümüz üzere, şöyle diyor: "Çürüyücü tohumdan değil, ama çürüyücü olmayan *Tanrı'nın*

[16] www.meditationiseasy.com/mCorner/techniques/Mantra_meditation.htm (Erişim tarihi: 01/05/2008).

diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz." Bu cümle çok ama çok önemlidir. İsa Mesih'in yeni, sonsuz diriliş yaşamına *Tanrı'nın Sözü aracılığıyla* ortak olalım diye yeniden doğduk, yani Kutsal Ruh tarafından İsa Mesih'e bağlandık. Bu mucize, ölümden yaşama bu geçiş, Tanrı Sözü'nün duyulması aracılığıyla gerçekleşir.

Şimdi burada şuna karar vermeniz gerekiyor: Burada Tanrı Sözü'nün bir mantra olarak kullanılmasına mı gönderme var, yoksa Tanrı'nın Sözü'nün İsa'ya ve bu kişinin ve gerçekleşen olayların inanan kişiler için ne anlama geldiğine ilişkin zihnen anlaşılır, gerçek bir tarihsel olaylar anlatısı olarak kullanılmasına mı *gönder*me var? İlahi gerçekliğe –yeniden doğuşta Tanrı'ya– kutsal sesleri mistik bir şekilde tekrar ederek, zihinlerimizin düşünceden uzaklaştırarak ve nihai gerçekliğe doğrudan erişim bularak mı bağlanıyoruz, yoksa ilahi gerçekliğe –çarmıha gerilmiş ve dirilmiş olan İsa Mesih'e– İsa Mesih'in tarih içerisinde bizim için ölüp dirilerek neyi gerçekleştirmiş olduğunun anlatıldığı anlaşılır Tanrı sözlerini duyup bunlara inanarak mı bağlanıyoruz?

1. Petrus 1:23'te "Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla" dedikten sonra, Petrus 25. ayette şöyle diyor: "Size müjdelenmiş olan söz budur." Bir başka deyişle, aracılığıyla yeniden doğduğumuz söz "size müjdelenmiş olan söz"dür. Peki o nedir? O müjde veya iyi haber nedir? Budur:

> Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjde'yi anımsatmak istiyorum. Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz. Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günah-

> larımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. Kefas'a, sonra Onikiler'e göründü. (1.Ko. 15:1-15)

Müjde, Haberdir

Bir başka deyişle, Müjde olaylar hakkında ve bu olayların önemi hakkındaki haberdir. İnsanların gözleriyle görebileceği, elleriyle dokunabileceği, akıllarıyla düşünebileceği ve ağızlarıyla tarif edebileceği, yaşanmış olaylar hakkındaki haberdir. İsa'nın tarih içerisindeki ölümü, O'nun dirilişi ve bu olayların Pavlus'un da söylediği üzere anlamını Kutsal Yazılar'dan alması hakkındaki haberdir: "*Kutsal Yazılar uyarınca* Mesih günahlarımıza karşılık öldü."

Pavlus, 1. Korintliler 15:2'de bu habere inanarak kurtulduğumuzu söylüyor. Ve buna inanıyoruz çünkü bunu işittik ve aklımızla anladık. Pavlus, 1. Korintliler 15:11'de bu başlığı şu sözleriyle sonlandırıyor: "İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur." Romalılar 10:17'de söylediği gibi, "iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur." Ve Galatyalılar 3:2, 5'te şöyle diyor: "Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız? ... Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?"

Bir başka deyişle, "duyduklarımıza iman" bizler "Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla" yeniden doğduğumuz zaman olan şeydir. Müjde –İsa Mesih hakkındaki haber– vaaz edilir, biz onu duyarız ve onun aracılığıyla ye-

niden doğarız. İman var edilir. "Bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu" (Yak. 1:18).

O Şekilde İşlemiyor

Bu gerçek, bu diri ve kalıcı söz, yani Müjde bir mantra değildir. Ve bir mantra gibi de işlemez. Kutsal seslerin tekrarı aracılığıyla işlemez. İşler, çünkü Müjde, İsa'nın ölümünde ve dirilişinde aslında ne olduğuna dair anlaşılır gerçektir ve Tanrı kendi Oğlu'nun yüceltilmesini isterken, bunun bizim Oğul'un gerçekten kim olduğunu ve günahkârları kurtarmak için ne yaptığını bilmemiz ve buna inanmamızla olmasını istemektedir.

1. Petrus 1:23'ten ("Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz") öğrendiğimiz şey, mantrayı destekleyen dünya görüşünün tümüyle sapmış ve hatalı olduğudur. Mantranın kökünde tarih yoktur. İsa Mesih yoktur. Tarihsel anlatının anlaşılırlığı yoktur. Mesih'in vaazından anlam çıkarma konusunda insan aklına düşen sorumluluk yoktur. Ruhun çarmıha gerilmiş ve dirilmiş olan Mesih'in Müjdesi'ni görmesi ve inanması konusundaki görevi yoktur.

İsa takipçilerinin Mesih'i yücelten, Kutsal Kitap'la doymuş, muhakeme yapabilen insanlar olmalarını derinden arzuluyorum. Örneğin, ne yaptığınızı bilmeden gideceğiniz mahallenizdeki yoga dersine kaydolmamanız için dua ediyorum. Mantra ağzımız için neyse, yoga da beden için odur. Her ikisinin kökünde de aynı dünya görüşü vardır. Örneğin Minneapolis YWCA kuruluşunun web sitesine girip "fitness dersleri" kısmına tıkladığımda, yogaya 22 kez gönderme yapıldığını

görüyorum ve bunların arasında Başlangıç Yogası, MS Yoga, Küçükler İçin Yoga, Gençler İçin Dans Ve Yoga ve Herkes İçin Yoga gibi şeyler var.

Bir açıklamaya göre, "mantra yoga" yapan bir kişinin, "aklı ve duyguları aşana dek, bir kelimeyi veya bir ifadeyi tekrar tekrar söylemesi gerekir. Bu süreçte süper bilinç keşfedilir ve kazanılır."[17] Sonrasında yoganın kendisi de şöyle tarif ediliyor:

> Yoga zihin ve beden arasındaki uyuma odaklanır. Yoga, felsefesini Hint metafizik inançlarından alır. Yoga kelimesi Sanskrit dilinden gelir ve birlik veya kaynaşma demektir. Bu felsefenin nihai amacı zihin ve beden arasında bir denge yakalamak ve öz-aydınlanmaya kavuşmaktır. Bu doğrultuda, yaşama karşı sağlıklı, canlı ve dengeli bir yaklaşım geliştirmek amacıyla yoga hareketten, nefesten, beden duruşundan, gevşemeden ve meditasyondan faydalanır.[18]

Siz Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan Sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. Bu Söz, çarmıha gerilmiş ve dirilmiş olan İsa Mesih'in Müjdesi'dir. Başka bir müjdeye kanmayın. Müjde'deki İsa Mesih'in skandal haberini duymak, onu anlamak ve ona inanmak dışında başka hiçbir müjde, Tanrı'ya giden hiçbir yol –hiçbir nihai iyi oluş– yoktur.

[17] http://yoga.iloveindia.com/yoga-types/mantra-yoga.html (Erişim tarihi: 01/05/2008).

[18] http://yoga.iloveindia.com/what-yoga.html (Erişim tarihi: 01/05/2008).

Söz Beden Aldı

Dolayısıyla şimdi Yuhanna 1:1'e gelirken ("Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı"), orada durmayacak, onu bağlamından koparmayacak ve onu bedeni meditasyon, mantra veya yogayla aşmaya çalışan bir dünya görüşünün içerisine yedirmeyeceğiz. Hayır, 14. ayete kadar okuyacak ve sonrasına da bakacağız: "Söz, *insan olup aramızda yaşadı*. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük."

İşte bu yüzden aracılığıyla yeniden doğduğumuz söz bir mantra olamaz. Söz beden aldı, aramızda yaşadı, kusursuz bir yaşam sürdü, bizim yerimize öldü, Tanrı'nın gazabını yüklendi, ölümden dirildi ve şimdi bize *Müjde* denen tarihsel anlatı aracılığıyla ulaşmaktadır. Söz, Tanrı'ydı ve Tanrı'dır. Bir ses değildi. Bir Kişi'ydi. O'na Söz dendi çünkü O, Baba Tanrı'nın tüm varlığının dışavurumunu temsil etmektedir.

Ve Söz beden aldı. Ve O'nun kurtaran işinin hikâyesi –Müjde, Tanrı Sözü– Söz olan İsa Mesih'in bize gelme, bizi yeniden doğdurma ve bizi yenileme şeklidir. Bu sözü duyarız ve lütufla, bu sözü anlarız, bu sözü benimseriz ve bu sözle yeniden doğarız. Ve asla ama asla –mantralarla ya da başka yollarla– zihnimizi bu sözden soyutlamaya çalışmayız. Asla.

İnsandan Değil, Tanrı'dan Doğduk

Kısaca Yuhana 1:11-13'e odaklanalım:

> Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını ver-

> di. Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

Bu metin, üzerinde çokça durduğumuz 1. Petrus 1:22-23 ayetleriyle aynı yapıya sahiptir. 12. ayette, kendilerine Tanrı'nın çocukları olma hakkı verilenlerin, Mesih'i *kabul eden* ve O'nun adına *iman edenler* olduklarını görüyoruz. Dolayısıyla Tanrı'nın çocuğu olmak, inanmakla bağlantılıdır. Nasıl bağlantılı olduğunu –hangisinin hangisine sebep teşkil ettiğini– söylemiyor; sadece bağlantılı olduklarını söylüyor. Eğer Mesih'i kabul ediyorsanız, eğer O'nun adına iman ediyorsanız, Tanrı'nın bir çocuğusunuz. Yani, yeniden doğmuşsunuz ve sonsuza dek Tanrı'nın ailesine aitsiniz. Dolayısıyla Tanrı'nın bir çocuğu hâline gelmek, bizim inanma eylemimizle bağlantılıdır. 1. Petrus 1:22'de olduğu gibidir.

Sonra Yuhanna 1:13'te, yeniden doğmamız bizim inanma eylemimizle değil, Tanrı'nın doğdurma eylemiyle bağlantılıdır: "Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular." 13. ayetteki vurgunun amacı, yeniden doğuş olayının herhangi bir insan faaliyetinden kaynaklanmadığını açıkça göstermektir.

Burada anlam olarak üç olumsuz ifade var: ne kandan (tam şekliyle "kanlardan"), ne beden isteğinden, ne de insan isteğinden (tam şekliyle, bir erkeğin, yani bir kocanın). Bir başka deyişle, burada şu vurgulanıyor: Tanrı'nın ailesinde olmanın kesinlikle –Yahudi ailesi de dahil– hiçbir insan ailesinde olmakla bağlantısı yoktur. İkinci kez doğmak, sizi ilk kez kimin doğurduğuna bağlı değildir.

"Ne kanlardan" demek, iki farklı kandan insanın bir araya gelmesiyle hiçbir bağlantı olmadığı anlamına gelmektedir. Onların birliktelikleri bir Tanrı çocuğu ortaya çıkarmaz. "Ne

beden isteğinden" demek, insanlığın sadece insanlık (beden) olarak bir Tanrı çocuğu üretemeyeceği anlamına gelmektedir. İsa, Yuhanna 3:6'da şöyle der: "Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur." Bedenin üretebileceği sadece bundan ibarettir. Bir Tanrı çocuğu üretemez. "Ne de bir erkeğin isteğinden" demek, hiçbir kocanın, ne kadar kutsal olursa olsun, bir Tanrı çocuğu meydana getiremeyeceği anlamına gelmektedir.

Tüm bunların alternatifi bir insan eylemi değil, bizzat Tanrı'dır. 13. ayet: "Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular." İnsan kanının, insan isteğinin ve insan kocaların üzerinde belirleyici olan, Tanrı'dır. Mesih'i kabul edip adına iman etmiş olanlar Tanrı'dan doğarlar. Yeniden doğanlar onlardır.

Yuhanna 1:12-13'un vurgusu, yeniden doğuşun insanın işi değil, Tanrı'nın işi olduğudur. Peki bizim inanma eylemimizle Tanrı'nın doğdurma eylemi arasındaki ilişkiyi Yuhanna nasıl anlıyor? Tanrı'nın doğdurması mı bizim inanmamıza sebep oluyor, yoksa bizim inanmamız mı O'nun doğdurmasına sebep oluyor? Yeniden doğuş mu imanı meydana getiriyor, yoksa iman mı yeniden doğuşu meydana getiriyor? Eğer elimizde sadece bu ayetler olsa, vurgulanacak şey şu olurdu: bedenin isteğinden değil, Tanrı'dan. Yani, yeniden doğuştaki belirleyici unsur insanın inanması değil, Tanrı'nın doğdurması olarak karşımıza çıkardı.

Bizim İnanmamıza Tanrı'nın Doğdurması Sebep Olur

Ancak Yuhanna'nın, yeniden doğuşta bizim imanımızın ve Tanrı'nın işinin nasıl ilişkili olduğu konusunda ne öğrettiğine

dair elimizde bulunan tek ayetler bunlar değildir. Yuhanna bize 1. Yuhanna 5:1'de yalın biçimde anlatıyor. İman ve yeniden doğuş arasındaki ilişki üzerine Yeni Antlaşma'daki en net metin budur. 1. Yuhanna 5:1'i okurken, yüklemlere dikkat edin: "İsa'nın Mesih olduğuna *inanan* herkes *Tanrı'dan doğmuştur*. John Stott bu ayetle ilgili şunları söylüyor ve ona tamamen katılıyorum:

> Burada geniş zaman (inanan) ve geçmiş zaman (doğmuştur) birleşimi önemlidir. Açıkça gösteriyor ki, inanmak yeniden doğuşun sebebi değil, sonucudur. Bizim mevcut olan, şu anda devam eden inanma durumumuz neticedir ve dolayısıyla da Tanrı'nın çocukları olduğumuz ve çocukları olarak kaldığımız geçmiş yeniden doğuş deneyimimizin kanıtıdır.[19]

Bu son iki bölümün özeti şudur: Tanrı'nın yeniden doğuşu meydana getirmedeki eylemi, bir zamanlar ruhsal ölülüğün ve imansızlığın olduğu yerde, bir *imanlının* meydana getirilmesidir. Yeniden doğuşun Tanrı'nın bir imanlıyı yarat*ışı* olmasının sebebi, bu yeni yaratılışın *Tanrı'nın Sözü aracılığıyla*, yani Müjde aracılığıyla olmasıdır (1.Pe. 1:23; Yak. 1:18). Ruh'un gücüyle İsa Mesih'in Müjdesi, bir zamanlar körlüğün ve imansızlığın olduğu yerde, ruhsal anlayış ve iman yaratır.[20] Bunu, İsa Mesih'in yüceliğini açıklayan tarihsel olayların –çarmıh ve dirilişin– bir anlatısı olarak yapar (2.Ko. 4:4-6). Bu anlatı,

[19] John Stott, *The Letters of John* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1988), 175.

[20] İmanın Tanrı'nın bir armağanı olması üzerine daha fazlası için bkz. 2.Ti. 2:25-26; Ef. 2:8; Flp. 1:29; Elç. 5:31; 13:48; 16:14; 18:27.

yeniden doğuşu meydana getiren ve imanı canlandıran Tanrı gücüdür (Rom. 1:16).

Dolayısıyla, yeniden doğuş bir mantra aracılığıyla veya ona benzer herhangi bir şeyle gelmez. Tanrı tarafından verilir ve tarihsel İsa Mesih kişisini aklımız başımızda, bilinçli bir şekilde yaşamımızın Kurtarıcısı, Rabbi ve Hazinesi olarak benimsemeyle gelir. Ve bu sayede size şu şekilde seslenebilirim ve sesleniyorum: O'na Müjde'de bakın. O'na, O'nun yaşamını, ölümünü, dirilişini ve bunların sizin için anlamını anlatan hikâyede bakın. O'nun yüceliğini ve gerçeğini görün. O'nu kabul edin ve adına iman edin. Ve Tanrı'nın bir çocuğu olacaksınız.

Dördüncü Kısım

Yeniden Doğuşun Sonuçları Nelerdir?

İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever. Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır. İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?

1. Yuhanna 5:1-5

10

Dünyayı Yener

Şimdi *Ne?*, *Neden?* ve *Nasıl?* sorularından çıkarak yeniden doğuşun sonuçlarına veya kanıtlarına geçiyoruz. Yeniden doğuşun nereye götürdüğü sorusunu soruyoruz. Yeniden doğuş yaşamlarımızda ne meyveler verir? *Yaşamınızda Tanrı'nın sizi yeniden doğdurmuş olduğunu gösteren işaretler nelerdir?*

Şimdi yeniden doğuşun sonuçlarına odaklanmak için, Kutsal Kitap'ın neredeyse tümüyle bu soruyu cevaplamaya adanmış olan kitabına, yani Yuhanna'nın Birinci Mektubu'na dönüyoruz. Kütüphanemde Yuhanna'nın Birinci Mektubu üzerine Robert Law tarafından yazılmış neredeyse 100 yaşında bir yorum kitabı var ve ismi *The Tests of Life*[21] (Yaşam Sınamaları). İyi bir isim. Bu isim, Yuhanna'nın bu mektubu kiliseye, ruhsal yaşama sahip olup olmadığımızı, yani yeniden

[21] Robert Law, *The Tests of Life: A Study of the First Epistle of John* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, orj. 1909).

doğmuş olup olmadığımızı anlama yolunda sınamalar veya ölçütler sağlamak amacıyla yazdığı anlamına geliyor.

Sizi 1. Yuhanna'yı kendi başınıza baştan sona okumaya teşvik etmek için, 1. Yuhanna'nın sizin yeniden doğmuş olup olmadığınızı bilmenize yardımcı olacağını söyleyerek ne kastettiğimi genel olarak ifade edeyim. Bu bölüm, 1. Yuhanna'ya genel bir bakış sunmaktadır ve kısaca 1. Yuhanna 5:3-4 ayetlerine odaklanmaktadır. 1. Yuhanna kitabının geneli itibarıyla bende yaptığı etki oldukça önemli oldu. Ve umuyorum sizin için de olur.

Yuhanna Bu Mektubu Neden Yazdı?

İlk olarak, Yuhanna bu mektubu neden yazdı? Yazma sebebini birkaç farklı şekilde açıklıyor. Bunları sunuluş sıralarına göre ele alalım.

> 1. Yuhanna 1:4: "Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz." Yuhanna bir Hristiyan Hedonist olmaktan utanmıyor.[22] Onların güvencesinin sevinci, Yuhanna'nın sevinci olacaktır. Ve Yuhanna bunu istemektedir. Bu tür sevinci istemek iyidir.
>
> 1. Yuhanna 2:1: "Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, doğru olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur." Yuhanna yazdığı kitabın, onla-

[22] Hristiyan hedonizmi Tanrı'nın değerinin, O'nda en derin tatmini bulan ruhta çok daha fazla ışıldadığını öğretmektedir. Hristiyan Hedonizmi, benim anlayış açımdan, en dolu şekliyle şu kitapta geliştirilmiştir: John Piper, *Desiring God: Meditations of the Christian Hedonist*, 3. bs. (Sisters, Ore.: Multnomah, 2003).

ra günahı yenme yolunda yeni bir güç vereceğini umut ediyor. Ve onlara günahı yenmede yardımcı olma yönteminin bir kısmı da, bu yoldaki başarısızlıkların sonsuz yaşamınız açısından kesinlikle ölüm teşkil etmeyeceği güvencesini onlara vermektir.

1. Yuhanna 2:12-13: "Yavrularım, size yazıyorum çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı. Babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum çünkü kötü olanı yendiniz." Bir başka deyişle, Yuhanna burada yazdığı kişilerin gerçek imanlılar olduğu konusunda umutla doludur. Onlar bağışlanmışlardır. Tanrı'yı tanımaktadırlar. Kötü olan üzerinde zafer kazanmışlardır.

1. Yuhanna 2:21: "Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum." Bu mektubun amacı sizin Hristiyan yaşamına giriş yapmanızı sağlamak değil, sizi o yaşamda kuvvetlendirmektir.

1. Yuhanna 2:26: "Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum." Yuhanna burada sahte öğretiler konusunda endişelidir. Bu mektupla amaçlanan, onları saptırabilecek sahte öğretilerden onları korumaktır. Bir başka deyişle, yeniden doğmuş olduğumuz gerçeği artık uyarılara ihtiyaç duymadığımız anlamına gelmez.

1. Yuhanna 5:13: "Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesi-

> niz diye bunları yazdım." Bu mektuba hâkim olan nokta budur. Bu mektupta yer alan şeylerin çoğu, yaşam sınamaları sunmak içindir: "...sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım." Yani, yeniden doğduğunuzu bilebilesiniz diye yazdım.

1. Yuhanna'nın yazılmasının tüm sebeplerini özetleyecek olursak: *Sizlere yazıyorum çünkü sizler gerçek inananlarsınız ama aranızda aldatıcılar var ve sizlerin Tanrı'nın yeniden doğmuş çocukları olarak, sahip olduğunuz sonsuz yaşam konusunda kaya kadar sağlam bir güvene sahip olmanızı istiyorum; öyle ki, günahın peşinde sürüklenmeyin. Ve eğer bu mektup bu etkiyi doğurursa, sevincim tamamlanmış olacak.* Dolayısıyla Yuhanna'nın yazma sebebinin kalbinde, onların yeniden doğduklarını, şimdi ruhsal yaşama, yani sonsuz yaşama sahip olduklarını bilmelerine yardımcı olma arzusu vardır.

Yeniden Doğuşun On Bir Kanıtı

1. Yuhanna 5:3-4'e odaklanmadan önce, bir genel bakışa daha yönelelim. Yuhanna bir kişinin yeniden doğmuş olmasına ilişkin en az on bir kanıt sunuyor. Muhtemelen sonunda bunların hepsini iman ve sevgi kategorilerine toplayabiliriz. Ama şimdilik bunları Yuhanna'nın söylediği şekliyle ortaya koyacağız. Aşağıdaki her ayette yeniden doğuş tabiri geçmiyor. Ama birazcık düşünürseniz, tabir olarak geçmese dahi, aynı gerçekliğin orada olduğu açıkça görülecektir. Bu ayetler şunlardır:

1. *Tanrı'dan doğmuş olanlar O'nun buyruklarını yerine getirirler.*

1. Yuhanna 2:3-4: "Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz. 'O'nu tanıyorum' deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur."

1. Yuhanna 3:24: "Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar."

2. *Tanrı'dan doğmuş olanlar Mesih'in yürüdüğü yolda yürürler.*

1. Yuhanna 2:5-6: "Tanrı'da olduğumuzu bununla anlarız. 'Tanrı'da yaşıyorum' diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir."

3. *Tanrı'dan doğmuş olanlar başkalarından nefret etmezler, onları severler.*

1. Yuhanna 2:9: "Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır."

1. Yuhanna 3:14: "Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümde kalır."

1. Yuhanna 4:7-8: "Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir."

1. Yuhanna 4:20: "'Tanrı'yı seviyorum' deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır."

4. *Tanrı'dan doğmuş olanlar dünyayı sevmezler.*

1. Yuhanna 2:15: "Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur."

5. *Tanrı'dan doğmuş olanlar Oğul'u açıkça kabul ederler ve O'nu benimserler.*

1. Yuhanna 2:23: "Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur; Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır."

1. Yuhanna 4:15: "Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar."

1. Yuhanna 5:12: "Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur."

6. *Tanrı'dan doğmuş olanlar doğruluk sergilerler.*

1. Yuhanna 2:29: "O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz."

7. *Tanrı'dan doğmuş olanlar günahı alışkanlık hâline getirmezler.*

1. Yuhanna 3:6: "Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır."

1. Yuhanna 3:9-10: "Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen

kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir."

1. Yuhanna 5:18: "Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz."

8. *Tanrı'dan doğmuş olanlar Tanrı'nın Ruhu'na sahiptirler.*

1. Yuhanna 3:24: "İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz."

1. Yuhanna 4:13: "Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhu'ndan vermiş olmasından anlıyoruz."

9. *Tanrı'dan doğmuş olanlar elçisel Söz'e itaatle kulak verirler.*

1. Yuhanna 4:6: "Bizse Tanrı'danız; Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçeğin Ruhu'yla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz."

10. *Tanrı'dan doğmuş olanlar İsa'nın Mesih olduğuna inanırlar.*

1. Yuhanna 5:1: "İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever."

11. *Tanrı'dan doğmuş olanlar dünyayı yenerler.*

1. Yuhanna 5:4: "Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır."

Kusursuzluk Yok, Çekilme Yok

Tüm bu "yaşam sınamaları"ndan doğan hatalı bir sonuç, Yuhanna'nın sanki şunu söylüyor olduğunu düşünüp kendimizi boğmak olurdu: "Eğer yeniden doğmuşsanız, kusursuzsunuzdur. Eğer yeniden doğmuşsanız, asla günah işlemezsiniz. Hristiyan yaşamında hiçbir mağlubiyet yoktur. Yalnızca galibiyet vardır." Bu sonuç, bu mektubu ciddi şekilde yanlış okumak olurdu.

Aklımızda bu sınamalardan doğabilecek diğer bir hatalı sonuç, kurtuluşumuzu kaybedebileceğimizi düşünmektir. Bir süreliğine yeniden doğmuş olabileceğimizi, sonra bu sınamalarda başarısız olmaya başlayabileceğimizi, ölebileceğimizi ve yeniden doğuşta sahip olduğumuz ruhsal yaşamı kaybedebileceğimizi düşünebiliriz. Bu da diğer bir ciddi hata olurdu.

Yuhanna kendi sözlerinin hatalı biçimde bu iki yöne çekilebileceğinin oldukça farkındadır. Bu nedenle Yeni Antlaşma'daki diğer her yazar gibi durumun böyle olmadığı konusunda nettir: Hristiyanlar günahsız değildirler ve yeniden doğmuş insanlar yeniden doğuşu kaybedip mahvolamazlar.

1. Yuhanna 1:8-10'da şöyle diyor: "Günahımız yok[tur] [geniş zaman] dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek [geniş zaman], güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır. Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz." Yani Yuhanna "ışıkta yürümenin" (1:7) kusursuzca yaşamak olmadığını anlamamız için elinden geleni yapıyor. Işıkta yürümenin anlamı şudur: Tökezlediğiniz zaman, Mesih'in ışığı sizin bu tökezleyişinizi günah olarak görmenizi,

ondan nefret etmenizi, onu itiraf etmenizi, affa kavuşmanızı ve Mesih'e yönelmenizi sağlar.

Ve Yuhanna bu "yaşam sınamaları"na bakıp yeniden doğuşumuzu kaybedebileceğimizi, kavuştuğumuz yaşamı kaybedebileceğimizi ve mahvolabileceğimizi düşünmememiz için oldukça özen gösteriyor. 1. Yuhanna 2:19, bir kişi kiliseyi bıraktığı zaman ne olduğunu farklı bir şekilde anlayabileceğimizi gösteren en net ifadelerden biridir. Şöyle der: "Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı."

Burada Yuhanna'nın bizi yanlış anlamalardan korumak için söylediği üç şeye dikkat edin: 1) Yeniden doğmuş gibi görünen ve imanı terk edenler asla yeniden doğmamışlardı – asla bizden değildiler. "Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler." Bir başka deyişle, yapılan açıklamada onların yeniden doğuşlarını kaybettiği söylenmiyor. Ona asla sahip olmadıkları söyleniyor. 2) Gerçekten yeniden doğmuş ("bizden") olanlar, imanda sona dek dayanacaklardır. 19. ayet: "Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı." İmanda dayanma, yeniden doğuşu sebebi değildir. Yeniden doğuş, imanda dayanmanın sebebidir ve imanda dayanma, yeniden doğuşun kanıtıdır. 3) Tanrı genellikle kilisede kimlerin sahte Hristiyanlar olduklarını, onların sonunda gerçeği ve Tanrı halkını reddetmeleriyle ortaya çıkarır. 19. ayet: "Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı." Ortaya çıktı. Bugün de kimlerin "bizden" olduğu ortaya çıkmaktadır.

Hatırlarsanız, 1. Yuhanna 4:6'daki yaşam sınamalarından biri, Tanrı'yı gerçekten tanıyan kişilerin, elçisel Söz'e kulak verdikleriydi. Tanrı'yı gerçekten tanıyanlar Söz'ü severler

ve ona bağlı kalırlar. "Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez." Bu insanlarsa bir süreliğine dinlediler. Söz'ün tohumu filiz verdi ve hatta belki de sevinçle alındı (Lu. 8:13) ve sanki yeniden doğmuşlar gibi göründü. Ama sonrasında çetin zamanlar geldi ve yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri gelip onları süpürdü ve asla yeniden doğmamış olduklarını gösterdiler.

1. Yuhanna 5:3-4 Ayetlerindeki Üç Halkalı Zincir

Şimdi kısaca 1. Yuhanna 5:3-4'e bakalım ve bir sonraki bölümde daha kapsamlı şekilde yapacağımız incelemelerin temelini atalım. Buradaki düşüncelerin birbirlerine nasıl uyduklarına dikkat edin. Üç halkalı bir düşünce zinciri görüyoruz: "[Birinci Halka] Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. [İkinci Halka] Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. [Üçüncü Halka] Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır."

Birinci Halka: Tanrı'ya duyulan sevgi, külfetsiz şekilde hareket eden bir ruhla O'nun buyruklarına itaat ederek kendini gösterir. 3. ayet: "Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir." Tanrı'ya duyulan sevginin işareti istekli, sevinç dolu itaattir, isteksizce itaat değildir.

İkinci Halka: İsteksizlik içermeyen bu itaatin temeli, yeniden doğuşun dünyayı yenecek gücüdür. 4. ayet: "Çünkü [önceki ifadenin temeline işaret ediyor!] Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener." Tanrı'ya olan sevgimiz, O'na özgürce ve sevinçle itaat eder çünkü yeniden doğuşta, dünyanın bü-

yüsü bozulur ve gücünü kaybeder. Dünya yeniden doğuştan ötürü güçlü çekimini kaybettiğinde, Tanrı ve O'nun kutsal isteği çekici hâle gelir. Külfet olmaz. Bu nasıl olur?

Üçüncü Halka: Günahın büyüsünü bozan ve Tanrı'nın isteğini külfetli değil, güzel yapan bu –dünyayı yenen– güç bizim imanımızdır. 4. ayet: "Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır."

Müjde, Yeniden Doğuş, İman ve Sevinçle İtaat

Yani düşünce zinciri şu şekilde ilerliyor: Bizim diri ve sonsuza dek kalıcı olan Söz'le, yani Müjde'yle temas ettirilmemizle yeniden doğuş gerçekleşir. Bu yeniden doğuşun ilk sonucu, bizim Tanrı'yı, Oğlu'nu, O'nun işini ve O'nun isteğini üstün güzellikte ve değerde görmemiz ve kabul etmemizdir. İman budur. Bu iman dünyayı yener, yani dünyanın bizim üstün hazinemiz olmak üzere üstümüzde sahip olduğu tutsak edici gücü yener.

İman, dünyanın cazibesinin tutsak edici büyüsünü bozar. Bu şekilde, iman bizi özgürlük ve sevinçle itaate götürür. Tanrı ve O'nun kutsal isteği külfetli değil, güzel görünür. Yeniden doğuş, at gözlüklerini kaldırmıştır. Etrafımızdaki şeyleri oldukları gibi görürüz. Sevinçle itaat etmekte özgürüzdür.

Tanrı sizin yaşamınızda dünyanın ayartıcı gücünü yenerek sizin ruhsal gerçekliğinizi –yeni doğuşunuzu– kuvvetlendirsin. "Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır."

İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever. Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır. İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?

1. Yuhanna 5:1-5

11

Sırasıyla Yeniden Doğuş, İman ve Sevgi

Bu bölümde, son derece önemli olan ve bir önceki bölümde ele almaya başladığımız metne, yani 1. Yuhanna 5:1-5 ayetlerine bakıyoruz. Çok daha fazlası var. Buradaki amaçlarımdan biri, size bizim başkalarını kusurlu şekilde sevme yetimizin aslında bizim Mesih'te onları halihazırda kusursuz şekilde sevmemiz olduğunu göstermektir. Bir başka deyişle, şunu kendiniz görmenizi istiyorum: Sevmeniz gereken şekilde sevmekte başarısız olsanız da, Mesih'in kusursuzluğu Tanrı'nın önünde bu başarısızlı*ğın* yerine durmaktadır. Ve Mesih'le birliğe kavuşma yolunun insan sevgisi değil, Mesih'e iman olduğunu görmenizi istiyorum. Bu nedenle, önce iman gelmeli, sevginin kökü olmalı ve sevgiden farklı olmalıdır. Aksi takdirde, sevgi mahvolur.

Eğer sevgiye bu şekilde varmazsanız, başarısızlıklarınız muhtemelen sizi suçluluk ve umutsuzlukla kahreder. Eğer bu

olursa, ya canhıraş yasacılığa ya da kaderci ahlaksızlığa kapı açarsınız.

Önceki bölümün sonunda kaldığımız yerden, 1. Yuhanna 5:3-4'teki düşünce zinciriyle başlayalım. Buradan başlıyor olmamızın sebebi, yeniden doğuşun, Mesih'e imanın ve insan sevgisinin birbirleriyle nasıl bağlantılı olduklarını görmektir. Ve fark yaratacak olan şey benim bu konuda inandıklarımı okuyup okumamanız değil, bunu Tanrı Sözü'nde kendiniz görüp görmediğinizdir. Sunuşumu bu düşünce zinciri yönlendirecektir.

İlk Halka: Başkalarını Sevmek

3. ayet şöyle diyor: "Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir." Bazen insanlar buyrukları yerine getirmeyi Tanrı'yı sevmekle eş tutuyorlar. Çoğunlukla Yuhanna 14:15'i dile getiriyorlar: "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz." Ama bu metin açıkça Mesih'i sevmekle O'nun buyruklarına yerine getirmeyi birbirinden ayırıyor. Eğer beni seviyorsanız –bu bir şey– o hâlde buyruklarımı yerine getirirsiniz – bu da başka bir şey. Birini diğerine götürüyor. Eğer birine sahipseniz, diğerini de yaparsınız. Sevgi ve buyrukları yerine getirme aynı şey değildir.

İsa'yı sevmenin veya Tanrı'yı sevmenin, O'nun buyruklarını yerine getirmeyi içerdiğini söylemekte yanlış bir şey yoktur. Ama hepsi bu değildir. Bu yüzden Yuhanna, 1. Yuhanna 5:3'te "O'nun buyrukları da ağır değildir" diyor. Tanrı'yı sevmek sadece dışsal itaat değildir; Tanrı'ya karşı, O'nun buyruklarını külfet olarak görmeyen bir yüreğe sahip olmaktır.

Ve eğer buyruklar külfet değilse, nedir? Arzu edilir şeylerdir. Tüm yüreğinizle yapmayı arzu ettiğiniz şey, yapılması külfetli bir şey değildir. Mezmur yazarını dinleyin. Mezmurlar 40:8: "Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben; yasan yüreğimin derinliğindedir." Mezmurlar 119:24: "Öğütlerin benim zevkimdir, bana akıl verirler." Mezmurlar 119:92: "Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, çektiğim acılardan yok olurdum." Tanrı'yı sevmek, O'nun isteğinin bizim zevkimiz olacağı ve külfet olmayacağı kadar bir çaba ve içtenlikle O'na hayran olmak ve değer vermektir.

Hangi Buyruklar?

1. Yuhanna 5:3-4'ün bir sonraki halkasına geçmeden önce, Yuhanna'nın Tanrı'ya olan sevginin bir dışavurumu olarak O'nun buyruklarını yerine getirmemizden bahsederken hangi buyrukları düşündüğünü bildiğimizden emin olalım. 4:20'deki düşünce trenini takip edersek bu oldukça barizdir. Yuhanna, 1. Yuhanna 4:20'de şöyle der: "'Tanrı'yı seviyorum' deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez." Görülüyor ki, burada Yuhanna'nın aklında, Tanrı'ya göstermemiz gereken ilk itaat başkalarını, özellikle diğer imanlıları sevmektir.

Yuhanna, 1. Yuhanna 5:1'de bu nokta üzerinde durur: "İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever." İşte yine görüyoruz: Tanrı'yı sevdiğinizin işareti başkalarını, özellikle diğer imanlıları sevmenizdir. Sonra 2. ayet bunu tersine çevirir ve Tanrı'yı sevmenin, O'nun çocuklarını sevdiğinizin işareti olduğunu söyler: "Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız." Bence buradaki

amaç, bizi sevginin ne olduğuna ilişkin yüzeysel, duygusal yorumlamalardan, Tanrı'yı ve buyruklarını hesaba katmayan yorumlamalardan korumaktır. Yuhanna şöyle diyor: Bunu yapmayın. Eğer Tanrı'yı sevmiyorsanız, kimseyi sevmiyorsunuz. Sevdiğinizi düşünüyor olabilirsiniz. Ama Yuhanna 2. ayette şöyle der: "Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız."

Eğer Tanrı'yı sevmiyorsanız, hiç kimseye nihai bir iyilik yapamazsınız. Onlar mahva giderken, onları besleyebilir, giydirebilir, kalacak yer sunabilir ve rahat tutabilirsiniz. Ama Tanrı'nın aklında, tek başına bunlar sevgi değildir. Sevgi besler, giydirir ve kalacak yer sunar – ve de başkalarına Mesih'te Tanrı'yı tanımaları ve sevmeleri konusunda yardımcı olmayı da içeren buyrukları yerine getirir. Ama Tanrı'yı sevmiyorsanız, bunu yapamazsınız. Dolayısıyla eğer Tanrı'yı sevmiyorsan*ız*, sonsuzlukta önem arz edecek şekilde insanları sevemezsiniz.

İşte cevabımız burada: Yuhanna, "Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir" derken, temelde başkalarını sevmek, özellikle diğer imanlıları sevmek ve onları sonsuzlukta önem arz edecek şekilde sevmekle özetlenen buyrukları kastetmektedir. Dolayısıyla 3. ayeti kendi cümlelerimizle şöyle ifade edebiliriz: "Tanrı'yı sevmek, başkalarını, özellikle de O'nun çocuklarını sevmek demektir ve bu fedakâr, Mesih benzeri sevgi yaşamı, ağır değildir. Bu, Baba'ya olan sevgimizin bir dışavurumu olarak yapmayı en derinden arzu ettiğimiz şeydir."

İkinci Halka: Yeniden Doğuş

Şimdi, 1. Yuhanna 5:3-4'teki düşünce zincirinin ikinci halkası, 4. ayetin ilk kısmıdır: "Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener." Baştaki *çünkü* kelimesine dikkat edin. Yuhanna, Tanrı'yı O'nun buyruklarını yerine getirerek –yani diğer insanları severek– sevmenin *neden* ağır olmadığını açıklayacağını söylüyor. 4. ayette, bu külfet değildir çünkü "Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener" diyor. Peki bu nasıl bir argüman oluyor?

Tanrı'yı ve başkalarını sevebilecek durumdayız çünkü yeniden doğuşta dünyayı yendik. "Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener." Bunun anlamı dünyada, bizi Tanrı'yı ve birbirimizi sevmekten alıkoymak üzere çalışan güçler olduğudur. Ve yeniden doğuşta bu güçler yenilmiştir.

Bu güçler nedir? Bu mektupta bulunacak en net cevap için 1. Yuhanna 2:15-17 ayetlerine bakalım:

> Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur– Baba'dan değil, dünyadandır. Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar.

Dünyada yenilmesi gereken güçler bunlardır (16. ayet): "Benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur." Bu sahip olmadığımız şeylerden kaynaklanan tutku ve sahip olduğumuz şeylerden kaynaklanan gurur olarak özetlenebilir. Biz istediğimiz şeye sahip *olmadığımızda*, dünya bizi açgözlülükle yozlaştırır.

Ve istediğimiz şeye sahip *olduğumuzda*, dünya bizi gurla yozlaştırır.

Bizi Tanrı'yı ve birbirimizi sevmekten alıkoyan şey budur. Eşyaları (maddiyatı) severiz. Ve bizde yoksa, aşeririz. Ve bizde varsa da, sürekli onun hakkında konuşmak isteriz ve onunla zaman harcarız. Peki Tanrı tüm bunlarda nerededir? Olsa olsa, orada bir yerlerde bizim kozmik Şeker Babamız* olarak vardır. O'na sahip olduğumuz eşyalar için şükür bile edebiliriz. Ama öyle bir şükran türü vardır ki, bizim tanrımızın aslında şükrettiğimiz hediyeyi Sağlayan değil, hediyenin kendisi olduğunu gösterir.

Tanrı'yı sevmememizin ve insanları sevmeyi külfetli bulmamızın temel sebebi, aşerdiğimiz şeylerin dünyaya ait şeyler olmasıdır. Bunlar iyi şeyler olabilirler. Kötü şeyler olabilirler. Maddi şeyler olabilirler. İlişkisel şeyler olabilir. Hangi biçimde olursa olsun, bunlar Tanrı değildir. Ve bunları Tanrı'dan daha çok arzuluyorsak, bunlar putlardır. Tanrı sevgisinin ve insan sevgisinin önüne bunlar geçer. Dünyanın evrensel sorunu budur. Peki çözüm nedir?

Yuhanna'nın cevabı 1. Yuhanna 5:3-4'te bulunuyor. Tanrı'yı sevmenin ve insanları sevmenin külfetli olmayışının sebebinin (3. ayet) bizim yeniden doğmuş olmamız ve bu yeni doğuşun dünyayı yenmesi olduğunu söylüyor: ""Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener." Şimdi bunun anlamını görebiliriz. Bunun anlamı, yeniden doğuşun dünyaya duyulan o aşermelerin kökünü kazıdığıdır. Dünyayı yenmek, bedenin tutkularının, gözün tutkularının ve maddiyatın verdi-

* *Ç. N.* Yazarın burada kullandığı *sugar daddy* tabiri, kendinden oldukça genç olan kadınlarla arkadaşlık eden ve onlara bolca para ve hediyeler yağdıran yaşlı zengin erkek anlamına gelir.

ği gururun bize artık hükmetmediği anlamına gelir. Güçleri kırılmıştır.

Üçüncü Halka: İsa'ya İman

Bu nasıl çalışır? Bize bunu 4. ayetin son kısmı (zincirdeki üçüncü halka) anlatıyor: "Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır." Yeniden doğuşun bedenin tutkularını, gözün tutkularını ve maddiyatın verdiği gururu yenmesinin sebebi, iman yaratmasıdır.

Yeniden doğuşta Tanrı'nın en doğrudan ve belirleyici olan işi, yarattığı yeniden doğuşun İsa'nın her şeyin üzerindeki üstün değeri görmesidir (2.Ko. 4:4, 6). Ve hiçbir zaman aşımı olmadan, İsa'yı sahip olduğu tüm değerle bu şekilde ruhsal olarak görmek, İsa'yı olduğu gibi, Hazine olarak benimsememizle sonuçlanır. İman budur: Gözlerimiz O'nun gerçeğini, güzelliğini ve değerini görmek üzere açılmış olduğundan, İsa'yı olduğu gibi benimsemektir.

İman bu yüzden dünyayı yener. Dünya bizi tutkularının gücüyle esaret altında tutuyordu. Ama şimdi yeniden doğuşla, gözlerimiz İsa'nın üstün çekimini görmek üzere açılmıştır. İsa bedenin tutkularından, gözün tutkularından ve bizi açgözlülük ve kibirle boğan zenginliklerden daha iyidir (Mar. 4:19).

Sıralama: Yeniden Doğuş, İman, Sevgi

Artık yeniden doğuş, Mesih'e iman ve insanları sevmek arasındaki ilişkiyle ilgili esas sorumuzu cevaplayabilecek durumdayız. Söyleyebileceklerimizi ve bunun neden bu kadar önemli olduğunu şöyle ifade edeyim.

İlk olarak, yeniden doğuşun imanın sebebi olduğunu söyleyebiliriz. 1. Yuhanna 5:1'de bu açıktır: "İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever." Tanrı'dan doğmuş olmak, inanmamızla sonuçlanır. İnanmamız, Tanrı'nın doğdurmasının doğrudan kanıtıdır.

İkinci olarak, insanları sevmenin bu imanın meyvesi olduğunu söyleyebiliriz. Yuhanna 4. ayette bu şekilde tartışıyor: Dünyaya karşı zafer kazandıran –yani başkalarının sevmenin önündeki engelleri aşan– imanımızdır.

Öyleyse, nedensellik sırasıyla, 1) yeniden doğuş, 2) İsa'ya iman ve 3) külfet hissetmeden Tanrı'nın buyruklarını, yani başkalarını sevmeyi yerine getirmek. Tanrı yeniden doğuşa neden olur. Yeniden doğuş, Mesih'i olduğu gibi görüp O'nu benimseyen yeni yaşamın yaratılmasıdır ve bu benimseyiş, bu dünyanın aşermelerinin kökünü kazır ve sevmemiz (sevgiye sahip olmamız) için bizi özgür kılar.

Şimdi bu sıra neden bu kadar önemlidir?

Önemlidir çünkü bizi kurtaran iman ve insan sevgisini birbirine karıştırmaktan korur. Günümüzde Mesih'e imanla insan sevgisini bir tutan bazı insanlar var. İmanın aslında sadakat anlamına geldiğini ve sadakatin insanları sevmeyi kapsadığını söylüyorlar ve böylece Mesih'e imanla insan sevgisini birbirinden ayırt etmenin yolu kalmıyor.

İman ve Sevgi: Ayrılmaz Ama Ayırt Edilebilir

Ama Mesih'e iman ve insan sevgisini bir tutmak ölümcül bir hatadır. Nedenini söylemeye çalışacağım. Mesih'e iman ve in-

san sevgisi *ayrılmaz* şeylerdir. Ama birbirinden ayırt edilemez şeyler değildir. Öyle ayrılmazlardır ki, Yuhanna tüm Tanrı buyruklarını şu iki şeyle özetler: iman ve sevgi. 1. Yuhanna 3:23: "O'nun buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına *inanmamız* ve İsa'nın buyurduğu gibi ["buyruğu", tekil] birbirimizi *sevmemiz*dir." Yuhanna'nın mektubundaki tüm yaşam sınamalarının özeti budur. İsa'ya inanın ve birbirinizi sevin.

Ancak nedensellik sırası çok önemlidir. Çok önemli olmasının sebebi şudur: Gün gelecek, sevmeniz gerektiği gibi sevmeyeceksiniz. Sevginin yeniden doğuşun bir işareti olduğunu bildiğiniz için yüreğiniz sizi mahkûm ettiğinde o zaman ne yapacaksınız? O zaman sonsuz güvence savaşında nasıl savaşacaksınız?

Doğru Olan İsa

O anda umudunuz için savaşmanın çok önemli bir yolu şudur ve bu, Mesih'e imanla insan sevgisini birbirinden net bir şekilde ayırt etmeye bağlıdır: 1. Yuhanna 2:1'e gidin ve okuyun – "Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse [yani başkalarını gerektiği gibi sevemezse], doğru olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur." Yuhanna başarısız olduğunuzda bile –günah işlediğinizde, gerektiği gibi sevmediğinizde bile– Tanrı'nın önünde bir savunucunuz olduğunu varsayıyor. Ve bu savunucu "doğru Olan"dır. Yani, O kusursuzdur (bkz. Rom. 8:33-34).

Siz günah işlemiş olsanız bile, O asla günah işlememiştir. Gerektiği şekilde sevmeyi başaramamış olsanız bile, O gerektiği gibi sevmekte asla başarısız olmamıştır. Ve bu kusursuz

Olan, Tanrı'nın önünde durmakta ve sizin için –size karşı değil, sizin için– savunuculuk etmektedir. Çünkü başarısız oldunuz. "Ama içimizden biri günah işlerse, doğru olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur."

Burada vurgulanan O'nun doğruluğu, O'nun günahsızlığıdır. O'nun bizim yapamadığımız şeyi kusursuz şekilde yapmasıdır. Bunun bizim için işlemesinin sebebi, imanın O'nu benimsemesidir. Ve iman O'nu benimsediğinde, Tanrı'nın önünde tüm ihtiyacımız olan şey sadece O'dur. O bizim doğruluğumuz, bizim kusursuzluğumuz ve bizim kusursuz sevgimizdir. Kutsal bir Tanrı'nın önündeki umudumuzun temeli budur.

İsa'ya inanmanın, insanları sevmekten farklı olduğunu ve aslında insanları sevmenin kökü olduğunu anlamak bu nedenle çok önemlidir. İsa'ya inanmak, O'nu benimsemektir. İnsanları sevmek onlara yönelmektir. İsa'yı kusursuzluğumuz olarak benimsediğimiz için bu kişilere kusurlu olarak yönelebiliriz. İsa'yı benimsemek, O'nun kurtuluşumuzun dayanağı olması anlamına gelir. Umudumuzun temeli O'dur. Baba'nın önünde nihayetinde bizim için sayılan şey O'nun doğruluğu, O'nun kusursuzluğu ve O'nun sevgisidir. İsa'yı benim yerime geçen doğruluk, kusursuzluk ve sevgi kılan şey insan sevgisi değil, İsa'ya olan imandır.

Tökezlesem bile umut sahibi olabilmemin sebebi budur. Tanrı'yla olan durumum benim yürümeme veya tökezlememe göre iniş-çıkış veya giriş-çıkış yaşamaz. Tanrı'ya olan durumum, Savunucum'un doğruluğudur. Kusursuz Savunucum İsa Mesih bugün şöyle der: "Baba, benim uğruma, kusurlu hizmetkârın John'a beğeniyle bak. Benim kusursuz sevgim uğruna, O'nun kusurlu sevgisine beğeniyle bak. Sen her şeyi

bilirsin, Baba (1.Yu. 3:20). John'un kendi yüreğinde bana bel bağladığını ve bana güvendiğini bilirsin. Bu yüzden de Ben onunum ve benim kusursuz sevgim de onun sevgisi olarak sayılır."

Kusursuz Savunucumuz

Tanrı bende Mesih'i görür. Ve ben kendi başarısızlığımdan ötürü çaresizliğe kapılmam. Umutsuzlukla felç olmam. Sevmekteki başarısızlığımı itiraf ederim (1.Yu. 1:9). O'nun satın aldığı bağışlamayı benimserim. O'nun gazap yatıştıran kurbanına tutunurum (1.Yu. 2:2). Ve yüreğime şu güvenceyi veririm (1.Yu. 3:19): Tanrı beni Savunucum aracılığıyla, kusursuz Savunucum aracılığıyla görüyor.

Ve başladığım yerde bitiriyorum. Size bizim başkalarını kusurlu şekilde sevme yetimizin aslında bizim Mesih'te onları halihazırda kusursuz şekilde sevmemiz olduğunu göstermek istedim. Yani, Mesih'in onları kusursuz şekilde sevmesi, eğer biz yalnızca imanla O'ndaysak, bizim onları kusursuz şekilde sevmemiz olarak sayılmaktadır. Tanrı'nın önünde muhtaç olduğumuz kusursuzluk O'dur. Ve buna başkalarını severek değil, O'na güvenerek sahibiz. Bu güvencenin kendisi başkalarını sevmenin anahtarıdır. Ve bu anahtarı kaybedersek, başkalarını sevme gücü de dahil olmak üzere her şeyi kaybederiz.

Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar. Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır. Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir. Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.

1. Yuhanna 3:1-10

12

Günah Alışkanlığından Özgürlük

Bu bölümde ele alacağımız soru şudur: *Yeniden doğuş mucizesini deneyimlemiş insanlar kurtuluşlarının tam güvencesiyle yaşamaya çalışırlarken, kendi günahlı durumlarıyla ne yapacaklar?* Yani, bir yandaki yeniden kurtuluş gerçekliği ve öte yandaki devam eden günahımız arasındaki çatışmayla ne yapacağız? Kendi kurtuluş güvencemizi kaybetme tehlikesiyle yeniden doğmuş olmayabilecekken yeniden doğmuş olabileceğimizi zannetme tehlikesi arasında nasıl denge kurarız? Nasıl hem yeniden doğmuş olmanın güvencesinin tadını çıkarır, hem de yaşamlarımızda yeniden doğmuş olmakla hiç uyuşmayacak şekilde günahı hafife alma hatasına düşmeyiz?

Tanrı Bizi Tam Güvenceye Çağırıyor

Yuhanna'nın Birinci Mektubu, Kutsal Kitap içerisindeki hiçbir kitabın olmadığı kadar, bize bu pratik, günlük savaşta yardımcı olmak üzere yazılmış gibi görünmektedir. 1. Yuhanna 5:13'ü düşünün: "Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım." Yuhanna bu kitabın, imanlılara yeniden doğmuş olduklarına dair, yani asla ölmeyecekleri yeni, ruhsal yaşama sahip olduklarına dair tam güvence vermek amacıyla yazıldığını söylüyor. Yuhanna bizim –Tanrı bizim– bu mektup aracılığıyla bizi ölümden yaşama geçtiğimize ilişkin derinden güven dolu kılacak bir şey deneyimlememizi istiyor.

1. Yuhanna 3:14 şöyle diyor: "Ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. İsa, Yuhanna 5:24'te şöyle der: "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir." Yani Yuhanna ve İsa, bizim imanlılar olarak yargımızın Mesih'in bizim yerimize yargılanmasıyla gerçekleşmiş ve ölümümüz*ün* de Mesih'in bizim yerimize ölmesiyle gerçekleşmiş olmasından dolayı bizim yargıyı ve ölümü geride bıraktığımızı bilmemizi istiyorlar. Ve bu nedenle, bizdeki yeni yaşam ve bu yaşam mahvolamaz ve alınamaz. Sonsuzdur. Yuhanna'nın ve İsa'nın bizde olmasını istediği güvence budur. "Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım" (1.Yu. 5:13).

Sahte Öğretmenlerin Söyledikleri

Ama Yuhanna'nın yazdığı kiliselerde, onu derinden endişelendiren bir şey yaşanıyor. Bu her neyse, bu güvenceyi yok

etme tehlikesini içeriyor. İlk etapta iyi haber ve güvenceyi çağrıştıran şeyler söylüyor gibi görünen sahte öğretmenler vardır ama söyledikleri tam tersi bir etki yapacaktır. Bu sahte öğretmenlerle başa çıkmak için, Yuhanna bize kendi güvence mücadelemiz açısından kendi günahımızla ne yapacağımızı gösteriyor. Bu sahte öğretmenler ne diyorlardı?

İlk olarak, ezelden var olan Tanrı Oğlu İsa Mesih'in bedende gelmediğini söylüyorlardı. Ezeli Tanrı Oğlu'nun bizim gibi bedende bir insan doğasıyla tam olarak birleştiğine inanmıyorlardı. Yuhanna onlar hakkında 1. Yuhanna 4:1-3'te şunları söylemekte:

> Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor. İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız. İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır.

Bu sahte öğretmenler Mesih'i ve bedeni ayırdılar. 2. ayette Yuhanna'nın, doğrudan onların reddetmekte oldukları şey üzerinde ısrarla durduğunu görüyoruz: "İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır." Onlar ezeli Mesih'in insan bedeniyle birleşmesi fikrini sevmediler.

Kötü Hristoloji[23*], Kötü Ahlaka Yol Açar

Bunun bizim bu bölümdeki sorumuzla alakalı olmasının sebebi budur. Mesih'in fiziksel bedenle birleşmediğini düşünen bakış açısının, bu sahte öğretmenlerin Hristiyan yaşamına olan bakışları üzerinde pratik, ahlaki bir etkisi vardı. Mesih'i olağan fiziksel bedenden ayırdıkları gibi, bir Hristiyan olmayı da olağan fiziksel bedenden ayırdılar.

Bunu metnimizde görebileceğimiz en net yerlerden biri 1. Yuhanna 3:7'dir. Yuhanna şöyle der: "Yavrularım, kimse sizi aldatmasın [burada sahte öğretmenleri kastediyor]. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir." Ne diyor? Şunu diyor: "Sahte öğretmenlerden kaçının çünkü onlar doğru olanı yapmadan doğru kişi olabileceğinizi söylüyorlar." "Kimse sizi aldatmasın. Doğru olan*ı* yapan doğru kişidir."

Bir başka deyişle, Yuhanna yalnızca onların Mesih'e dair görüşlerini, onların kişi olarak Mesih'i O'nun olağan bedendeki yaşamında yaptıklarından ayırmalarını reddetmekle kalmaz, aynı zamanda kişi olarak bizleri de olağan bedendeki yaşamlarımızda yaptıklarımızdan ayırdıkları zaman, onların Hristiyan yaşamına dair görüşlerini de reddeder. "Bedenin İsa için hiçbir önemi yoktu" derler sahte öğretmenler. "Önemli olan şey bir şekilde, ruhsal bir şekilde, O'nun Mesih olmasıdır ve ezeli Mesih'le fiziksel adam İsa arasında hiçbir gerçek birlik yoktur. Ve bizim bedenimizin de pek bir önemi yoktur ama bir şekilde, yeniden doğarız. Ancak o yeni yaratılışla bi-

[*] *Ç. N.* Hristoloji, Hristiyan teolojisinin bir dalıdır ve Mesih'in kimliğini, doğasını ve yaptıklarını inceler. Aynı zamanda Kristoloji veya Mesihbilim olarak da geçer. Bir kişinin hristolojisinden bahsedildiğinde, o kişinin Mesih'e ilişkin görüşlerinin tamamı kastedilir.

zim doğruluğa uymayan veya günah işleyen fiziksel yaşamımız arasında da hiçbir gerçek birlik yoktur." Bu da doğrudan Yuhanna'nın 1. Yuhanna 3:7'de işaret ettiği hataya götürüyor: Ruhsal bir anlamda doğru olabilir ama olağan fiziksel yaşamınızda doğruluğa uymayabilirsiniz.

Yuhanna'nın bu sahte öğretişe vereceği üç cevap var.

Mesih'in Aldığı Beden Sonsuza Dek Kalıcıdır

İlk olarak, İsa'nın bedeni ve ezeli Mesih kişisi, beden almadan sonra birbirinden ayrılamaz durumdadır. 1. Yuhanna 4:2: "İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız." "Beden alıp geldiğini" derken, *geldi* demiyor.* Yani bedenle kemiklerin birleşimi sanki bir süreliğine mevcuttu ama sonra sonlandı gibi bir şey demiyor. *"Gelmiştir"* diyor.

Bu beden alma, sonsuza dek kalıcıdır. Üçlübirlik'in ikinci kişisi sonsuza dek insan doğasıyla birleşmiş şekilde kalacaktır. O'nu her zaman İsa olarak, bizim gibi ancak bizden sonsuzlarca üstün biri –birçok kardeş arasında ilk doğan (Rom. 8:29)– olarak bileceğiz. Tanrı kendi yaptığı fiziksel yaratılışı hakir görmedi ve görmez. O beden alıp gelmiştir. Ve Tanrı'nın Oğlu sonsuza dek bedende kalmaktadır. Dolayısıyla Yuhanna'nın buradaki yanlış öğretiye verdiği ilk cevap, onların Mesih görüşünü düzeltmektir. O'nun fiziksel varlığı bir illüzyon değildir. İkincil değildir. Önemsiz değildir. O'nun bir bedene sahip olması, O'nu sonsuza dek işaretler ve tanımlar.

* *Ç. N.* "Geldiğini" kelimesinin içerdiği zaman Türkçe dilbilgisi kuralları gereği çok anlaşılır olmasa da, orijinalinde kullanılan zaman eki bu işin olup bittiğini değil, etkisinin hâlâ devam ettiğini belirtmektedir. Yazar da bu açıklamasıyla buna atıfta bulunmaktadır.

Hristiyan'ın Ne Yaptığı, Ne Olduğunu Doğrular

Yuhanna'nın sahte öğretiye verdiği ikinci cevap, bu öğretinin ruhsal olarak *olunan* kişi ile fiziksel olarak *yapmak* arasında ayrım olabileceği iddiasını üstüne basa basa reddetmektir. Hatta Yuhanna, ruhsal varoluşun fiziksel olarak yapılanlarla onaylanması gerektiğini, aksi takdirde ruhsal varoluşun aslında hiçbir şekilde gerçek olmadığı üzerinde ısrar etmektedir. 1. Yuhanna 3:7'de gördüğümüz şey budur: "Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı *yapan* da doğru *kişidir*." Aldatıcılar şöyle diyorlardı: Doğru *olabilir* ama doğru olanı *yapmayabilirsiniz*. Yuhanna şöyle diyor: Doğru *olan* kişiler yalnızca doğru olanı *yapan* kişilerdir. Yapılan, olunanı doğrular.

Yuhanna'nın bu mektupta tekrar tekrar söylediği şey budur. Örneğin, 1. Yuhanna 2:29'da Yuhanna şöyle der: "O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz." Bir başka deyişle, doğru olanı yapmak yeniden doğmuş olanın kanıtı ve onayıdır.

Ya da 1. Yuhanna 3:9'a bakın: "Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez." Günah alışkanlığı, kişinin Tanrı'dan doğmuş olmadığının kanıtı ve onayıdır. Yapılan, olunanı doğrular. Günah işlememek, yeniden doğmuş olmanın kanıtı ve onayıdır.

Ve yeniden doğuşun günah yaşamını kaçınılmaz olarak değiştirmesinin sebebi, Yuhanna'ya göre, bizim yeniden doğmuş olmamız, "Tanrı'nın tohumu"nun içimizde olması ve "günah işleyemez" olmamızdır. Yeniden doğuşla günlük fiziksel yaşamımız arasındaki bağlantı işte bu kadar gerçektir. Buradaki "tohum" Tanrı'nın Ruhu, Tanrı'nın Sözü veya Tan-

rı'nın doğası ya da her üçü de olabilir. Bu her ne olursa olsun, yeniden doğuşta bizzat Tanrı'nın kendisi etkindir ve O öyle kudretle etkindir ki, günah alışkanlığına devam edemeyiz. Tanrı'nın yeni varlığı, günahlı bir davranış kalıbıyla asla barış içerisinde olamaz.

Ruhsal olarak kim olduklarını fiziksel olarak ne yaptıklarından ayırabileceklerini düşünen bu sahte öğretmenler, ne beden almayı ne de yeniden doğuşu anlarlar. Beden almada, ezeli Mesih bir fiziksel bedenle gerçekten birleşir. Ve yeniden doğuşta, Mesih'teki yeni yaratılışın fiziksel itaat yaşamımızda gerçek, kaçınılmaz sonuçları olur.

Yeniden Doğmuş Olanlar Günahsız Değildirler

Yuhanna'nın mevcut sahte öğretiye verdiği üçüncü cevap, yeniden doğmuş kişilerin günahsız olduğuna dair tüm algıları reddetmektir. Açıkça görülüyor ki, bu sahte öğretinin çalışma şekli şuydu: "Doğru *olmak*" ile "doğru olanı *yapma*k" (3:7) arasındaki bağlantıyı koparark, şunu diyebilir duruma geliyorlardı: "Bedenin günahlı bir şeyler yapsa bile, o sen değilsin. Gerçek sen yeniden doğmuş olan sensin ve o gerçek sen, günlük fiziksel yaşamın o denli üzerindedir ki, asla günahla lekelenemez."

Böylece sahte öğretmenlerin kim olduğunuzla ne yaptığınız arasında oluşturduğu bu kopukluk onları sonuç olarak şunu demeye götürüyor: Hristiyanlar asla günah işlemezler. Nasıl işleyebiliriz ki? Tanrı'dan doğduk. Yeni yaratıklarız. Tanrı'nın tohumu içimizde. Bu nedenle Yuhanna silahını üç kez bu hataya doğrultuyor. Bunları metinde kendiniz görmeniz önemlidir çünkü bunlar Şeytan'ın, günahlarınızın sizin

yeniden doğmuş olmadığınızı kanıtladığına dair suçlamalarını yenme yolunda kişisel kullanım içindir.

İlk olarak, 1. Yuhanna 1:8: "Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz." Biz! Yeniden doğmuş biz Hristiyanlar. Bir başka deyişle, bu sahte öğretmenlerin aldatmacalarının sizin de kendini aldatmanıza yol açmasına izin vermeyin. Günahsız Hristiyan yoktur.

İkinci olarak, 1. Yuhanna 2:1: "Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, doğru olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur." Bir başka deyişle, Yuhanna günah işliyorsanız, yeniden doğmuş olmadığınızı varsaymıyor. Günah işlerseniz, bir Savunucunuz olduğunu varsayıyor. Ve yalnızca yeniden doğmuş olanlar bu Savunucu'ya sahiptirler.

Üçüncü olarak, 1. Yuhanna 5:16-17: "Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum. Her kötülük günahtır, ama ölümcül olmayan günah da vardır."

Buradaki son ifadeye dikkat edin: "Ölümcül olmayan günah da vardır." Bu nedenle imandaki kardeşinizi günah işlerken görebilirsiniz. O kardeşinizdir. Yeniden doğmuştur. Ve günah işliyordur. Bu nasıl olabilir? Çünkü ölümcül olmayan günah da vardır. Burada Yuhanna'nın belirli günah türlerini kastettiğini değil, daha çok farklı kökleşmişlik ve devamlılık derecelerini kastettiğini düşünüyorum. Bir yerleşmiş günah noktası vardır ki, sizi geri dönülebilir çizginin de ötesine götürebilir ve gözyaşlarıyla tövbe arayan ama onu bulamayan Esav gibi olursunuz (İbr. 12:16-17). Esav tövbe edemedi. Ede-

bilseydi, bağışlanma olurdu. Ama yürek günahla o denli katılaşabilir ki, tövbeye duyulan arzular dahi sahteleşir.

Devam Eden Günahımızla Başa Çıkmak

Şimdi ilk başta yönelttiğimiz soruya geliyoruz: Yeniden doğuş mucizesini deneyimlemiş insanlar kurtuluşlarının tam güvencesiyle yaşamaya çalışırlarken, kendi günahlı durumlarıyla ne yapacaklar? Cevabım şu: Onunla, Yuhanna'nın öğretilerini kullanma şeklinizle başa çıkacaksınız. Yuhanna ikiyüzlülüğe karşı uyarıda bulunmaktadır (yeniden doğmuş olduğunuzu iddia ederken yaşamınızın bununla çelişmesi) ve yine Yuhanna, yeniden doğmuş günahkârlar için Mesih'in Savunuculuğu'nu ve Gazap Yatıştıran Kurbanı'nı *öv*mektedir.

Soru şudur: Siz bu iki gerçeği nasıl kullanıyorsunuz? Kendinizi kandırabileceğiniz yönündeki uyarıyı nasıl kullanıyorsunuz? "Eğer günah işlersek, Savunucumuz vardır" yönündeki vaadi nasıl kullanıyorsunuz? Yeniden doğuşunuzun kanıtı, bu iki gerçeğin sizin yaşamınızda nasıl işlev gösterdiğinde yatar.

Eğer yeniden doğduysanız, bunlar şu şekilde işlev gösterirler:

Küstahlıktan Kaçıp, Savunucu'ya Koşmak

İmanlılar için yaygın olan bir senaryo, günahlı küstahlığa doğru sapmaktır. Günahlılığınız konusunda gevşek, dikkatsiz, küstah bir anlayışa kayarsınız. Kutsal mı yoksa dünyasal mı olduğunuz konusunu boş vermeye veya bu konuda kayıtsız kalmaya başlarsınız. Kötü tutumlara ve davranışlara karşı

uyanıklığınızı kaybeder ve günahlı davranış kalıplarına kapılmaya başlarsınız.

Yeniden doğmuş kişi bu tür bir sapma yaşadığında, 1. Yuhanna 3:9'un gerçeği ("Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez") Kutsal Ruh sayesinde kişide durumunun tehlikesine karşı bir uyanıklık yaratır, böylece onun Savunucusu'na ve merhamet, bağışlanma ve doğruluk yolunda Gazap Yatıştıran Kurbanı'na koşmasını sağlar. Kişi günahını itiraf eder ve arınma bulur (1:9). Kişinin Mesih'e olan sevgisi yenilenir, O'nunla olan ilişkisinin güzelliği geri gelir, günaha duyulan nefret geri gelir ve Rab'bin sevinci yeniden kişinin gücü olur.

Umutsuzluktan Kaçıp, Savunucu'ya Koşmak

İmanlılar için yaygın olan bir diğer senaryo, umutsuzluğa doğru sapmaktır. Korkuyla, cesaret kırıklığıyla ve hatta doğruluğunuzun, insanlara olan sevginizin ve günaha karşı savaşınızın yeterince iyi olmamasından dolayı umutsuzlukla batışa geçersiniz. Vicdanınız sizi mahkûm eder ve eylemleriniz size o denli kusurlu görünür ki, asla yeniden doğmuş olduğunu kanıtlayamazlar.

Yeniden doğmuş kişi bunu yaşadığında, 1. Yuhanna 2:1'in gerçeği kişiyi Ruh sayesinde umutsuzluktan kurtarır: "Yavrularım [Yuhanna onların vicdanlarına karşı yumuşak olmak istiyor], bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur."

Yuhanna'nın ikiyüzlülüğe karşı uyarısı bizi küstahlık uçurumundan geri çağırmaktadır. Yuhanna'nın bir Savunucumuz olduğu vaadiyse bizi umutsuzluk uçurumundan geri çağırmaktadır.

Tanrı'nın Sözü'nün Özgürleştirici Gücü

Yeniden doğuş sizin Kutsal Yazılar'ı işitmenizi ve Kutsal Yazılar'ı faydalı, özgürleştirici bir şekilde kullanmanıza olanak tanır. Yeniden doğuş, "Bir Savunucumuz vardır" vaadini günaha karşı kayıtsızlığa gerekçe olarak kullanmaz. Yeniden doğuş, "Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez" uyarısını umutsuzluk ateşini körüklemek için kullanmaz. Yeniden doğuş, Yuhanna'nın öğretilerini nasıl kullanacağını anlayan bir muhakeme yetisi getirir: Yeniden doğuş, uyarılarla terbiye edilir ve uyanık kılınır; ve yeniden doğuş, bir Savunucu ve bir Gazap Yatıştıran Kurban vaadiyle hareketlendirilir ve güçlendirilir.

Siz Tanrı Sözü'ne verilecek bu her iki yanıtı da deneyimledikçe, Rab sizin yeniden doğuşunuzu kuvvetlendirsin. Sizin hem uyarıyı hem de teselliyi benimsemenizi sağlasın. Tanrı Sözü'nü Tanrı'nın istediği şekilde işitesiniz ve Tanrı'nın her şeye yeten Sözü, sizin kurtuluş güvencenizi tam olarak muhafaza etsin.

Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir. Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz. Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur. Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhu'ndan vermiş olmasından anlıyoruz. Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz. Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar. Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide

yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır. Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez. "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

1. Yuhanna 4:7-21

13

Başkalarını Tanrı'nın Sevgisiyle Sevmek

Yeniden doğuşun bu bölümde odaklanacağımız yönü, yeniden doğuşun Tanrı'nın bize olan sevgisiyle bizim birbirimize olan sevgimiz arasındaki bağlantıyı yaratmasıdır. Eğer biri, *Tanrı'nın seni seviyor olduğu gerçeği, nasıl senin başkalarını sevmenle sonuçlanıyor?* diye sorarsa, cevap şudur: Yeniden doğuş bu bağlantıyı yaratıyor. Yeniden doğuş, Tanrı'nın yaşamı bizim yaşamımız ve Tanrı'nın sevgisi de bizim sevgimiz olsun diye Kutsal Ruh'un bizim ölü, bencil yüreklerimizle Tanrı'nın yaşayan, sevgi dolu yüreğini bağlayan eylemidir.

Bu, 1. Yuhanna 4:7-12'de açıkça görülmektedir. Yuhanna bu bağlantıyı iki şekilde gösteriyor: İlk olarak, Tanrı'nın doğasının sevgi olduğunu ve böylece yeniden doğduğumuzda bizim de bu doğayı paylaştığımızı gösteriyor; ve ikinci olarak, o doğanın tarih içerisinde sergilenişinin, Tanrı'nın biz Oğlu aracılığıyla sonsuz yaşama kavuşabilelim diye Oğlu'nu gön-

dermesi olduğunu gösteriyor. Bunları birer birer ele alalım ve yeniden doğuşla nasıl bağlantılı olduklarını görelim.

Tanrı'nın Doğası Sevgidir

İlk olarak, 7-8. ayetler: Tanrı'nın doğası sevgidir. "Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir." Ayetlerin iki şey söylediğine dikkat edin. 7. ayet, "Sevgi Tanrı'*dandır*" diyor. Ve 8. ayet sonda, "Tanrı sevgi*dir*" diyor. Bunlar birbiriyle çelişkili değildir çünkü Yuhanna "Sevgi Tanrı'*dan*dır" derken, bir postacıdan veya hatta bir arkadaştan gelen mektuplar nasılsa, sevginin de o şekilde Tanrı'dan olduğunu kastetmiyor. Isı nasıl ateştense veya ışık nasıl güneştense, o şekilde sevginin Tanrı'dan olduğunu kastediyor. Sevgi, Tanrı'nın doğasına aittir. O'nun özüne nakşedilmiştir. Tanrı'nın olmanın bir anlamı da budur. Güneş ışık olduğu için ışık verir. Ateş ısı olduğu için ısı verir.

Bu şekilde Yuhanna'nın anlatmak istediği şey de yeniden doğuşta, ilahi doğanın bu yönünün bizim kim olduğumuzun bir parçası hâline geldiğidir. Yeniden doğuş, ilahi yaşamın size aktarılmasıdır ve bu yaşamın ayrılmaz bir parçası da sevgidir. Tanrı'nın doğası sevgidir ve yeniden doğuşta o doğa sizin kim olduğunuzun bir parçası olur.

12. ayet: "Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur." Yeniden doğduğunuzda, Tanrı bizzat size aktarılır. Sizde ikamet eder ve yüreğinize kendi sevgisini döker (Rom. 5:5). Ve O'nun amacı, bu sevginin siz-

de yetkinleşmiş (mükemmelleşmiş) olmasıdır. 12. ayetteki "[O'nun] sevgisi" ifadesine dikkat edin. Yeniden doğmuş bir kişi olarak sahip olduğunuz sevgi, ilahi sevginin yalnızca bir taklidi değildir. O ilahi sevginin deneyimlenmesi, o sevginin başkalarına olan uzantısıdır.

Dolayısıyla Yuhanna, Tanrı'nın bize olan sevgisiyle bizim insanlara olan sevgimiz arasında kurduğu ilk bağlantıyı, Tanrı'nın sevgi olan doğasına ve yeniden doğuşun bizi buna nasıl bağladığına odaklanarak kuruyor.

Oğlu'nu Göndermesiyle Açıklanan Tanrı Sevgisi

Sonrasında ikinci olarak, 1. Yuhanna 4:9-11 ayetlerine bakın. Yuhanna burada o ilahi sevginin tarih içerisindeki temel *gösterimine* odaklanıyor.

> Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.

Yuhanna'nın aklında, Tanrı sevgisinin yüce gösterimi, Tanrı'nın kendi Oğlu'nu göndermesidir ve Yuhanna bunu 9-10. ayetlerde iki kez söyl*üyor*. Bu gönderişin amacının da Oğul'un bizim günahlarımız için gazap yatıştıran kurban olması olduğunu söyler. Buradaki gönderişi sevgi yapan şey budur. Peki gazap yatıştıran kurban ne anlama gelir? Bunun anlamı, Oğul'un günahın cezasını üstlenmek ve böylece bizim üzerimizden Tanrı'nın gazabını kaldıran kişi olmak üzere geldiğidir (Rom. 8:3; Gal. 3:13).

Düşünün! Bu, Oğlu'nu Tanrı'nın adil cezasını üstlenmek ve Tanrı'nın adil gazabını kaldırmak üzere gönderen şeyin Tanrı'nın sevgisi olduğu anlamına gelir. Tanrı sevgisinin en yüce gösterimi, Tanrı'nın kendi gazabını yatıştırmak üzere gerçekleştirdiği tek taraflı eylemidir.

Ve Oğul'un bunu nasıl yaptığından 1. Yuhanna 3:16'da bahsediliyor: "Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz." Yani Oğul bizim için kendi canını vererek bizim gazap yatıştıran kurbanımız oldu. Bizim için ölerek oldu. Ve Yuhanna bunun Tanrı'nın doğasının gösterimi olduğunu söylüyor. Tanrı böyledir.

Yuhanna'nın 10. ayette (1.Yu. 4:10) belirttiği diğer bir noktaya dikkat edin: "Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu... gönderdi. İşte sevgi budur." Bu reddiyesiyle ("Tanrı'yı biz sevmiş değildik") bizi neye karşı koruyor? Sevginin doğasının ve kaynağının bizim Tanrı'ya verdiğimiz karşılıkta bulunmadığını vurguluyor. Sevginin başladığı yer orası değildir. Sevgi temelde bu değildir. Sevgi Tanrı'yla başlar. Ve eğer hissettiğimiz veya yaptığımız bir şeye sevgi denebiliyorsa, bu ancak bizim yeniden doğuş sayesinde Tanrı'ya bağlanmış olmamızdan dolayıdır.

Tanrı'nın sevgisine dair iki şeyi gördük. İlk olarak Yuhanna, Tanrı'nın doğasının sevgi olduğunu ve böylece yeniden doğduğumuzda bizim de bu doğayı paylaştığımızı gösteriyor; ve ikinci olarak, o doğanın tarih içerisinde sergilenişinin, Tanrı'nın biz Oğlu aracılığıyla sonsuz yaşama kavuşabilelim diye Oğlu'nu göndermesi olduğunu gösteriyor.

Gerekir Ne Demektir?

Tanrı'nın sevgisinin gösterimi ve Tanrı'nın sevgisinin doğası açısından yeniden doğuşun oldukça önemli olan yerini kaçırmayalım. Yuhanna, 1. Yuhanna 4:11'de (Bünyamin Candemir Çevirisi) şöyle der: "Sevgililer, eğer Tanrı bizi öylesine sevdiyse [yani Oğlu'nu bizim için bu şekilde gönderecek kadar] bizim de birbirimizi sevmemiz *gerekir.*"* Yuhanna bunu yazarken, bizim *gerekir* kelimesini nasıl anlamamız gerekiyor? Eğer öncesindeki beş ayette söylenen şeyleri unutursanız, şunu diyebilirsiniz: "İşte, beden almanın amacı taklittir. Tanrı bizi sevdi. O'nun bunu nasıl yaptığına bakarız ve biz de öyle yaparız. O'nu taklit etmeye mecburuz."

Ancak Yuhanna 7-8 ayetlerinde yazdığı şeyleri unutmamıştır. "Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir." Dolayısıyla Yuhanna, "Birbirimizi sevmemiz gerekir" derken, balıkların nasıl suda yüzmesi gerekiyorsa, kuşların nasıl uçması gerekiyorsa, yaşayan canlıların nasıl nefes alması gerekiyorsa, şeftalilerin nasıl tatlı olması gerekiyorsa, limonların nasıl ekşi olması gerekiyorsa ve sırtlanların nasıl gülmesi gerekiyorsa, burada da bu şekilde bir gerekliliği kastetmektedir. Ve yeniden doğmuş insanların da sevmesi gerekir. Bizler olduğumuz kişi itibarıyla böyleyizdir.

* *Ç. N.* Kitap boyunca birçok ayette açıklamaya yer verdik. Çünkü yazar kelimelerdeki detaylara oldukça dikkat etmekte ve argümanlarını bunlar üzerine kurmaktadır. Dolayısıyla, kitabın bir kısmında bu argümanlara uygun düşen çeviriyle, başka bir kısımda uygun düşen çeviri başka olmaktadır. Burada Türkçe Yeni Çeviri (YC2009) "sevmeye *borçluyuz*" ifadesini kullanır ancak yazarın tüm tartışması aslında burada yeniden doğuşun doğal meyvesi ve kanıtı olarak ortaya çıkan sevgi üzerine olduğundan, burada bu çeviri uygun düşmemiştir. Nitekim Türkçe Yeni Çeviri'nin 1. Yuhanna 3:16 ayetinde aynı Grekçe kelimeyi (*ὀφείλομεν*) "gerekir" olarak çevirirken, burada "borçlu" olarak çevirmesi düşündürücüdür ve yazarın eleştirdiği düşüncelere zemin hazırlayabilecek bir durumdur.

Bu sadece bir taklit değildir. Tanrı'nın çocukları için, taklit etmek gerçekleştirmeye dönüşür. Sevdiğimiz zaman kim olduğumuzu gerçekleştirir ve dışa vururuz. Tanrı'nın tohumu içimizdedir. Tanrı'nın Ruhu içimizdedir. Tanrı'nın doğası içimizdedir. Tanrı'nın sevgisi bizde mükemmelleşmektedir.

Evet, Tanrı Oğlu'nun tarih içerisinde bizim için canını verdiğini ve bizi de bu yolda bağladığını görmenin verdiği bir dışsal dürtü vardır. Ama Hristiyan yaşamının eşsiz yönü, aynı zamanda yeniden doğmaktan ve dünyaya Oğul'u gönderen, Tanrı'nın içimizdeki yaşamı sayesinde ruhlarımızda nabız gibi atan o sevgiye sahip olmaktan gelen içsel dürtüdür. Yeniden doğuş bizim Tanrı sevgisinin tarih içerisindeki gösterimini, içimizde Tanrı Ruhu'nun içsel bir gerçekliği olarak deneyimlememize olanak tanır.

Böylece bölümün başında söylediğim şeye geri dönüyorum. Yeniden doğuşun odaklanmamızı istediğim yönü, yeniden doğuşun Tanrı'nın bize olan sevgisiyle bizim birbirimize olan sevgimiz arasındaki bağlantıyı yarattığı gerçeğidir. Eğer biri, Tanrı'nın seni seviyor olduğu gerçeği, nasıl senin başkalarını sevmenle sonuçlanıyor? diye sorarsa, cevap şudur: Yeniden doğuş bu bağlantıyı yaratıyor. Yeniden doğuş, Tanrı'nın yaşamı bizim yaşamımız ve Tanrı'nın sevgisi de bizim sevgimiz olsun diye Kutsal Ruh'un bizim ölü, bencil yüreklerimizle Tanrı'nın yaşayan, sevgi dolu yüreğini bağlayan eylemidir.

Bu sevginin hem doğa itibarıyla Tanrı'nın karakteri olduğunu, hem de gösterim itibarıyla Tanrı'nın yapmış olduğu şey olduğunu, O'nun kendi Oğlu'nu günahlarımıza karşılık gazabı yatıştıran kurban olması ve bizim de sonsuz yaşama kavuşmamız için canını vermek üzere gönderdiğini gördük. Yeniden doğuş bizi bu sevgi gösterimine öyle bir şekilde bağ-

lar ki, bu bizim Tanrı'nın çocukları olarak kim olduğumuzu tanımlar. Eğer yeniden doğduysak, birbirimizi severiz.

Yeniden Doğmuş Olanlar Nasıl Severler?

Bu bölümün geri kalanında yapmak istediğim şey, şu ana dek gördüklerimizi birbirimizi pratikte nasıl sevebileceğimiz konusunda uygulamaktır. "Sevgililer, eğer Tanrı bizi öylesine sevdiyse, bizim de birbirimizi sevmemiz gerekir." Eğer yeniden doğmuş insanlarsak, seven insanlarızdır. Eğer yeniden doğduysak, Tanrı'nın sevgisi içimizdedir. "Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz" (1.Yu. 3:14).

Bu nasıl görünmektedir?

Yuhanna yeniden doğuş aracılığıyla Tanrı'nın sevgisinin bizim yaşamlarımızda nasıl gerçek olduğundan çeşitli noktalarla bahsediyor. Ben iki tanesinden bahsedeceğim.

Başkalarının İyiliğinden Alçakgönüllülükle Sevinç Duymak

> Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim. Şeytan'a ait olup kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım. Kayin kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü. Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın. Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. (1.Yu. 3:11-14)

12. ayetteki bu özel sevgi biçimi, size tümüyle gereksiz gibi görünebilir. "Kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım." Hristiyanlar arasında yığınla cinayet olacağından gerçekten endişeli miyim? Hayır. Ve Hristiyanlar arasında cinayet her ne kadar olabilse de, Yuhanna'nın da korkusu bu değildir. Cinayete odaklanmıyor. 12. ayette, "Kayin kardeşini neden öldürdü?" diye soruyor. Yuhanna'nın odağı budur. Kayin'in niyetiyle ilgili bir şey söz konusu ve Yuhanna bunun imanlıların birbirlerini sevme şekliyle alakalı olacağına inanıyor.

12. ayetin sonunda şöyle cevaplıyor: "Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için." Yuhanna'nın burada söylediği şey, sevginin bir kardeşi öldürmeyeceği değil, sevginin bir kardeş bizden ruhsal veya ahlaki anlamda üstün olması durumunda kin gütmeyeceğidir. Kayin'in Habil'i öldürmesinin sebebi sadece Kayin'in kötü olması değildi. Kayin Habil'i öldürdü çünkü Habil'in iyiliği ve kendisinin kötülüğü arasındaki uçurum Kayin'i öfkelendirdi. Ona suçlu hissettirdi. Habil'in hiçbir şey söylemesine gerek yoktu. Habil'in iyiliği, Kayin'in kötü olduğunun sürekli bir hatırlatıcısıydı. Ve tövbe ve değişimle kendi kötülüğüyle ilgilenmek yerine, Habil'den kurtuldu. "Aynada gördüğün şeyi sevmiyorsan, aynayı vur" misali.

Peki herhangi birimiz için Kayin gibi olmak nasıl bir şey olurdu? Yaşamımızda ne zaman bizim bir zayıflığımız veya kötü alışkanlığımız başkasının iyiliğine tezat biçimde ifşa olursa, bu zayıflıkla veya kötü alışkanlıkla ilgilenmek yerine, yaşamları bize kusurlu hissettiren kişilerden uzaklaşırdık. Onları öldürmeyiz. Onlardan kaçınırız. Ya da daha da kötüsü, yaşamlarımızın bizi mahkûm eden taraflarını nötrlemek için onları eleştirmenin yollarını araırız. Birinin en iyi nokta-

sını hiç kılmanın en iyi yolunun, onun kötü noktasına dikkat çekmek olduğunu düşünürüz. Ve böylece kendimizi onun her türlü iyiliğinden koruruz.

Ama Yuhanna'nın vurgusu şudur: Sevgi öyle yapmaz. Sevgi, kardeşlerimiz iyi alışkanlıklarda, iyi tutumlarda ve iyi davranışlarda ilerleme kaydettiğinde memnun olur. Sevgi bu büyümeyle sevinir. Ve bu büyüme olur da bizim büyümemizden daha hızlı olursa, o zaman da sevgi alçakgönüllüdür ve sevinenlerle sevinir.

Dolayısıyla burada bizim için olan ders şudur: Nerede bir büyüme, erdem, ruhsal disiplin, iyi alışkanlık veya iyi tutum görürseniz, onunla sevinin. Onun için şükredin. Ona iltifat edin. Gücenmeyin. Kayin gibi olmayın. Kayin'in tam tersi şekilde karşılık verin. Başkalarının iyiliklerinden ilham alın.

Sevgi alçakgönüllüdür Sevgi başkalarının iyiliğinden neşe duyar. Sevgi kendi kusurlarını korumaz. Sevgi onları değiştirmek için adımlar atar. Herkesin birbirinin güçlü yanlarından sevinç bulduğu, bunlara gücenmediği bir paydaşlık ne güzeldir! Yeniden doğuş Tanrı'nın halkı içerisinde Tanrı'nın sevgisine can verdiğinde, bu sevgi işte böyle görünür.

Başkalarının İhtiyaçlarını Karşılamak – Bedeli Büyük Olsa Bile

Yuhanna'nın yeniden doğuş aracılığıyla Tanrı'nın sevgisinin bizim yaşamlarımızda nasıl gerçek olduğundan bahsettiği ikinci özel yol, 1. Yuhanna 3:16-18 ayetlerinde bulunmaktadır:

> Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz

> için canımızı vermemiz gerekir. Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü hâlde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi? Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim.

Yuhanna burada sevgiyle ilgili üç şey söylüyor ve bunlar gittikçe daha da belirginleşiyor. İlk olarak, sevginin insanlar için pratik şeyler yaptığını söylüyor. 18. ayet: "Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim." Yuhanna burada sözlerin, insanları sevmenin önemli bir yolu olmadığını kastetmiyor. Dil sevgi ve nefret için çokça potansiyel taşır. Kastettiği şey, pratik yardım eylemlerinin gerekli olduğu yerde, sözlerle yetinmememiz gerektiğidir. Birbiriniz için pratik şeyler yapın.

Sonrasında Yuhanna bizim bunu ne kadar ciddiye almamız gerektiği konusunda bir şey söylüyor. 16. ayet: "Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir." Mesih bizi, bizim için canını vererek sevdi. Yeniden doğduğumuzda, bu sevgi bizim sevgimiz oldu. Yeniden doğmuş kişide, başkaları yaşayabilsin diye benliğinin ölmesi yönünde derin bir dürtü vardır. Mesih'in yeniden doğmuş kişideki varlığı, bir hizmetkâr yüreğinin varlığıdır. Fedakâr bir ruhun varlığıdır. Başkaları yükselebilsin diye alçalmaya hazır olmanın varlığıdır. Sevgi başkalarını harcayarak refah bulmak istemez. Sevgi başkalarının refahını ister ve bu kendisi için canına mal olsa bile, sorun yoktur. İsa bizimle ilgilenecektir.

Dolayısıyla Yuhanna'nın söylediği ilk şey, sevginin pratik olduğu ve başkaları için iyilik yaptığıdır. Ve söylediği ikinci şeyse, bunu bedeli büyük olsa dahi yapmamız gerektiğidir. "Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesin-

den anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir."

Üçüncü olarak, Yuhanna bunun başkalarına ihtiyaç duydukları şeyleri vermek adına oldukça pratik fedakârlıklar anlamına geldiğini söylemekte. 17. ayet: "Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü hâlde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi?" Yuhanna'nın aklında olan birbirimiz için can verme konusundaki temel yol, sahip olduklarımızı paylaşmaktır. Sevgi sahiplenici değildir. Sevgi her şeyin Tanrı'ya ait olduğunu bilir. Biz Tanrı'nın sahip olduğu şeylerin yalnızca yöneticisiyiz. Sahip olduğumuz her şey O'nun emrindedir. Ve Tanrı sevgidir. Ve biz yeniden doğduğumuzda, O'nun sevgisi bizim sevgimiz oldu. Ve şimdi O'nun sevgisi, O'nun bizim ellerimizde sahip olduğu şeyleri yönetmektedir.

Öyleyse öncelikle, yalnızca sözle değil, eylemle de seven oldukça pratik bir halk olalım. Sonrasında kendini başkaları için inkâr eden ve Mesih'in canını verdiği gibi kendi canını veren fedakâr bir halk olalım. Ve sonra, elimizdeki her şeyin ve kendimizin Tanrı'ya ait olduğunu bilerek, sahip olduğumuz her şey konusunda bolca cömert bir halk olalım. Bizler O'nun çocuklarıyız. O'nun doğası bizdedir. Ve O sevgidir.

Tanrı bizim O'nun kendi Oğlu'nu gönderirken ve Oğlu'nun da bize Baba'nın sevgisinin nasıl bir şey olduğu göstermek için kendi canını verirken sergilediği sevgiye yeniden, yeni yollarla odaklanabilmemizi sağlasın. Ve biz Mesih'teki Tanrı sevgisinin yüceliklerine odaklanırken, yeniden doğuşun Tanrı'nın bize olan sevgisiyle bizim birbirimize olan sevgimiz arasındaki bağlantıyı yaratarak bizim aramızda kuvvetlenmesi için içtenlikle dua edelim.

Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim.
Çünkü sevgi Tanrı'dandır.
Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur
ve Tanrı'yı tanır.

1. Yuhanna 4:7

Beşinci Kısım

Başkalarının Yeniden Doğmasına Nasıl Yardımcı Olabiliriz?

Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. Nitekim, "İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır." İşte size müjdelenmiş olan söz budur. Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyırıp atın. Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz. Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.

1. Petrus 1:22-2:3

14

İnsanlara İsa Mesih'in İyi Haberini Anlatın

Kurtaran imanın yalnızca Tanrı'nın imansızlara yeniden doğuş vermesiyle mümkün olduğuna ilişkin Kutsal Kitap gerçeği (1.Yu. 5:1) bize kişisel müjdelememizde güçlü, teşvik dolu, cesaretli ve umutlu hissettirebilir veya bize kaderci, anlamsız, motivasyonsuz ve felçli de hissettirebilir. Eğer inanmayan kişilere yaptığımız tanıklığımızda kaderci, anlamsız, motivasyonsuz ve felçli hissediyorsak, hissettiklerimiz gerçekten kopuktur ve Rab'be bu hisleri değiştirmesi için istekte bulunmamız gerekir.

Ben her gün yaşamımı böyle sürdürüyorum; avare hislerimi nihai gerçeklikle hizaya sokmaya çalışıyorum. Hislerim Tanrı değildir. Tanrı, Tanrı'dır. Hislerim gerçeği tanımlamaz. Tanrı'nın Sözü gerçeği tanımlar. Hislerim, zihnimin algıladıklarının yankısı ve onlara veriler cevaplardır. Ve bazen – çoğu zaman– hislerim gerçekle uyumsuzdur. Bu olduğunda

–ki bu her gün belirli ölçülerde olur– kusurlu hislerimi haklı çıkarmak için gerçeği esnetmem; bunun yerine, Tanrı'ya yakarırım: Senin gerçeğine ilişkin algılarımı arındır ve hislerimi dönüştür; öyle ki, senin gerçeğinle uyumlu olsunlar.

Hayatımı her gün böyle yaşıyorum. Umarım bu savaşta siz de benimlesinizdir.

Dolayısıyla eğer kendimi bazı Kutsal Kitap gerçeklerinden ötürü inanmayan kişilere yaptığım tanıklıkta cesaretsiz, anlamsız, motivasyonsuz veya felçli hissedersem (örneğin, Tanrı'nın yeniden doğuştaki etkinliğinin kurtaran imandan önce geldiği ve onu mümkün kıldığı gerçeği), bu durumda yüreğimi Rab'be kaldırır ve şöyle derim: "Ey Tanrı, bu gerçek senin Sözü'nde açıklanmaktadır; Ruhu'nun yardımıyla benim bu gerçeği, beni kendi tanıklığımda özgürleştirecek, güçlendirecek ve cesaretlendirecek ve kendi müjdelememde de beni umutlandıracak bir şekilde görebilmemi sağla."

Ben bu yolda büyümeye çalışırken, sizin de Kutsal Ruh'un gücünden faydalanmanız, gerçekle uyuşmayan hisleri öldürmeniz, hislerinizin Tanrı Sözü'nün gerçeğiyle örtüşmesi için Tanrı'ya sarılmanız konusunda gereken bilgelikte büyümeniz için dua ediyorum.

İyi Haber, Sevgi Yüreği, Hizmet Yaşamı

Şu ana kadar gördüğümüz her şey, müjdelemeye odaklanan bu son iki bölüm için bir giriş oluşturuyor. İnsanların yeniden doğmasına yardımcı olma konusunda bizim rolümüzün ne olduğu sorusunu cevaplama sorumluluğunu taşıyorum. Bu kitapta şu ana kadar gördüklerimizde şu gerçek ima ediliyordu: Tanrı'nın yeniden doğuşu meydana getirmedeki rolü

belirleyicidir ve bizim yeniden doğuşu meydana getirmedeki rolümüzse *esastır.* Eğer bunlar böyleyse, inanmayan kişilerin yeniden doğmasına yardımcı olmak için ne yapmamız gerekiyor?

Kutsal Kitap'ın cevabı muğlak değildir ve karışık da değildir. Cevap şudur: İnsanlara Mesih'in iyi haberini bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla anlatın. Bu birleşimin küçük bir resmini 2. Korintliler 4:5'te görürsünüz: "Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz." Mesih'i Rab ve kendimizi kullar ilan ediyoruz.

Mesih'i kibirli, tepeden bakan bir şekilde ilan etmek ve bunu yaparken hiçbir alçalma veya kulluk hissiyatı taşımamak, Müjde'yle çelişir. Ve sessiz kalıp Müjde'yi hiç konuşmayan bir kulluk da sevgiyle çelişir. "Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz." İnsanların yeniden doğmasına yardımcı olmak için yapmamız gereken şey budur. İnsanlara Mesih'in iyi haberini bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla anlatırız.

En Önemli Ayet

Yeniden doğuş ve bizim Mesih'in Müjdesi'ni bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla konuşmamız arasındaki bağlantıyı görmek için tekrardan 1. Petrus 1:22-25 ayetlerine dönüyoruz. Bu metne tekrar tekrar baktık. Ancak bu sefer başka bir soru soruyoruz: *Yeniden doğuş gerçekliği bizim inanmayan kişilere yaptığımız tanıklık açısından ne ifade ediyor?* Bu metinde şu ana kadar neyi gördüğümüze ilişkin kısa bir genel bakış sunalım (bu sefer argümanlarımıza yer vermeyeceğiz).

22. ayet: "Gerçeğe itaat ile, yapmacık olmayan kardeş sevgisi için canlarınızı paklamış olarak, temiz yürekten birbirinizi coşkuyla sevin." 22. ayette geçen ruhun paklanması, yeniden doğuşta olan şeydir. Gerçeğe itaat, Müjde'ye imandan bahsetmektedir. Gerçek, Mesih'in Müjdesi ve Müjde'ye itaat, Mesih'e imandır.

Yapmacık olmayan kardeş sevgisi, yeniden doğuşun sonucu ve meyvesidir. Bu nedenle, Petrus şöyle der: Şimdi size bu olduğuna göre, "Temiz yürekten birbirinizi coşkuyla sevin." Bir başka deyişle, sizler Müjde'ye iman aracılığıyla, dönüşüm geçirmiş bir sevgi yaşamı yolunda yeniden doğduğunuza göre, şimdi bunu yaşama geçirin. Birbirinizi sevin.

Sonrasında 23. ayette doğrudan yeniden doğuş tabirini kullanıyor: "[Çünkü] çürüyücü tohumdan değil, ama çürüyücü olmayan Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz." Bu ayet, yeniden doğuşla bizim diğer insanlarda bunun gerçekleşmesinde oynadığımız rol arasındaki ilişkiye dair muhtemelen Kutsal Kitap'taki en önemli ayettir. Buradaki kilit cümle şudur: "Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz."

Bir başka deyişle, Tanrı'nın ruhsal olarak ölü olan, imansız yüreklerde yeni yaşam yaratırken kullandığı tohum, Tanrı Sözü'nün tohumudur. "Çürüyücü tohumdan değil, ama çürüyücü olmayan [yani,] Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz." Kutsal Kitap'taki en önemli ayetlerden biri budur. Eğer bu ayetin neler ima ettiğini görürseniz, yaşamınızı derinden değiştirir.

Tanrı Sözü Nedir?

Ancak ima edilenleri görmek için, Tanrı Sözü'nün ne olduğunu gördüğümüzden emin olmamız gerekir. Tanrı Sözü'nü anlamanın farklı yolları vardır. Dünya Tanrı'nın Sözü'yle yaratılmıştır (İbr. 11:3). İsa'ya Tanrı'nın Sözü denir (Yu. 1:1, 14). On Emir'e Tanrı'nın Sözü denir (Mar. 7:13). İsrail'e verilen vaatlere Tanrı'nın Sözü denir (Rom. 9:6).

Ama Petrus 23. ayette, aracılığıyla yeniden doğmuş olduğumuz Tanrı Sözü'yle ne kastettiği konusunda oldukça nettir. İlk olarak, onun diri ve sonsuza dek kalıcı olduğunu söyler. "Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz." Söz burada diridir çünkü yeni yaşam verecek ilahi güce sahiptir. Ve söz sonsuza dek kalıcıdır çünkü bir kez yaşam yarattığında, onu sonsuza dek devam ettirir.

Sonra Petrus 24-25. ayetlerde, Tanrı Sözü'yle ilgili bu iddiasını açıklamak ve desteklemek için Yeşaya 40:6-8 ayetlerinden alıntı yapar: "Nitekim, "İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.'" Tanrı Sözü ot ve çiçek gibi değildir. Onlar bir anlığına açarlar ve bir anlık sevinç verirler. Sonra kuruyup giderler ve devam ettirdikleri yaşam da biter. Ama Tanrı Sözü böyle değildir. Yarattığı yaşam sonsuza dek kalır çünkü yaşam yaratan ve yaşamı devam ettiren Söz sonsuza dek kalır.

Sonra Petrus, "Tanrı'nın Sözü" diyerek tam olarak neye atıfta bulunduğunu söyler. 25. ayetin son kısmında şöyle der: "İşte size müjdelenmiş olan söz budur." Size müjdelenmiş olan söz – işte çürüyücü olmayan tohum; aracılığıyla yeniden doğduğumuz, Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü

budur. Dolayısıyla Tanrı'nın ölü, imansız yüreklerde yeniden doğuş meydana getirme yolu, Müjde'yle, iyi haberledir.

Dünyadaki En Büyük Haber

Ve bu haber şudur: Tanrı'nın Oğlu Mesih, bizim O'nun huzurunda sonsuz yaşama ve sevince kavuşmamız için bizim yerimize, tüm günahlarımızın bedelini ödemek, kusursuz doğruluğu gerçekleştirmek, Tanrı'nın tüm gazabına katlanıp onu kaldırmak ve ölümden dirilip ölüme galip gelmek için öldü – ve bunların tümü, yalnızca İsa Mesih'e imanla ve yalnızca bu imanla karşılıksız olarak sunulmaktadır. Bugün dahi, iki bin yol sonra bile, bu haber dünyadaki en büyük haber olmaya devam etmektedir. Ve bu haberi bilmeyen milyonlarca insan vardır.

Dolayısıyla mesele şudur – ki eğer sevdiğiniz biri (veya binlercesi) varsa ve onların diri bir umuda yeniden doğduklarını görmek istiyorsanız, bu muazzam önem arz etmektedir: Eğer insanlar yeniden doğacaksa, bu İsa Mesih'in Müjdesi'sini temel alır biçimde, Tanrı Sözü'nün duyulmasıyla olur. Tanrı'nın "diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü", Müjde aracılığıyla yeniden doğacaklardır. Tanrı'nın işi ve sizin işin şu şekilde bir araya gelir:

- Tanrı Söz'ün, yani Müjde'nin tohumu aracılığıyla yeniden doğuşa sebep olur.
- Tanrı sizin insanlara Müjde'yi anlatmanız aracılığıyla yeniden doğuşu meydana getirir.
- Tanrı, Mesih'in kim olduğu ve çarmıhta ve dirilişte ne yapmış olduğuna ilişkin haber aracılığıyla insanları yeniden doğdurur.

- Tanrı siz Müjde'yi konuşurken sizin kelimeleriniz aracılığıyla ölü yüreklere yeni yaşam verir.

Müjde'yle Yaşam Vermek

Dolayısıyla, esas sorumuza dönecek olursak: *İnanmayan kişilerin yeniden doğmasına yardımcı olmak için ne yapmamız gerekiyor?* Cevap: *İnsanlara Mesih'in iyi haberini bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla anlatın.* Sevgi yüreği ve hizmet yaşamı konusunda sonra daha fazlasını söyleyeceğiz. Ama burada bir süreliğine şu harika gerçeğe odaklanın: Kurtaran tohum, Tanrı'nın Sözü'dür; vaaz edilmiş Müjde'dir. Yeni yaşam yaratan tohum, imanlıların ağzındaki, imansızlara konuşulan Müjde'dir. Körlerin gözlerini açan cerrahi alet, sizin Müjde'yi anlatan ve açıklayan sözlerinizdir.

Bu bizim için sadece ikna olduğumuz bir inanç olmanın yanında nasıl bir tutku olabilir? Tanrı'nın bu bölümde bu tutkuyu uyandırmak üzere kendi Sözü'nü kullanması için dua ediyorum. Bu yüzden Sözü'ne daha fazla bakalım. Yakup 1:18: "[Tanrı] bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu." Rab'bin kardeşi olan Yakup'un sözlerinde de görüyoruz. Bizi bu şekilde yaşama kavuşturdu. Ve bu, yeniden doğuşa yapılan bir göndermedir.

Bizim odak metnimiz olan 1. Petrus 1:23-25 ayetlerinden ("Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz") dokuz ayet sonrasındaki 2:9'da, Petrus şöyle der: "Siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz."

Tanrı sizi karanlıktan çıkardı ve sizi Tanrı Sözü'yle, Müjde'yle (1:23, 25) şaşılası ışığına getirdi. Ve şimdi bu şaşılası ışıkta bizim ne yapmamız gerekiyor? Neden buradayız? Bu çağ devam ederken son derece önemli olan bir neden şudur: "Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için." Mesih'in sevgisinin, gücünün ve bilgeliğinin şaşılası ışığında durmaktayız; öyle ki, o şaşılası ışıktaki sevincimiz Mesih'in erdemlerinin (mükemmelliklerinin) duyurumlası aracılığıyla dolsun.

Neden? Çünkü diğer insanlar böyle, iyi haberin duyulmasıyla yeniden doğarlar. Ve yeniden doğduklarında, karanlıktan şaşılası ışığa gelirler, Mesih'i olduğu gibi görür, O'na olduğu gibi değer verir ve dolayısıyla da O'nu olduğu gibi yüceltirler. Ve bizim sevincimiz de onların Mesih'teki sevinciyle tamamlanır.

Bunun İçin Bugün Ne Gerekir?

Kiliselerimizdeki binlerce Hristiyan'ın, inanmayan kişilere Müjde'yi anlatma konusunda tutkulu olması için ne gerekir? Bunu gerektiği kadar çok yapmamamızın bir sebebi, Amerika'da yaşamın eğlence dolu olmasıdır. Öyle ki, vahim, sonsuz, ruhsal ihtiyaçlarımıza ilişkin düşünceleri konuşmak şöyle dursun, bunlar hissedilmezler bile. Dünya fazla ilgi çekici ve eğlencelidir. Mahva giden insanlar konusunda kendimizi veya diğerlerini rahatsız etmek garip hissettirir. Ağır gelir. Ama Amerika'da yaşam hafiftir.

Bu nedenle belki Tanrı'nın yapmayı seçeceği şey, Yeruşalim'deki kilisede yaptığı şey olacaktır. Oradakiler İsa'nın onlara Elçilerin İşleri 1:8'de verdiği müjdeleme buyruğuna uyma-

yıp Yahudiye'ye, Samiriye'ye veya dünyanın diğer köşelerine gitmiyorlardı. Bu yüzden Tanrı, karşı konulamayacak bir tanıklıkta bulunması için İstefanos'u çıkardı (Elç. 6:10). Öyle ki, İstefanos'un düşmanlarının onunla başa çıkabilmesinin tek yolu, onu öldürmeleri oldu (Elç. 7:60).

Ve onu öldürdüklerinde, zulüm Yeruşalim'deki tüm Hristiyanların üzerine yağdı. "İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar" (Elç. 8:1). Ve sonuç neydi? Elçilerin İşleri 8:4: "Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı (*euangelizomenoi ton logon*)." Vaiz değillerdi. Sadece sıradan insanlardı, binlerce kişiydiler (Elç. 2:41). Evlerinden atılmalarından sonra, iyi haberi anlatarak her yere yayıldılar.

Bu, zulümlere, acıya, kayba, sürgüne ve evsizliğe verilecek harika bir karşılık değil mi? Şikâyet ederek yayılmadılar. Tanrı'ya hesap sorarak yayılmadılar. "Gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı." Keşke biz de Müjde'yi öyle sevsek, kayıp insanlar için öyle sevgi duysak ki, sıkıntı, elem, zulüm, açlık, çıplaklık, tehlike, kılıç, silah ve terörist bizi korku duyan şikâyetçilere değil, ancak iyi haberin cesur habercilerine çevirse!

Tam da zulme uğradıklarından dolayı, Mesih'in iyi haberini anlatarak yayıldılar. Belki Rab bunu bu şekilde yapacaktır. O dünyanın bazı yerlerinde bunu kesinlikle bu şekilde yapıyor ve milyonlarca kişi, zulüm altındaki Hristiyanların Müjde'yi sevgiyle, cesaretle ve açıklıkla anlatması aracılığıyla yeniden doğuyor.

Tanrı Sözü'nü Arzulayın

Bu sevinç dolu cesarete doğru nasıl ilerleyebiliriz? Son bölümde bunun bazı somut örneklerinden ve yöntemlerinden bahsedeceğim. Ama bu bölümü, bu soruyu şu şekilde cevaplayarak kapatıyorum: Sevinç ve cesaret dolu müjdeleme yolunda, 1. Petrus 1:23-25 ayetlerinin bağlamını takip edip Petrus'un hemen akabindeki şu öğütlerine giderek ilerleyeceğiz (Bünyamin Candemir Çevirisi):

> Onun için, bütün kötülüğü ve bütün hileyi ve ikiyüzlülüğü ve kıskançlığı ve bütün kötü konuşmaları bir yana atarak, eğer gerçekten Rab'bin iyi olduğunu tattınızsa, yeni doğmuş bebekler gibi Kutsal Söz'ün saf sütünü özlemle arzu edin ki, onunla büyüyesiniz. (1.Pe. 2:1-3)

"Yeni doğmuş bebekler" ifadesi, bölgedeki tüm kutsalların olgunluktan uzak olduğu anlamına gelmez. Petrus burada tüm yeniden doğmuş kişilerin arzu duydukları şeyi açıklıyor ve bizi bu şeyi [yani Kutsal Söz'ü], yeni doğmuş bebeklerin sütü arzuladığı gibi arzulamaya teşvik ediyor.*

Mesele şudur: Petrus bize hemen öncesinde Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan Söz'ü, yani Müjde aracılığıyla yeniden doğmuş olduğumuzu söylemiştir. Ve şimdi de şöyle diyor: Bebekler sütü nasıl arzuluyorsa, siz bu Söz'ü her gün aynı şekilde arzulayın. Bebeklerin yaşam yolunda büyümeleri için

* *Ç.N.* Ayetin orijinalinde "saf ruhsal süt" ifadesi yer almaktadır. Yazar bu paragrafın geri kalanında "ruhsal" kelimesinin Tanrı'nın Sözü'ne işaret ettiğini anlatmış ve Kutsal Kitap'ın İngilizcedeki King James çevirisinin bu anlamı doğru verdiğini söylemiştir. Ancak kullandığımız Türkçe Kutsal Kitap çevirisi zaten bu şekilde çevrildiği için yazarın bu açıklamalarına yer verilmemiştir.

nasıl süt içmeleri gerekiyor, aksi takdirde ölüyorlarsa, sizde bu Söz'e her gün aynı ihtiyacı duyun. "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" (Mat. 4:4).

Petrus şunu diyor: Eğer kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan ve kötü konuşmalardan özgür olacaksanız –eğer Müjde'yi bir sevgi yüreğiyle ve bir sevgi yaşamıyla anlatacaksanız– o hâlde bebeklerin süte acıkıp susamaları gibi, sizin de Tanrı Sözü'ne acıkıp susamanız gerekir.

Tanrı Sözü'yle Sarhoş Olmak

Ve bunu neden yapmak isteyesiniz? 1. Petrus 2:3, "eğer gerçekten Rab'bin iyi olduğunu tattınızsa" sizin bu arzuya sahip olacağınızı söylüyor. Bu kişisel müjdeleme açısından çok önemlidir: Siz Tanrı Sözü'nü –özellikle Müjde'yi– tattınız mı? Yani Tanrı'nın iyi olduğunu tattınız mı? Tattınız mı? Burada onun üzerinde düşünüp düşünmediğinizi sormuyorum. Şunu soruyorum: Onu *tattınız* mı? Yüreğinizde Mesih'i her şeyden daha arzu edilir olarak görüp tadan diri, ruhsal tat alma duyuları var mı?

Ciddileşmemiz gereken yer burasıdır. Eğer Tanrı'nın iyi olduğunu, O'nun neşemiz olduğunu, O'nun hazinemiz olduğunu, O'nun etimiz, sütümüz, suyumuz ve şarabımız olduğunu tattıysak, Tanrı'nın kudretle yeniden doğduran gücünün tohumunu da yayarız. Bu tadım, Tanrı'nın Sözü aracılığıyla olur. Tanrı bizim dillerimizi özgür kılsın ve Tanrı Sözü'nün şarabıyla ve Rab'bin iyiliğiyle sarhoş olmamızla bizi cesur Müjde anlatıcıları yapsın.

Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz. Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmayız, Tanrı'nın sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz. Yaydığımız Müjde örtülüyse de, mahvolanlar için örtülüdür. Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir. Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz. Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı. Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz.

2. Korintliler 4:1-7

15

Seni Onların Gözlerini Açmak İçin Gönderiyorum

Bu kitabı ayaklarımızı yere basarak bitiriyoruz. Caddede. Arabada. Starbucks'ta. Arka bahçede. Okulda. İş yerinde. Öğle yemeğinde. Facebook ve MySpace'te. Mesajlaşmalarda. Skype'ta. Bloglarda. Uçaklarda. Ve yüzlerce olağan sohbette. İsa Mesih'in yüceliği için binlerce ruhsal olarak ölü insanın yeniden doğuşu uğruna tüm bu yeni bağlamlarda eski usul bir adanmışlıkla, yani kişisel müjdelemeyle bu kitabı sonlandırıyoruz.

1. Petrus 1:23'teki Kutsal Kitap gerçeğini tekrar tekrar onayladık: "Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş oldunuz" ve akabinde 25. ayetteki açıklama: "İşte size müjdelenmiş olan söz budur." Bir başka deyişle, Tanrı yeniden doğuşu Müjde aracılığıyla meydana getirir ve bu iyi haber de şudur: Tanrı kendi Oğlu'nu kusursuz bir yaşam sürmek, günahkârlar için ölmek, Tanrı'nın gazabı-

nı üstüne alıp yatıştırmak, suçumuzu kaldırmak, doğruluk armağanını sağlamak ve Yasa'nın işlerinden bağımsız olarak yalnızca iman aracılığıyla Mesih'te sonsuz sevinç vermek üzere bu dünyaya gönderdi.

İnsanlar bu haberi duyarak yeniden doğar, onsuz asla yeniden doğmazlar: "iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur" (Rom. 10:17). Dolayısıyla, *İnsanların yeniden doğmasına yardımcı olmak için ne yapmamız gerekiyor?* diye sorarken, Kutsal Kitap'ın cevabı basittir: İnsanlara Mesih'in iyi haberini bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla anlatın.

Bu son bölümde amaç, birkaç yeni metinle bu ana fikrin altını çizmek ve sonrasında birkaç teşvikte ve pratik yardımda bulunmaktır.

Tanrı, Işığını Yüreklerimizde Parıldatır

2. Korintliler 4:4, insanların Mesih olmaksızın içinde bulundukları durumu saptamaktadır. 4. ayet: "Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir." Mesih'e inanmayan insanlar kördür. Mesih'i üstün değeriyle göremezler, bu yüzden O'nu Hazineleri olarak benimsemezler ve bu yüzden de kurtulmazlar. Gözlerini açmak ve onlara yaşam vermek üzere Tanrı'nın onların yaşamında çalışması gerekir; öyle ki, Mesih'i yaşamlarının Kurtarıcısı, Rabbi ve Hazinesi olarak görüp benimseyebilsinler. Tanrı'nın buradaki işine yeniden doğuş denir.

Sonrasında bu körlük ve mahvolma durumunun çözümüne bakın. 6. ayet: "Çünkü, 'Işık karanlıktan parlayacak' diyen

Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı." Bu, her ne kadar burada yeniden doğuş tabiri geçmese de, yeniden doğuşun bir tarifidir. Başlangıçta ışığı yaratan Tanrı, insan yüreğinde de aynı şeyi yapmaktadır. Ancak bu sefer, ışık fiziksel ışık değil, "İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışık"tır. Ya da 4. ayetin söylediği şekilde, "Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı"dır.

Tanrı insan yüreğinin, Mesih'in gerçeğini, güzelliğini ve değerini, yani Mesih'in yüceliğini görmesine sebep olur. Ve O'nu olduğu gibi gördüğümüzde, O'nu olduğu gibi kabul ederiz. Ve O kendisini kabul edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma gücünü vermiştir (Yu. 1:12). *Çocuklarımız için* (ister on altı, ister yirmi altında yaşında olsunlar), ebeveynlerimiz için, eşlerimiz için, komşularımız için, iş arkadaşlarımız için ve okul arkadaşlarımız için istediğimiz şey budur. Mesih'i görmeleri ve benimsemeleri için ışığın onların yüreklerinde parıldamasını isteriz. Onların yeniden doğmalarını isteriz.

Tanrı Onların Gözlerini Açmak İçin Sizi Gönderir

Tanrı'nın bunu gerçekleştirmek için kullandığı insani araçlara bakın. 2. Korintliler 4:5: "Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz." Pavlus'un rolü bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla Mesih'i ilan etmekti. Bu ilan 3. ayette *Müjde* olarak adlandırılır: "Yaydığımız Müjde örtülüyse de, mahvolanlar için örtülüdür." Ruhsal olarak kör olan insanların göremediği ve ruhsal olarak sağır olan insanların duyamadığı Müjde'dir. Dolayısıyla *İnsanların yeniden doğmasına yardımcı olmak için ne*

yapmamız gerekiyor? sorusuna cevabımız şudur: İnsanlara Mesih'in iyi haberini bir sevgi yüreğiyle ve bir hizmet yaşamıyla anlatın.

Yeniden doğuşta insanın oynadığı role ilişkin şaşırtıcı bir resim Elçilerin İşleri 26. bölümde yer almaktadır. Burada Pavlus, Kral Agrippa'ya kendi Mesih'e dönüş hikâyesini ve aldığı hizmet çağrısını anlatır. Şam yolunda Mesih'le olağanüstü biçimde karşılaşmasını aktarır. Sonra da Mesih'in ona verdiği görevi aktarır. Bu görevde kullanılan kelimeler şaşırtıcıdır. Pavlus, İsa'nın ona şöyle dediğini söyler:

> Ben senin zulmettiğin İsa'yım. Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin. Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar. (Elç. 26:15-18)

Görev, insanların mucizevi yeniden doğuş işinde oynadıkları role ilişkin taşıdığı imalar açısından nefes kesicidir. İsa, Pavlus'a şöyle der: "Seni... ulusların gözlerini açmak için gönderiyorum." Ve bu göreve bağlı olan şeyin ne olduğuna bakın: "onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar."

2. Korintliler 4'e göre, insanlar Tanrı onlara görecek gözler verene dek, yani Tanrı onları yeniden doğdurana dek ruhsal olarak kördürler. Ve Elçilerin İşleri 26'da İsa 18. ayette, "Seni onların gözlerini açmak için gönderiyorum" der. Buradaki meseleyi görmek zor değildir. Tanrı, Mesih'in gerçeğini, güzelliğini ve değerini görebilmeleri için körlerin gözlerini açar. Ve bunu, insanları sevgi yürekleriyle ve hizmet yaşamlarıyla iyi haberi anlatmaya göndererek yapar.

Kendimi uğrunda daha da fazla dua ederken bulduğum konu budur. Rab, kiliseni körlerin gözlerini açma tutkusuyla doldur. Tanrı'nın bizi yeniden doğuşta araç olarak kullanarak yapacağını vaat ettiği şeyler konusunda tutkuyla dolalım. Size İsa'nın Pavlus'a seslendiği şekilde sesleniyorum: Gidin ve onların gözlerini açın.

Bunu yapamıyorsunuz diye durmayın. Elbette yapamazsınız. Yalnızca Tanrı körlerin gözlerini açabilir (2.Ko. 4:6). Ama elektrik meydana getiremiyor veya ışık yaratamıyor olduğunuz gerçeği, sizi tuşa basmaktan alıkoymasın. Silindirlerde ateş yaratamıyor olduğunuz gerçeği, sizi arabanın kontağını çevirmekten alıkoymasın. Doku yaratamıyor olduğunuz gerçeği, sizi öğünlerinizi yemekten alıkoymasın. Aynı şekilde yeniden doğuşu meydana getiremiyor olduğunuz gerçeği de sizi Müjde'yi anlatmaktan alıkoymasın. İnsanlar böyle, diri ve sonsuza dek kalıcı olan Söz aracılığıyla, İsa Mesih'in iyi haberi aracılığıyla yeniden doğarlar.

Müjde'yi Anlatmak İçin On Teşvik Unsuru

Şimdi, size yardımcı olacağını umduğum birkaç teşvik unsurunu sizlerle paylaşayım:

1. Şunu Bilin: Tanrı Toprak Kaplar Kullanır

2. Korintliler 4:4-6'daki bağlama geri dönelim. Sonraki ayet çok önemlidir. Bu ayeti genellikle bağlamı içerisinde okumuyoruz. Hemen öncesinde 6. ayet, evrende ışığı yaratan Tanrı'nın, bizim gibi günahkârların yüreklerinde aynı tür şeyi yaptığını söylemiştir. Tanrı, "İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı" verir. 4. ayette bu ışık, "Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı" olarak adlandırılır.

Bağlam budur. Ve şimdi de 7. ayet geliyor: "Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz." "Bu hazineye" sahibiz. Ne hazinesi? "İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışık." Ya da, "Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı." Kısacası: Işık veren gücüyle Müjde'ye sahibiz.

Şimdi teşvik budur: "Bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz." Toprak kaplar bize atıfta bulunuyor. Toprak kaplar bizleriz. İçimizdeki hazineye rağmen, bizler toprağız. Altın değiliz. Altın olan Müjde'dir. Bizler gümüş değiliz. Gümüş olan Mesih'le ilgili haberdir. Bizler bronz değiliz. Mesih'in gücü bronzdur.

Bunun anlamı, eğer Müjde hazinesini paylaşmaya uygunluğunuz açısından kendinizi ortalama bir yerlerde veya ortalamanın altında hissediyorsanız, kendini güçlü, bilge ve yeterli hisseden birine kıyasla gerçeğe daha yakın olduğunuzdur. Pavlus toprak kaplar olduğumuzu fark etmemizi istiyor. Altın, gümüş veya bronz değiliz. Pavlus Müjde'yi taşımak ve paylaşmak söz konusu olduğunda, bizim en entelektüelimizden en ortalama olanımıza kadar hepimizin toprak kaplar ol-

duğumuzu fark etmemizi istiyor. Müjde öyle değerli ve öyle güçlüdür ki, saklı olduğu şeyle kendisini herhangi bir mukayeseye sokmak tümüyle aptalcadır.

Pavlus kendisi ve Apollos hakkında, ilk yüzyılın en verimli iki Hristiyanı hakkında nasıl konuşuyor? "Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır" (1.Ko. 3:5-7).

Bir toprak kap olmanın manası nedir? 2. Korintliler 4:7'ye dönelim: "Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz." Tanrı'nın amacı bizim değil, Müjde aracılığıyla O'nun kendi gücünün yüceltilmesidir. Bunun anlamı da, eğer Müjde'yi anlatmaya uygunluğunuz açısından kendinizi ortalama bir yerlerde veya ortalamanın altında hissediyorsanız, Tanrı'nın aradığı kişi olduğunuzdur. Tanrı yalın biçimde Müjde hazinesini paylaşan bir toprak kap arar; havalı zekâyı, havalı güzel sözleri, havalı güzelliği, gücü veya kültürel beceriyi aramaz. Tanrı sonrasında Müjde aracılığıyla kendi işini gerçekleştirecek ve üstün güç bize değil, O'na ait olacaktır.

Cesaret bul, ey sıradan Hristiyan. Tam da bu sıradanlığınla dünya üzerindeki en yüce işe, yani körlerin gözlerini açma ve Mesih'in Hazinesi'ni gösterme işine tayin edildin.

2. Paylaşmak Üzere Kaynaklar Edinin

İyi Hristiyan yazılarını insanlara dağıtmak, Müjde'ye dair kişisel tanıklığınızı genişletmenin bir yoludur. Bizler *www.desiringGod.org* adresinde, müjdeleyici kitapçıkları olabildiğince ucuz fiyatta veya karşılayabileceğiniz herhangi bir fiyatta ula-

şılabilir hâle getirmeye çalışıyoruz.[24] Ulaşabileceğiniz daha onlarca oldukça yararlı materyal mevcut.

Şunu demeye çalışıyorum: Bu şekilde düşünün. Şöyle düşünün: Nerede elimden gelirse, Mesih'i övgüyle sunmak istiyorum. Tanrı'nın insanlara yaşam vermek için kullandığı hikâyeyi anlatmak istiyorum. Cebinize, cüzdanınıza, çantanıza, arabanıza bir şey koyun. Ve her gün dua edin: Rab, beni bugün Müjde'nin yayılması yolunda bir araç yap. Beni körlerin gözlerini açmak için kullan.

3. Tanrı'nın Birçok Etkiyi Kullanabileceğini Bilin

Bir kişiye İsa hakkında söylediğiniz bir şeyin, Tanrı'nın bu kişiyi kurtarma yolunda ilahi takdiri uyarınca onlarca başka kişiyi kullanmasıyla destek bulabileceğini aklınızda tutun. Söylediklerinizin boşa gittiğini düşünebilirsiniz. Asla boşa gitmez (1.Ko. 15:58). Söyledikleriniz bizzat etkilerin başlangıcı olabilir. Ya da söyledikleriniz, Tanrı'nın bir kişiyi imana getirirken kullanacağı nihai, belirleyici sözler olabilir. Konuşun. Mesih hakkındaki en küçük söz dahi boşa gitmez.

Genç bir kadın bizim kilisemize üye olurken Mesih'in onu nasıl kurtardığını anlattı. Ebeveynleri sayesinde Hristiyanlığa dair pek çok şey bildiğini ancak ergenlik yıllarında bunların hepsini boş verip kendi başına kaldığını söyledi. Bir gün o ve arkadaşları sahilde yürürken birkaç yakışıklı erkek onlara doğru yaklaşıyormuş. Bu kadın onları etkileme ve onlar tarafından çekici ve havalı olarak görülme düşüncesindeymiş. Ama erkekler geçerken, onlardan biri bağırmış: *"İsa'yı övün!"*

[24] Buna iki örnek *For Your Joy* kitapçığı ve *The Quest for Joy* broşürü olabilir.

Şimdi muhtemelen o akşam bu erkekler kendi kendilerine, "Zayıf bir tanıklık oldu. Niye durup da konuşmadık?" diye düşündüler. "İsa'yı övün" şeklindeki bu küçük sözün, bu kadının yüreğini deldiğini, ona diz çöktürdüğünü ve Kurtarıcı'ya yönlendirdiğini bilmiyorlardı. Boşa giden hiçbir tanıklık yoktur.

4. Esirgemeden Veren Biri Olun

Pinti biri olarak değil, cömert biri olarak bilinin. İsa şöyle dedi: "Hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin" (Lu. 6:35). Bunu sahip olduğunuz her şeyle ilgili söylüyorum. Pinti insanlar İsa'yı önemsiz ve tatmin etmeyen biri olarak gösterirler. Ama daha da spesifik olarak şunu kastediyorum: Eğer Hristiyan olmayıp da okumayı seven kişiler tanıyorsanız, İyi kitaplar vermekte hiçbir şey esirgemeyin. Size on dolara, on beş dolara veya otuz dolara mal olan bir Hristiyan kitap verin. Bunu bir hediye olarak verin, kitabın sizin için ne anlam ifade ettiğini onlara anlatın ve bir ara kitapla ilgili konuşmak istediğinizi söyleyin. Eğer bu kişiyi tanımıyorsanız, sizin için çok anlamlı olan bir kitabı onlara vermek için izin isteyin.

Ben uçakta genelde böyle yapıyorum. Pastör olduğum için bazen sohbet kolayca Mesih'e gelebiliyor. Bazense gelmiyor. Ancak her durumda, çoğunlukla şöyle diyorum: "Bir kitap yazdım ve bu kitabı size vermeyi isterim. Verebilir miyim?" İnsanlar neredeyse hiçbir zaman hayır demiyorlar. Çantama farklı kitaplar koyuyorum. En çok koyduklarım *Seeing and Savoring Jesus Christ (*İsa'yı Görmek ve O'ndan Zevk Almak*), Fifty Reasons Why Jesus Came to Die (*İsa'nın Ölmek için Gelmesinin Elli Sebebi*) , Desiring God (*Tanrı'yı Arzulamak*)* ve *When the Darkness Will Not Lift (*Karanlık Kalmadığında*)* kitaplarıdır. Ayrıca bunlardan bazılarını ön kapımızın oradaki çekme-

cede de tutuyorum ki, kapıda birine verme fırsatı olduğunda verebileyim. Size iman yolunda yardım etmiş olan birkaç kısa kitap seçin ve bunları bazı kilit yerlerde saklayın. Şu şekilde düşünme alışkanlığı edinin: Bugün Mesih'i nasıl övgüyle sunabilirim? Esirgemeden verin.

Ve elbette Kutsal Kitap verin. Geçtiğimiz günlerde Müjde hizmetkârı Henry Martyn'in biyografisini açtım ve yazarı B. V. Henry hakkında şunu okudum: "Henry, 17 yaşındayken bir yaşlı kadının ona vermiş olduğu Yeni Antlaşma'yı okuması aracılığıyla iman etti."[25] Kutsal Kitap'ı veya Kutsal Kitap parçalarını esirgemeden verin.[26]

5. İnsanları İlgi Çekici Bulun

İnsanları ilgi çekici bulmak ve onları umursamak, onların yüreklerine giden güzel bir yoldur. Bununla cesaret bulun. İnsanlara gerçekten ilgi duymadığımızda ve onları umursamıyor gibi göründüğümüzde, müjdeleme kötü bir itibar yapar. İnsanlar gerçekten ilgi çekicidirler. Konuştuğunuz her insan bin farklı deneyimle, Tanrı'nın harika bir yaratılışıdır. C. S. Lewis'in sözlerini hatırlayın:

> Olası tanrıların ve tanrıçaların olduğu bir toplumda yaşamak, konuştuğunuz en sıkıcı insanın günün birinde, şimdi görseniz tapınma isteği duyacağınız bir yaratığa veya şu anda ancak bir kabusta karşılaştığınız bir korkuya ve yozlaşma-

[25] B. V. Henry, *Forsaking All for Christ: A Biography of Henry Martyn* (London: İkinci Bölüm, 2003), 167.

[26] Tüm Kutsal Kitap'ı *English Standard Version* çevirisiyle Desiring God üzerinden 4$'ın altında bir fiyatla satın alabilirsiniz. http://www.desiringgod.org/store/topicindex/54/720_ESV_Paperback_Bible_Outreach_Edition/

> ya dönüşeceğini hatırlamak ciddi bir şeydir. Gün boyunca belirli düzeyde birbirimize bu iki farklı istikametten biri veya diğerine gitmek üzere yardım ediyoruz. Birbirimizle olan her ilişkiyi, her arkadaşlığı, her sevgiyi, her oyunu, her politikayı, bu ezici olasılıklar ışığında, bunlara uygun düşen huşu ve ihtiyatla sürdürmeliyiz. Sıradan insan yoktur. Asla sıradan bir ölümlüyle konuşmamışsınızdır.[27]

Ancak yine de, çoğumuz böyle düşünmüyor. Tanrılar bizi sıkar ve video oyunlarına yöneliriz. Diğer insanlara ilgi duyan insan azdır. Eğer onların hikâyesini gerçekten ilgi çekici bulursanız ve onları umursarsanız, size açılabilir ve sizin hikâyenizi, Mesih'in hikâyesini duymak isteyebilirler.

6. İnsanların Kiliseye Davet Edin

İlişkilerinizde, insanlar daha Hristiyan olmadan önce onları kiliseye davet edin. Bir Hristiyan olmanın ne anlama geldiği konusundaki yabancılık, bizim kilisede nasıl ilahi söylediğimiz, nasıl konuştuğumuz ve birbirimizle nasıl ilişki kurduğumuza gittikçe daha fazla aşina olmakla kısmen çözülebilir. Ve Tanrı Sözü'nün vaazının eşsiz bir gücü vardır. Her türü konuşma bir açıdan eşsizdir. Vaaz bizim mesaj vermemizin tek veya temel yolu değildir. Ama vaaz, Tanrı tarafından özel bir etkiye sahip olmak üzere tayin edilmiştir. "Çünkü mademki dünya, Tanrı'nın bilgeliğinde, bilgelik aracılığıyla Tanrı'yı bilmedi, Tanrı da iman edenleri *vaazın akılsızlığı ile* kurtarmaktan hoşnut oldu" (1.Ko. 1:21 – Bünyamin Candemir Çevirisi).

[27] C. S. Lewis, *The Weight of Glory* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1949), 14–15.

Veya bugünlerde internetle, eğer kiliseye gelmekte çekinceleri varsa, onları pastörünüzü veya başka bir öğretmeni izleyebilecekleri veya dinleyebilecekleri bir web sitesine davet edin.

7. Şehri Müjde Öğretisiyle Doldurun

Elçiler Yeruşalim'de duruşmaya çıkarıldıklarında, başkâhin onlara şöyle dedi: "Yeruşalim'i öğretinizle doldurdunuz" (Elç. 5:28 – Bünyamin Candemir Çevirisi). Benim kendi şehrimdeki kiliseler için olan hayalim budur. Eğer tüm Hristiyanlar Mesih hakkında konuşuyor, Mesih hakkında yazılar dağıtıyor, Mesih hakkında e-postalalar atıyor, insanları Mesih için kiliseye davet ediyor ve Mesih için esirgemeden cömertlik ediyor olsalar, biri çıkıp şöyle diyebilir: "Bu Hristiyanlar şehri öğretileriyle doldurdular." Öyle olması dileğiyle.

8. Armağanlarınızı Kullanın

Herkesin farklı armağanlara sahip olduğu ve kimsenin kimseyi her şeyiyle taklit etmek zorunda olmadığı gerçeğiyle cesaret bulun. Her Hristiyan'ın bir hizmetkâr olması gerekir (Gal. 5:13) ama bazılarının bir hizmet armağanı vardır (Rom. 12:7). Her Hristiyan'ın bir merhamet yüreğine sahip olması gerekir (Lu. 6:36) ama bazılarının bir merhamet armağanı vardır (Rom. 12:8). Her Hristiyan'ın başkalarıyla Mesih hakkında konuşması gerekir (1.Pe. 2:9) ama bazılarının peygamberlik, öğüt ve öğretme armağanı vardır (Rom. 12:6-8).

Mesele şudur: Hepimiz bu işte beraberiz ama bazılarına şu veya bu şekilde bir armağan verilmiştir. Nereye uyduğunuzu bulun ve etkinliğinizi orada pekiştirip körükleyin. Her alanda büyüyün ama bir başkasına benzemediğiniz için kendinizi felce uğratmayın. Tanrı sizi yarattı ve müjdelemede sizi –benzersiz sizi– kullanmak istemektedir.

9. Müjdeleme Üzerine Kitaplar Okuyun

İki eski kitap ve bir de yeni kitap şunlardır: Will Metzger'in *Tell the Truth* (Gerçeği Söyle) adlı kitabı; J. I. Packer'ın *Evangelism and the Sovereignty of God* (Müjdeleme ve Tanrı'nın Mutlak Hâkimiyeti) adlı kitabı ve Mark Dever'ın *The Gospel and Personal Evangelism* (Müjde ve Kişisel Müjdeleme) adlı kitabı.[28] Elbette dikkatinize değecek onlarca kitap vardır. Burada amacım sadece, başkalarının müjdeleme üzerine yazdıklarından öğrenme ve ilham alma arzusunu düşünce yapınıza dahil etmeniz için sizi teşvik etmektir.

10. Cesaret İçin Dua Edin

Yeni Antlaşma'da müjdelemeyle ilgili olan duaların çoğunun, Müjde'yi duyanlara yönelik değil de Müjde'yi anlatanlara yönelik olması dikkat çekicidir. Romalılar 10:1 burada bir istisnadır: "Kardeşler! İsrailliler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum." Ama çoğunlukla şu gibi şeyler okuruz: "Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin diye bizim için dua edin" (2.Se. 3:1). "Bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve... Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın" (Kol. 4:3). "Yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun. Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim" (Ef. 6:18-19).

Kendiniz, aileniz, kiliseniz ve pastörünüz için bu şekilde dua edin. Elçi Pavlus'un kendisinin cesaret bulması için ki-

[28] Metzger, *Tell the Truth: Whole Gospel to the Whole Person by the Whole People*, 3. bs. (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 202, orj. 1981); Packer, *Evangelism and the Sovereignty of God* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2009, orj. 1961); Dever, *The Gospel and Personal Evangelism* (Wheaton, IL: Crossway Books, 2007).

liselerden dua istemesi dikkat çekici ve teşvik edicidir. Eğer Pavlus'un bu dualara ihtiyacı olduysa, sizin ve benim çok daha fazla ihtiyacımız vardır.

Tanrı'nın Sözü'nü Cesaretle Duyurmak

Elçilerin İşleri 4:31'i, Mesih'in kilisesi için hayaliniz ve duanız yapın: "Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler." Eğer Tanrı kilisesine merhamet eder ve Kutsal Ruh'u bu şekilde kilisesine dökerse, gözlerimiz cesaret dolu bir sevinçle parlar ve ağızlarımız da Müjde'nin hikâyesiyle açılır. Dünyadaki en büyük haberi duymuş ve onu anlatıyor gibi görünen bir halk olurduk. Nitekim zaten onu duyduk. Bu şekilde yeniden doğduk. Ve diğer insanlar da bu şekilde yeniden doğacaklardır.

Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla

yeniden doğmuş oldunuz.

Size müjdelenmiş olan söz budur.

1. Petrus 1:23-25

Sonuç

Yeni Doğuş ve Yeni Dünya

İsa'nın "Yeniden doğmalısınız" (Yu. 3:7) sözü, dünyanın sorunlarının doğrudan kalbine inmektedir. İnsan doğasında bu derin değişim olmadan, hiçbir nihai barış, hiçbir nihai adalet, nefret, bencillik ve ırkçılık konusunda hiçbir nihai zafer olmayacaktır.

Tüm diğer teşhisler ve çareler yüzeyseldir. Değerli bile olabilirler; örneğin insanları en kötüyü yapmaktan alıkoyan yasalar gibi. Ama yeniden doğuş olmadan, insanlar kökte değişmezler ve sorun da o köktedir. Eğer insanlar kökte değişmiyorlarsa, o hâlde doğamızla gelen bencilliğimiz her hayalimizi bulandıracaktır.

İsa'nın sunduğu çare, hastalığımızın derinliğine uygundur. Eğer yalnızca kötü durumlardan ötürü kötü şeyler yapsaydık, belki durumları değiştirmenin davranışımızı da değiştirebileceğine dair umut olurdu. Ama sorunumuz sadece başkala-

rına iftira atmak, gizlice aldatmak, sorumluluklarımızı ihmal etmek, bizden farklı olanları kapı dışarı etmek, baştan savma iş yapmak, gerçeği esnetmek, başkaları pahasına arzularımızı tatmin etmek, fakirleri görmezden gelmek ve Yaratıcımız'a hiç aldırmamaktan ibaret, yani sadece kötü şeyler yapmaktan ibaret değildir.

Sorunumuz yaptığımız şeylerin, kim olduğumuzdan kaynaklanmasıdır. "Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir" (Mat. 7:16–17). "Çünkü ağız yürekten taşanı söyler (Mat. 12:34). İsa'nın, insanların neden kötü meyve verdiklerine ilişkin açıklaması budur. Kıtlık yoktur. Hayır, ağaç hastalıklıdır.

İsa'nın sunduğu radikal çare, O'nun durumumuza ilişkin teşhisini sahiplenmediğimiz sürece asla bir anlam ifade etmeyecektir. İnsan yüreği doğası gereği bencildir. İsa'nın en iyi insanlarla ilgili hayalperest algıları yoktu. O kendi öğrencilerini seviyordu. Onların sevecen babalar olduklarını biliyordu. Ama yine de onları bilhassa kötü olarak adlandırdı. "Sizler kötü yürekli olduğunuz hâlde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız..." (Mat. 7:11). O, Peygamber Yeremya'yla aynı fikirdeydi: "Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez; onu kim anlayabilir?" (Yer. 17:9).

İsa, Pavlus'un yozlaşmışlığın katmanlarına ilişkin vurucu tarifini onaylardı. "Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar" (Ef. 4:17-18). İradelerimizin temelinde –kökünde, kaynağında– katıyız. İstisna yok. "Hiçbir canlı senin karşında aklanmaz" (Mez. 143:2).

İsa'nın bunun için sunduğu çare şuydu ve hâlâ da budur: "Yeniden doğmalısınız." Bunu mümkün kılmak için her şeyi yerli yerine koydu. Günahsız bir yaşam sürdü. Günahlarımıza karşılık öldü. Bizim yerimize Tanrı'nın gazabına katlandı. Suçlarımızın bedelini ödedi. Sonsuz yaşamı satın aldı. Tanrı'nın tüm vaatlerini güvence altına aldı. Ölümden dirildi. Ölümü, cehennemi ve Şeytan'ı yendi. Tanrı'nın sağ elinde hükmetmekte ve bizim için aracılık etmektedir. Tekrar "ta lanet dolu yerlere kadar bereketlerini sunmaya"* gelecektir. O tüm bunları yeniden doğuş armağanını mümkün kılmak için yaptı. Tüm bu bereketler yeniden doğmuş olanlar için güvendedir.

Bu bereketlerle bizim aramızdaki bağlantı yeniden doğuştur. İsa'nın bizim bozulmuşluğumuza sunduğu kökten çare budur. Kişisel, sosyal ve küresel yenilenme, bu en temel değişim olmaksızın mümkün olmayacaktır. Tüm gerçek ve kalıcı değişimin kökü budur.

Biri şöyle diyebilir: "Ben engerek yılanı gibi davranan dindar –Hristiyan, Yahudi, Müslüman, Hindu, Budist, tarikat mensubu– insanlar tanıyorum." İsa da tanıyordu. Ama buradan yeniden doğuşun işlemediği fikrini çıkarmadı. Onların ikiyüzlü olduklarını çıkardı. "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur" (Mat. 23:25). "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz" (Mat. 23:27).

* *Ç. N.* Yazar burada İngilizcedeki "Joy to the World" ilahisine atıfta bulunmaktadır. Aynı ilahi, Türkçede birtakım farklılıklarla "Sevin Dünya" adıyla da mevcuttur.

Sahte dindarlar İsa'yı şaşırtmadı. O en keskin sözlerini onlar için hazırladı. Onlar yeniden doğuş gerçeğiyle çelişmezler. Onu doğrularlar. Bir "engerekler soyu"nu ne değiştirebilir? (Mat. 12:34). Engereklerin ihtiyaç duyduğu şey reform değildir. Yeniden doğuşa ihtiyaçları vardır. Sahte dindarlık yeniden doğuşu boşa çıkarmaz; onu gerekli kılar.

Dolayısıyla eğer yüreğiniz kendi kişisel değişiminiz veya evlilikte, üstün zekâlı çocuklarınızda, kilisenizde, adaletten yoksun sistemik yapılarda, siyasi sistemde, uluslar arasındaki düşmanlıkta, doğanın insan eliyle bozulmasında, eğlence kültürünün azgınlığında, zenginlerin kötü servetinde, eğitim haklarındaki eşitsizlikte, etnomerkezciliğin kibirli tutumlarında veya insan açgözlülüğünden kaynaklanan yüzlerce ihtiyaç alanından birinde değişim için sızlıyorsa, eğer yüreğiniz bunlardan herhangi biri için sızlıyorsa, o hâlde yeniden doğuşu son derece umursamalısınız.

Kültürü şekillendirmenin ve davranışı yönlendirmenin diğer yolları vardır. Ama hiçbiri bu kadar derin değildir. Hiçbiri bu kadar kapsamlı değildir. Hiçbiri evrensel düzeyde bu kadar alakalı değildir. Hiçbiri sonsuzluk açısından bu kadar önemli değildir.

Günün birinde, Rab İsa'nın dönüşünde, dünya yenilenecek. Tanrı'nın Egemenliği tümüyle gelecek. İsa'nın kendisi o yeni ve güzel yeryüzünün tümüyle tatmin eden yüce Hazinesi olacak. Ama bundan herkes zevk almayacak. "Doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez" (Yu. 3:3). İsa yol, gerçek ve yaşamdır (Yu. 14:6). O'na gelmedikçe, yaşamımız olmaz. Ne şimdi. Ne de sonsuzlukta. Tanrı sonsuz yaşam verir ve bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır (1.Yu. 5:11). Kendisinde Tanrı Oğlu

bulunanda yaşam vardır (1.Yu. 5:12). O'nun sözü güvenilirdir: "Yaşama kavuşmak için bana gelin" (Yu. 5:40). Eğer gelirseniz, gerçekten, yenilmez bir şekilde, nihayet yaşarsınız.

Herkes mutlu olmak ister. Web sitemiz mutluluk için oluşturuldu ve geliştirildi. Bizler dünyanın her yerindeki insanların şu gerçeği anlamasını ve benimsemesini istiyoruz: Biz ne zaman en çok Tanrı'da tatmin bulursak, O da bizde en çok o zaman yüceltilir. John Piper'ın otuz yılı aşkın süredir vaaz ettiği ve yazdığı tüm materyalleri derleyip bir araya getirdik ve bunların arasında kırktan fazla dile tercüme edilmiş kaynaklar da bulunuyor. Ek olarak da gerçeği, amacı ve asla son bulmayan tatmini bulmanıza yardımcı olmak için, her gün yeni yazılı, sesli ve görüntülü kaynaklar sağlamaktayız. Üstelik hizmetimizden bereket alan kişilerin cömertliği sayesinde, bunların hepsi ücretsiz.

Eğer gerçek mutluluğa dair daha fazla kaynak bulmak ya da Desiring God ekibi olarak yaptıklarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, sizi desiringGod.org adlı web sitemize davet ediyoruz.

www.desiringGod.org

"YENİDEN DOĞMALISINIZ." İsa'nın yeniden doğmamız gerekliliğine ilişkin duyurusu ya aldatıcı bir duyurudur ya da kendi canının efendisi olacak kişi için yıkıcı bir duyurudur. Kutsal Kitap'ta bizim günahımızın içerisindeki çaresizliğimizi bu denli iyi bir şekilde açığa çıkarmak üzere tasarlanmış sınırlı sayıda gerçeklik vardır. Ancak günümüzde bu mucizevi şeye aynı şekilde değer biçme konusunda her insan aynı hassasiyette değil.

Yeniden doğmuş tabiri Kutsal Kitap'ta çok değerli ve çok önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle de temel amacımız Tanrı'nın, Kutsal Kitap'ta bu tabirin kullanımıyla neyi amaçladığını bilmektir; öyle ki, O'nun lütfuyla bu doğuşu tecrübe edebilelim ve başkalarına da bu yolda yardımcı olabilelim. Yeniden doğmuş olmanın gerçekten ne anlama geldiğini bilmemiz, sonuçları açısından muazzam önemdedir.

Yeniden doğuş mucizesindeki yüce Fail bizzat Tanrı'dır. Ve kendisi bu konuda sessiz kalmış değildir. Bunun anlamı Tanrı'nın, bizim O'nun yeniden doğuşta ne yaptığı konusunda bilgisiz kalmamızı istemediğidir. Bunun anlamı, Tanrı'nın bize yeniden doğuş hakkında açıkladıklarını bilmenin bizim için iyi olduğudur. İsa, Nikodim'e "Yeniden doğmalısınız" dediğinde, ilginç ve önemsiz bir bilgi paylaşmıyordu. Onu sonsuz yaşama yönlendiriyordu.

"Bu kitabın yayımlanışını ne kadar kutlasam az."
D. A. Carson

"Hayrete düşüren öğretiler anlaşılır ancak aynı zamanda kapsayıcı bir şekilde işte bu kitapta ve üstelik dünya genelindeki okuyuculara hitap ediyor."
Iain Murray

"Dupduru bir anlatım."
Alistair Begg

"Sonsuzlukta Hristiyanlar için Kutsal Kitap'ın yeni doğuş hakkında ne öğrettiğini ve bunu bizzat tecrübe ettiklerini bilmek kadar önemli olan bir şey yoktur. İnsan yeni doğuş üzerine bir kitap yazılmasının neden bu kadar zaman aldığını açıkçası merak ediyor!"
Thabiti Anyawbile

"Yeni doğuşun gerçeğini, gerekliliğini ve sürecini net ve güzel bir şekilde ortaya seriyor."
Bruce Ware

JOHN PIPER, desiringGod.org adlı hizmetin kurucusu ve öğretmenidir. Aynı zamanda Minneapolis, Minnesota'daki Bethlehem College & Seminary okulunun da rektörüdür. 33 yıl boyunca Bethlehem Baptist Kilisesi'nde pastör ve öğretmen olarak hizmet etmiştir. *Hayatını Boşa Harcama, Beş Nokta* ve *Şaşırtan Tanrı* da dahil olmak üzere 50'yi aşkın kitabın yazarıdır.

KARANLIKTAN IŞIĞA YAYINLARI

ISBN 978-605-72785-7-9